

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 14ον

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1959

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβητεῦ) ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διευθυνσις Περιοδικῶν: ΚΑΛΛΙΠΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστρία 22

Διευθυνσις Τυπογραφείου: Ἀ/φών Γ. ΡΟΔΗ—Κεραμεικοῦ 40—Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50—Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Ἀπὸ τὸ ἔπος τοῦ Μπιζανίου Ε. Φωτιάδης..... σελ.	1	From the epos of «Bizani» by E. P. Photiades	Page 1
Τὸ νόημα ἑνὸς ἀγάλματος Γ.Τ. Κόλιας.		The meaning of a statue by G. T. Kolias b)	
β) Τὸ ἄγαλμα (ποίημα Ι. Πολέμη)	2	The statue (poem) by J. Polemis	2
Πόλεμος ἐναντίον τοῦ πολέμου Μ. Νικολαΐδης ...	3	War against the war by M. Nicolaides.....	3
Ἀριστοτέλης, ὁ Σταγειρίτης, Ε. Σταμάτης ...	4	Aristoteles by E. Stamatis	4
Ἡ ἀρχαία Ἰνδικὴ Ν.Γ. Δημητροκάλλη	5	Ancient India by N. Demetrocalis	5
Ἀλκυονίδες ἡμέραι Φ. Καραπιπέρη	6	Halcyon days by Ph. Karapiperis	66
Ὁ ἄνθρωπος, πηγὴ Ραδιενεργείας Γ. Παπᾶ.	7	The man, source of radiant energy by G. Papas.....	7
Χριστιανὰ Γυναίκες. Κ. Παπαπαναγιώτου.....	8	Christian women by K. Papapanagiotou ...	8
Πρέβεζα Π. Καλονάρου. β) Οἱ κίνδυνοι στὸ δρόμο.	9	Preveza by P. Kalonaros b) Dangers in the street	9
Ὁ κίνδυνος ἀπὸ τοὺς σκύλους. Κ.Π. Γεωργούντζου. β) Πρώτες βοήθειες: Λύσσα.....	10	Danger from dogs by K. Georgountzos	10
Καΐσαρ Κασκαμπὲλ Β.	11	b) First aid: Rabies	10
Φωτογραφίαι δράσεως	12-13	C. Kaskambel by B.	11
Ὁ Σχολικὸς κήπος. Ἐμμ. Ἀνάση	14	Activity in Pictures	12-13
Τζένου. Κ.Δ. Κολοβού	15	The school garden by E. Anassis	14
Ἰγνιενὲς τροφές: Λάχανο, κουνουπίδι. β) Τὸ γέλιο τῆς Μάνας (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου). γ) Ὁ προσκυνητής. Ἡλ. Βουτιερίδης	16	Jenny by K. Kolovos	15
Ἡ πονηρὴ ἀλεπού. Γλ. Πρωτοπαπᾶ	17	Healthy foods: cabbage β) Mother's smile by M. Stassinopoulos, c) The Pilgrim by E. Voutierides	16
β) Θεοῦ σκοπὸς Σ. Κωτσαρίδης	18	The cunning fox by Gl. Protopapas b) God's work by S. Kotsarides	17
Τὸ στάδιο τῆς Ὀλυμπίας. Σπ. Αἰωλάντης	19-20	The ancient stadium of Olympia by Sp. Avlonites	18
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	21	GRC. Movement	19-20
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	22-24	Groups activity	21
Μαθητικὴ συνεργασία	25	Pupils contribution	22-24
Ποντικὸς καὶ Βάτραχος Ἀντ. Χ.		The rat and the frog by Ant. X.	25
Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλου: Στὴν Παναγία (ποίημα) Κ. Παλαμά.		Inside front cover To the Holy virgin by C. Palamas.	
Ὁπισθόφυλλο: Ἀποκρῆς. Στίχοι καὶ Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου.		Back cover: Carnival: Music and verses by A. Panagiotopoulos.	

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ

«Ἡ σκέπη καὶ τ' ἀνθρώπων ἐσὺ, τ' ἀγγέλων ἐσὺ καὶ ἡ δόξα, μετ' ἡμᾶς χαίρειται χαριτωμένη ἡ χτίσις!»
Μ' ἐσὲ ξημέρωσε ἡ χαρὰ καὶ σβεῖ ἡ κατάρα, πῆρε μ' ἐσέ, Μητέρα, καὶ ὁ Θεὸς τὴν ὁμορφίαν τοῦ Βρέφους, καὶ ὁ γέρο κόσμος ἄλλαξε καὶ νιὸς ξαναστύλωθη.

Σκέπη τοῦ κόσμου πῦρ πλατεῖα ἀπ' τὸν κόσμο, στὸ σκοτάδι πύρινε στύλε ὁδηγήτη, καὶ τῆς ψυχῆς λιμάνι, καὶ ποταμὲ, ποὺ μᾶς κνιάς τὸ μέλι καὶ τὸ γάλα!

Ἀγνὸ βιβλίον καὶ ζωντανό, ποὺ τ' ὅχι σφραγισμένο τὸ πνεῦμα, ῥόδο ἀμάραντο, πύρινε θρόνε, χαίρει!

Βασίλισσα στὰ χερουβείμ, φωτοπηγὴ τοῦ κόσμου, θυμιατισμένη, λατρευτὴ, χιλιόμυλογημένη, ψηλότερη ἀπ' τοὺς οὐρανοὺς, τῆς γῆς τὸ θέμελο εἶσαι! Στὸν πόλεμον ὁδηγήτρια ἐσὺ, μεσίστρα στὴν εἰρήνῃ, Δροσιά, γιὰ Σένα καὶ ὁ ὕμνος μου σ' αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀπὸ τὸ ἔπος τοῦ Μπιζανίου

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Τὸν μῆνα Φεβρουάριον καθαγιάζει ἡ ἱερὰ μνήμη τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων, τὴν 21ην Φεβρουαρίου τοῦ 1913. Ἐπιπταν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ Ἰωάννινα, «πρῶτα στ' ἄρματα, στὰ γρόσια καὶ στὰ γράμματα», ὅπως τὰ ἔφαλεν ἡ λαϊκὴ μοῦσα τῶν δούλων Ἑλλήνων. Ἐπιπτεν ἡ πόλις, ἡ πνευματικὴ, ἄρματωλικὴ καὶ οἰκονομικὴ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, πρὸς τὴν ὁποίαν γενεαὶ γενεῶν ἔστρεφαν μετ' ὀδυρμῶν τὸ βλέμμα, καὶ ὅπως ἰδιαιτέρως οἱ Ἕλληνες τοῦ '12, διότι ἴσαι πρὸς τὸν πόθον καὶ τὸ ὄνειρον τῆς ἀπελευθερώσεως ὑπῆρξαν αἱ θυσίαι χάριν αὐτῆς: Ἀς μὴ λησμονοῦμεν ὅτι προμαχὼν τῆς πόλεως—προμαχὼν, ποὺ ἔπρεπε νὰ πέσῃ διὰ τὴν ἀνοίξῃ τὸ δρόμον πρὸς τὰ Ἰωάννινα, ἦτο τὸ Μπιζάνι. Καὶ τὸ ὕψωμα αὐτὸ ἔγινε τὸ θυσιολόγιον τῆς Ἑπαιρωτικῆς ἐλευθερίας,—ὁ τύμβος τῶν μαρτύρων τῆς πατρίδος.

Ἀπὸ τὰ πολλά, πάμπολλα ἐπεισόδια τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου εὐρίσκεται κανεὶς εἰς ἀληθινὰ δυσχερὴ θέσιν τί νὰ μνημονεύσῃ. Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ συγκινηθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ταγματάρχου Σωτηρίου Ρωσσέτη, ποὺ ἀπαντᾷ εἰς τὸν λοχαγὸν Σταῦρον Ρήγαν, ὅταν τοῦ ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τοῦ Σκαρλάτου Ρωσσέτη;

Γράφει ὁ πονεμένος πατέρας συμπνίγων τὴν ὁδὸν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐλληνικῆς παραδόσεως: «Ἀγαπητὴ μου λοχαγέ, Σὲ εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν πρὸς με ἐπιστολήν σου, διὰ τῆς ὁποίας μοῦ γνωρίζεις τὰς λεπτομερείας τοῦ ἡρωικοῦ καὶ ἐνδόξου θανάτου τοῦ υἱοῦ μου, τοῦ προσφιλοῦς Σκαρλάτου. Δὲν ἀπέθανε, φίλτατε. Ἐκοιμήθη τὸν αἰώνιον ἐκείνον ὕπνον, μετ' ὅποιοι κοιμούνται τὰ λαμπρὰ παλληκάρια, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ ἐστεφάνωσαν ἡ δόξα, ἡ ὁποία καὶ αἰωνίως θὰ τὰ νανουρίζῃ. Αἰωνία

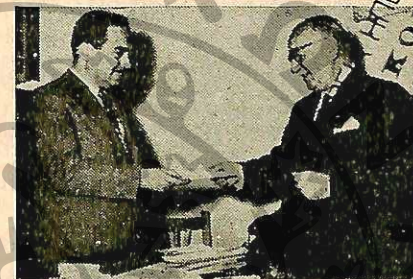
ὅς εἶναι ἡ μνήμη τοῦ καὶ ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς Ἑπείρου, τὸ ὁποῖον ἔπτε τὸ εὐγενὲς τοῦ αἵμα καὶ σκεπάζει τὸ τίμιόν τοῦ σῶμα. Ἀγαπητὴ μου λοχαγέ: Πρέπει ἀμφότεροι νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὸν Σκαρλάτον μας. Ἐγὼ μὲν διότι ἐγέννησα τοιοῦτον υἱόν, σὺ δὲ διότι εἶχες καὶ ἀπώλεες εἰς τὸ τάγμα σου τοιοῦτον συσπρωκτικὴν καὶ συμπολεμιστήν. Σὲ ἀσπάζομαι μετὰ θερμῆς συναδελφικῆς ἀγάπης. Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1912. Σ. Ρωσσέτης, ταγματάρχης.» Ἀς σημειωθῇ ὅτι ὁ φονευθεὶς ἦτο εὐέλπις, ὅταν ἐκπύρηντο ὁ πόλεμος, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν Σχολὴν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι εὐέλπιδες, χάριν τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐνετάχθη εἰς μονάδα μετ' ὁν βαθμόν τοῦ λοχίου. Ὁ ἀνδρὶς τοῦ ἥρωος κοσμεῖ ἔκτοτε τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Εὐελπίδων πρὸς αἰώνιον παραδειγματισμόν.

Ἀλλὰ πρὸ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Μπιζανίου ἔπεσε καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Ἑρρίκος Ἰωσαδρόφσκης, υἱὸς συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ. Ἰδού τὸ τηλεγράφημα, μετ' ὁποῖον ἀναγγέλλει ἀπὸ τὴν Φιλιππιάδα ὁ λοχαγὸς τὸν θάνατον εἰς τὸν πατέρα: «Θρηνεῖ ὁ πρῶτος λόχος μηχανικοῦ τὴν ἀπώλειαν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἥρωος ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ, ὁ ὁποῖος ἔπεσε τηρητὴς τοῦ ἱεροῦ ὅρκου τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα. Εἰς ὅλους μας ὁ ἀνθυπολοχαγὸς θὰ μείνῃ ὁ τύπος ὁ τέλειος τοῦ στρατιώτου, εἰς δὲ τὰς καρδίας μας ἔχει ἀναγραφὴ τὸ ὄνομα τοῦ μετ' ἀνεξάλειπτα γράμματα. Συλλυπούμεθα ἐκ μέσης καρδίας, ἀλλὰ καὶ συγχαίρομεν, ὅτι προσεφέρατε εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος τὸν ἥρωα υἱὸν σας καὶ ἀγαπητόν καὶ ἀλησμόνητον ἀνθυπολοχαγόν μας, τὸν ὁποῖον θὰ φέρῃ ὁ λόχος ἐπιστρέφων εἰς τὰς Ἀθήνας.»

Καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ πατέρα: «Ὑπερηφανεύομαι ὅτι εἰς τὸν βωμόν τῆς Πατρίδος μου προσέφερα τὸ πολυτιμότερόν μου εἰς τὸν κόσμο, τὸν ἀγαπητόν μου υἱόν Ἑρρίκον, ὁ

ὁποῖος ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἐνδόξου λόχου τοῦ ἔπεσε μαχόμενος πρὸ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Μπιζανίου. Εὐγνωμονῶ διὰ μεταφορὰν ἐνταῦθα τῶν λειψάνων του.»

Αἱ δύο αὐταὶ περιπτώσεις ἀναφέρονται εἰς οἰκογενεῖας γνησίας ἀριστοκρατικὰς, ἀριστοκρατικὰς τοῦ αἵματος καὶ συνεχοῦς ἐθνικῆς δράσεως—θὰ ἤμπορουσαν εὐκολὰ νὰ πολλαπλασιασθοῦν καὶ μετὰ ἄλλα παραδείγματα ἐπίσης ἐπιφανῶν οἰκογενειῶν. Διότι καθολικὴ ὑπῆρξεν ἡ ψυχικὴ ἀνάτασις τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς πολέμους ἐκείνους, ἡ πίστις εἰς τὸν πάτριον ἔδαφος, μετ' ὁποῖον—ὅπως εἶπεν ὁ Ζωρὲς—«μᾶς συνδέει στερεὰ ὁ, τι προὔπηρξεν ἡμῶν, ὁ, τι ἡμεῖς ἐδημιουργήσαμεν, τὸ παρελθὸν καὶ συγχρόνως τὸ μέλλον, ἡ ἀκίνησις τῶν τάφων καὶ τῶν λίκνων τὸ τάλαντευμα.»

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος (δεξιὰ) παραλαμβάνει ἀπὸ τὸν ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπον τῆς φιλανθρωπικῆς ὁργανώσεως «Ἀμερικανικὴ Ἀποστολὴ διὰ τοῦς Ἑλληνας» κ. Α. Καλονάρου (ἀριστερὰ) ἐπιτάγην 1.000 δολλαρίων ὡς πρῶτον, συμβολικὴν, δόσιν δωρεᾶς τῆς ὁργανώσεως ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., ἀφορῶντων εἰς τὴν Νοσηλείαν.

In the photo the President G.R.C. Mr. Georgacopoulos (right) receiving from the representative of the Welfare Institution «American Mission» Mr. D. Kalonaros (left) a cheque of \$ 1.000 as first, symbolic, rate of the donation of the institution in favour of the educational projects of the Greek Red Cross regarding nursing.

Τό νόημα ένος αγάλματος

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητού Πανεπιστημίου

Είς τὰ κεντρικώτερα σημεία τών διαφόρων πρωτευουσών τών κρατῶν τῆς Εὐρώπης βλέπει κανεὶς ἀγάλματα ἐφίππων ἡγεμόνων ἢ καὶ στρατηγῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέρδησαν νίκας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος των. Εἰς τὰ ἀγάλματα αὐτὰ βλέπομεν ὠρισμένα κοινὰ γνωρίσματα. Ὁ ἀναβάτης κρατεῖ ξίφος, σημαῖαν ἢ σταταρχικὴν ράβδον, ὁ ἵππος παριστάνεται βαδίζων ἢ καὶ ἐφορῶν, τὸ ὄλον δὲ σύμπλεγμα βλέπει πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην, μετὰ τὴν ὁποῖαν εἶναι συνδεδεμένος τὸ εἰκονιζόμενον πρόσωπον. Εἰς τὸ σημερινὸν σημῖωμα θὰ εἴπωμεν ὀλίγα διὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰουστινιανοῦ.

Ὁ Ἰουστινιανὸς εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Εἶχε νικήσει τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κράτους εἰς τὴν Ἱταλίαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, εἰς τὴν Ἀφρικήν, εἰς τὴν Ἀσίαν. Εἶχε κτίσει τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, τὴν ὁποῖαν ὅλος ὁ κόσμος θαυμάζει ἀκόμη σήμερον. Εἶχεν ἐκδώσει νόμους, τοὺς ὁποῖους ἀκόμη σήμερον μελετῶμεν καὶ συμβουλευόμεθα. Ἐνὰ τέτοιον αὐτοκράτορα οἱ σύγχρονοί του δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ τιμήσουν, ὅπως τοῦ ἤξιζε. Πλησίον εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀπέραντα ἀνάκτορα τῶν αὐτοκρατόρων καὶ πλησίον ἐπίσης εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ κόσμου, τὴν Ἀγίαν Σοφίαν εὗρίσκετο πλατεία μετὰ ὁδοὺς ὀλόγυρα, ὅπου οἱ προύχοντες ἔκαμνον τὸν περίπατόν των καὶ ὅπου συναντῶμενοι συνεζήτουν πολιτικά, κοινωνικά καὶ οἰκογενειακά των ζητήματα. Εἰς τὴν πλατείαν ἐκείνην, ἢ ὁποία ὠνομάζετο Αὐγουσταίον, οἱ θαυμασταὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἔστησαν τὸ ἄγαλμα τοῦ αὐτοκράτορος. Κυκλικὴ κολώνα, κτιστὴ, ἐνδεδυμένη ὀλόγυρα μετὰ πλάκας ἀπὸ χαλ-

κόν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρχον παραστάσεις ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ ὁ ὁποῖος χαλκὸς ὀλίγον διέφερε ὡς πρὸς τὸ χρῶμα καὶ τὴν λαμπρότητα ἀπὸ τὸν γνήσιον χρυσόν, ἀπετέλεσε τὴν βάση, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποῖαν ἐτοποθετήθη τὸ ἐπίσης χαλκινὸν ἐφίππον ἄγαλμα τοῦ αὐτοκράτορος. Ἄλογον καὶ αὐτοκράτωρ βλέπουν πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Τὸ ἄλογον παριστάνεται ὡς νὰ βαδίζει πρὸς τὰ ἔμπροσ. Τὸ ἀριστερόν ἐμπροστικὸν πόδι κρατεῖ εἰς τὸν ἄερα ὡς ἂν θέλῃ νὰ τὸ πατήσῃ ἔμπροσθ διὰ νὰ προχωρήσῃ, τὸ δεξιὸν πατᾶ στερεὰ ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ καὶ τὴν βάση τοῦ ἀγάλματος, ἐνῶ τέλος τὰ ὀπίσθια πόδια παριστάνονται ἑτοιμα νὰ πατήσουν ἐκεῖ, ὅπου τὰ ἐμπροσθινὰ, μόλις σηκωθοῦν.

Τὸ ἄλογον ἦτο ἀρκετὰ μέγαλον, ὥστε ἀπὸ κάτω νὰ φαίνεται εἰς τὸ φυσικόν του μέγεθος, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνδεδυμένος ὅπως καὶ ὁ ὀμηρικὸς ἦρως Ἀχιλλεύς, δηλ. φέρει ὑποδήματα, ὅχι ὅμως καὶ κνημίδας φέρει θώρακα ὅπως καὶ οἱ ἥρωες τῶν μυθικῶν χρόνων, ἐνῶ τέλος τὴν κεφαλὴν του καλύπτει κράνος, τὸ ὁποῖον εἰς τὸν ἥλιον λάμπει ὡς τὸν Βέγαν, τὸ φθινοπωρινὸ ἐκείνον ἀστέρη. Ἐπιβάτης καὶ ἄλλο παριστάνονται ἑτοιμοὶ νὰ κινηθοῦν πρὸς Ἀνατολὰς ἐναντίον τῶν Περσῶν, οἱ ὅποιοι ἦσαν οἱ περισσότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἐπικίνδυνοι ἐχθροὶ τῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ Ἰουστινιανὸς δὲν κρατεῖ οὔτε ξίφος, οὔτε δόρυ, οὔτε κανὲν ἀπὸ τὰ ἄλλα τοῦ καιροῦ του ὅπλου. Κρατεῖ τὸν ἀριστερόν εἰς τὸ ἀριστερόν του χερὶ σφαῖραν. Συμβολίζει δὲ ἡ σφαῖρα ἐκείνη τὴν ὑδρόγειον, ἢ ὁποῖα σύμφωνα μετὰ τὴν φαντασίαν τοῦ καλλιτέχου, ὁ ὁποῖος ἐσχεδίασε καὶ κατεσκεύασε τὸ ἄγαλμα, ἦτο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Τὴν ἐξουσίαν του ἐκείνην ἐκρεωστοῦσε ὅχι εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὀπλῶν ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν τοῦ σταυροῦ. Ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ νόημα εἶχε ὁ σταυρὸς, τὸν ὁποῖον ὁ καλλιτέχνης εἶχε τοποθετήσῃ ἐπάνω εἰς τὴν σφαῖραν ἐκείνην. Καὶ ἐνῶ μετὰ τὸ ἀριστερόν του χερὶ κρατεῖ τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν μετὰ τὸν σταυρὸν στερεωμένον εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς, μετὰ τὸ δεξιὸν χερὶ,

τὸ ὁποῖον ὁ αὐτοκράτωρ κρατεῖ τεντωμένον πρὸς τὰ ἔμπροσθ μετὰ ἀνοιχτὴν πρὸς τὰ ἄνω τὴν παλάμην, παριστάνεται ὡς νὰ λέγῃ εἰς τοὺς Πέρσας, μείνατε αὐτοῦ ποῦ εἴσθε, μὴ προχωρεῖτε πέραν ἀπὸ τὰ σύνορά σας μέσα εἰς τὸ κράτος μου, διότι ἐγὼ ὁ κύριος τῆς οἰκουμένης θὰ σᾶς συντρίψω μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Σταυροῦ. Αὐτὸ ἦτο τὸ νόημα τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τὸ ὁποῖον ἐστόλιζε μίαν ἀπὸ τὰς κεντρικὰς πλατείας τῆς μεγάλης πρωτευούσης τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Αἱ ομάδες τοῦ αἵματος

AB	A	B	O
1	2	3	4

Ἡ ἀνωτέρω παράστασις δείχνει τὶς τέσσαρες ομάδες αἵματος, στίς ὁποῖες κατανέμονται οἱ ἄνθρωποι.

Τὸ αἷμα τῆς 4ης ομάδος (O) δύναται νὰ μεταγγισθῇ εἰς οἰονδήποτε ἄνθρωπο τῆς 2ας (A) εἰς ἄτομα, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν ομάδα ἢ εἰς τὴν 1ην (AB). Τὸ αἷμα τῆς 3ης ομάδος (B) εἰς ἄτομα τῆς ἰδίας ομάδος, καθὼς καὶ εἰς ἄτομα, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν πρώτην ομάδα. Τὸ αἷμα τῆς 1ης ομάδος (AB) μεταγγίζεται μόνον εἰς ἄτομα τῆς ἰδίας ομάδος.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ ὁ παράγων «Ρέζους» τοῦ αἵματος, ὁ ὁποῖος καθορίζεται εἰς τὰ ἔργαστήρια.

Ἀπὸ τὰ Κέντρα αἱμοδοσίας μπορεῖ ὁ καθένας νὰ πληροφορηθῇ δωρεάν σὲ ποῖα ομάδα ἀνήκει καὶ τί «Ρέζους» ἔχει.

Ἱ. Πολέμη

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ

Ἄγαλμα, ποὺ τὸ μάρμαρο ὁμορφαινέται, ὅσες φορές στὸ πλάϊ σου διαβῶ στὴν ἴδια θέσιν ἀκίνητο ἀπομένεις στὴν ἴδια θέσιν ἀναίσθητο, βουβό.

Μὰ ἐνῶ μ' αὐτὴ τὴν ἄψυχη ὁμορφιά σου
Οὔτε μὲ νοιώθεις οὔτε μὲ θωρεῖς,
Γιατὶ μ' ἐφφραίνει τόσο ἡ συντροφιά σου,
Ποὺ θέλω νὰ σὲ βλέπω ὀλημερίς.

Κι ἀκούστηκε ἡ μαρμαρίνη φωνὴ
τοῦ
Βγαλμένη ἀχνὰ ἀπὸ κάθε του πτυχή
«Θνητὲ σὲ συντροφεύει τοῦ τεχνίτου
Ἡ ἀθάνατη καὶ ἀθώρητη ψυχή».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

«Ἡθική καὶ πνευματικὴ δύναμις ἐνώνουσα τὸν κόσμον
εἰς ἓνα κοινὸν αἶσθημα ἀδελφωσύνης».

Ὅπως εἶδαμε, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, μετὰ τὶς ἀλλεπάλληλες διεθνεῖς συμβάσεις, καθιέρωσε τὴν προστασίαν ὅχι μόνον τῶν τραυματιῶν, τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, ἀπὸ τὶς διάφορες τραγικὲς συνέπειες τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀλλὰ τὸ ἔργο αὐτό, ὅσο κι ἂν ἦταν μεγάλο καὶ ἱερό, περιοριζόταν μόνον στ' ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου, στὰ διάφορα δεινὰ, ποὺ προέρχονται ἀπὸ αὐτόν.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ οἱ πικροὶ καρποὶ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κακοῦ. Τὸ ἴδιο τὸ κακὸ—ὁ πόλεμος—μένει καὶ πάλι πανίσχυρος καὶ ἀκατάβλητος, ἔτοιμος πάντα νὰ ξεσπάσῃ καὶ νὰ χυθῇ φοβερός καὶ ἀπαίσιος, καὶ νὰ σκορπίσῃ στὴ γῆ καὶ στοὺς ἀνθρώπους τὴν καταστροφή καὶ τὸν πόνο, τὴν συμφορὰ καὶ τὴν δυστυχίαν. Εἶναι σὰν τὴν ὑποὺλη ἀρρώστια, ποὺ, κρυμμένη στὰ σωθικά τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ, ἐκδηλώνεται μετὰ διάφορα συμπτώματα, ποὺ φθείρουν καὶ καταστρέφουν τὸ σῶμα. Ὅσο καὶ νὰ πολεμοῦμε τὰ συμπτώματα, ὅσο καὶ ν' ἀμβλύνωμε καὶ ν' ἀπαλύνωμε τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἀρρώστιας, δὲν μποροῦμε νὰ θεραπεύσωμε καὶ νὰ ἐξυγιάνωμε τὸν ἀρρωστον ὀργανισμό, ἂν δὲν ξεριζώσωμε ἀπὸ μέσα του τὸ παθογόνον αἷτιον, ἂν δὲν θεραπεύσωμε τὴν ἴδια τὴ νόσον.

Νόσος εἶναι καὶ ὁ πόλεμος, ἡ πιὸ φοβερή, ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη καὶ θανατηφόρα νόσος—ἓνα εἶδος τρομακτικῆς ἐπιδημίας—ποὺ σαπίζει, λυώνει καὶ κατατρώγει τὰ σπλάχνα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν καταστρέφει καὶ τὴν ἀφανίζει. Τὰ διάφορα πολεμικὰ δεινὰ εἶναι τὰ συμπτώματά του, οἱ ἐκδηλώσεις του. Ὅ,τι καὶ νὰ κάμωμε γιὰ νὰ τὰ περιορίσωμε καὶ νὰ τὰ πράξωμε, ἢ νοσογόνα ἔστι ἢ ἐξακολουθῇ νὰ μένῃ κρυμμένη στὸ βάθος γιὰ νὰ ξεπετᾷ κάθε τόσο νέες ἐκδηλώσεις καὶ συμπτώματα, χειρότερα κάθε φορά ἀπὸ τὰ προηγούμενα, ὅπως χειρότερη εἶναι καὶ πιὸ ἐπικίνδυνη κάθε φορά ἡ ὑποτροπὴ τῆς ἀρρώστιας.

Γι' αὐτὸ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δὲν πολεμᾷ μόνον τὶς συνέπειες τοῦ πολέμου. Πολεμᾷ καὶ τὸν ἴδιο τὸν πόλεμον. Καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξαλείψῃ ὅχι μόνον τοὺς πικροὺς καρποὺς του, ἀλλὰ καὶ τὶς φαρμακερὲς του ρίζες, ὅχι μόνον τὶς συνέπειές του, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀφετηρίες του, τὶς ἀφορμές του, τὸ φθοροποιό του πνεῦμα.

Ἡ «Ἐνωσις τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν», ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1919 ἔπειτα ἀπὸ τὴν πικρὴ πείρα τοῦ μεγάλου πολέμου τοῦ 1914-18, ἔβαλε τὶς πρώτες βάσεις γιὰ τὴν ἐιρηνικὴ ἀποστολὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Μετὰ τὴ σκέψιν ὅ,τι μετὰ τὸν πόλεμον, ὑπῆρχε πολλὴ δυστυχία, ποὺ χρειάζοταν ἀνακούφισιν καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἐπρόσθεσε στὸ ἔργο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τρεῖς ἀποκλειστικὰ ἐιρηνικοὺς σκοποὺς: **Τὴν προαγωγὴν τῆς υγείας, τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν καὶ τὸν μετριασμό τοῦ**

πόνου καὶ τῆς δυστυχίας σ' ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἀλλὰ ἡ ὁλόκληρωσις τῆς μεγάλης ἐιρηνικῆς ιδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπραγματοποιήθηκε ἔπειτα ἀπὸ τὴν νέα καὶ δραματικώτερη πείρα τῶν ἐξῆς τραγικῶν χρόνων τοῦ δευτέρου μεγάλου πολέμου τοῦ 1940-45. Μαζὶ μετὰ τὴν μακροχρόνιον καὶ συστηματικὴ μελέτη γιὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν συγχρονισμό τῶν μέσων προστασίας τῶν θυμάτων πολέμου, σύμφωνα μετὰ τὰ φοβερά συμπεράσματα τῆς τρομακτικῆς πείρας, ἐμελετήθηκε συγχρόνως καὶ ἡ διεύρυνσις τῶν ἐιρηνικῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Καὶ ἀποτέλεσμα τῆς μελέτης καὶ τῆς προετοιμασίας αὐτῆς ἦταν ἡ συγκρότησις τῶν δύο μεγάλων διεθνῶν διασκέψεων, τῆς Στοκχόλμης κατὰ τὸ 1948 καὶ τοῦ Τορόντο κατὰ τὸ 1949.

Ἰδοὺ τὰ σχετικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις τῶν δύο διασκέψεων.

«Ἡ 17η Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Στοκχόλμης διακηρύττει τὴν φρίκην τῆς διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐργασθῇ σταθερῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διεθνούς κατανοήσεως, ἢ ὁποῖα θὰ εἶναι δημιουργὸς μιᾶς διαρκούς εἰρήνης μεταξύ ὅλων τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ ἰδανικοῦ, τὸ ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἀντιπροσωπεύει ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, τὴν ἀνακούφισιν πάσης δυστυχίας, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ὑπάρχῃ αὕτη, καὶ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐξαπλώσεως τῶν ἀρχῶν τῆς ἀφιλοκερδοῦς ἐξυπηρετήσεως ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς ὅλα τὰ σημεία τοῦ κόσμου»

Καὶ ἡ δευτέρα διάσκεψις τοῦ Τορόντο προσθέτει καὶ συμπληρώνει:

«Ἡ 18η Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, φρονούσα ὅτι ὁ πόλεμος, ὅστις διαιρεῖ τοὺς λαοὺς καὶ σπείρει τὴν διχόνοιαν, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα μάστιξ ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δυνατόν νὰ πλήξουν τὴν ἀνθρωπότητα κατὰ τρόπον ὥστε νὰ τὴν ἐπαναφέρουν εἰς τὴν βαρβαρότητα ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὰς προγενεστέραις ἀποφάσεις τῶν Διεθνῶν Διασκέψεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεργασίας ὅλων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, προτρέπει τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς: α') Νὰ ἀναπτύξουν ὅλας τὰς προσπάθειάς των, διὰ νὰ ἀποφύγουν καὶ ἐξουδετερώσουν κάθε παρεξήγησιν μεταξύ τῶν λαῶν. β') Νὰ ἐντείνουν τὴν ἀμοιβαίαν συνεργασίαν καὶ ἀλληλοβοήθειαν, διὰ νὰ δημιουργήσουν μεταξύ τῶν λαῶν πραγματικὴν κατανόησιν καὶ ἀπομακρύνουν τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου. Καὶ διακηρύττει ὅτι ἡ μάστιξ αὕτη δύναται νὰ ἐκλείψῃ διὰ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅστις ἀποτελεῖ ὅχι μόνον ὕλικὴν δύναμιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Ἡ ἀρίστη ὁλὼν τῶν ἀρετῶν εἶναι ἡ δικαιοσύνη.

Ἀριστοφάνης

Δίκαιος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος, καὶ ὅταν ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ ἀδικήσῃ, δὲν ἀδικεῖ, διότι ἀποστρέφεται τὴν ἀδικίαν.

Πλάτων

ΕΙΣ ΤΑΣ ΡΙΖΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

— Αρχή της αδρανείας — Τεωρητικά
— Εξέσεις — Αριστοτέλης & Σταγειρίτης —
— Αρχιμήδης & Συρακόσιος —

Με μεγάλην περιέργειαν και με ανυπομονησίαν παρακολουθεί όλος ο κόσμος τόν τελευταίον καιρόν τούς ανταγωνισμούς των επιστημόνων, ιδίως εις τήν "Αμερικάν και τήν Ρωσίαν, ποίος θά ήμπορέση νά ύψωση μεγαλύτερον δορυφόρον γύρω από τήν γήν, ποίος θά έξακοντίση εις μακροτέραν απόστασιν πυραύλους με διάφορα μηχανήματα και ζώα και ποίος θά έξασπαστείη πρώτος εις τήν Σελήνην εξερευνητικά μηχανήματα. Αί προσπάθειαι έχουν στεφθή μέχρις ώρας με αρκετήν επιτυχίαν και υπάρχουν πολλά έλπίδες νά ανακαλύψη ο άνθρωπος πολλά μυστικά τής φύσεως.

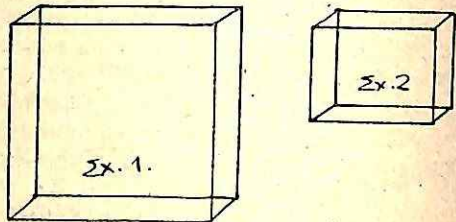
"Ολαί όμως αύται αί επιστημονικάι προσπάθειαι στηρίζονται εις ώρισμένους νόμους φυσικούς και εις φυσικάς αρχάς και αξιώματα, χωρίς τήν γνώσιν των οποίων τίποτε από τά θαυμαστά σημερινά επιτεύγματα δέν θά ήμπορούσε νά γίνη. Αίφνης διά νά ύψωθῇ ένας πυράυλος, πού μεταφέρει τόν δορυφόρον, πρέπει νά καταβληθῇ μία δύναμις. "Η δύναμις αὐτή πρέπει νά είναι μεγαλύτερα από τήν έξιν τής γῆς, ώστε νά τήν υπερικήση και νά φέρῃ τόν δορυφόρον εις τοιοῦτον σημείον έξω τής γῆς, πού ἡ έξιν τής σελήνης, τής γῆς και τοῦ ἡλίου νά συγκρατήσουν τόν δορυφόρον και νά μή πέσῃ πάλιν εις τήν γῆν. "Αλλά και πάλιν αὐτό δέν είναι αρκετόν, διότι επιδιώκουν οἱ επιστήμονες ὄχι μόνον νά σταθῇ ὁ δορυφόρος και νά μή πέσῃ πάλιν εις τήν γῆν, ἀλλά και νά τεθῇ εις περιστροφικήν κίνησιν περί τής γῆς.

Εἰς τήν κίνησιν ταύτην συντελεῖ ὁ νόμος τής φυσικῆς, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται ἀξίωμα τής αδρανείας. Τό ἀξίωμα τοῦτο ἀνεκαλύφθη τό πρώτον ὑπό τοῦ διασχήμου "Ελλήνος επιστήμονος "Αριστοτέλους, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπό τά Στάγειρα τής

Μακεδονίας και ἦτο και διδάσκαλος τοῦ Μεγάλου "Αλεξάνδρου. Λέγει λοιπόν ὁ "Αριστοτέλης, ὅτι πᾶν σῶμα εὐρισκόμενον ἐν κινήσει δέν παύει κινούμενον ἐκτός ἐάν ἐπιδράσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἀνωτέρα δύναμις ἐκείνης, ἡ ὁποία κινεῖ τό σῶμα. Καί ἀντιστρόφως, ἐάν σῶμα εὐρίσκεται ἐν ἡρεμίᾳ, δέν είναι δυνατόν νά κινήθῃ ἐκτός ἐάν ἐπιδράσῃ ἐπ' αὐτοῦ δύναμις ἀνωτέρα τοῦ βάρους τοῦ σώματος. "Επὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου αὐτοῦ τοῦ "Αριστοτέλους κινεῖται περὶ τήν γῆν οἱ ἐκτοξευόμενοι δορυφόροι. "Η κατασκευή ὅμως τῶν πυραύλων και τῶν δορυφόρων ἀπαιτεῖ και ἄλλας γνώσεις ἀριθμητικῆς και γεωμετρίας. Τάς βάσεις αὐτῶν τῶν ἐπιστημῶν ἔθεσαν οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες. Κατ' ἀρχάς συνήντησαν μεγάλας δυσκολίας, διὰ νά ἀναπτύξουν τήν ἐπιστημονικήν ἔρευναν. Διὰ τῆς ὑπομονῆς ὅμως και τῆς ἐπιμονῆς τῶν κατ' ὁρθῶσαν νά ὑπενικήσουν ὅλας τάς δυσκολίας και νά γίνουν οἱ διδάσκαλοι ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. "Αναφέρομεν δύο ἐπιστημονικά περιστατικά, ἀπό τά ὁποῖα λαμβάνομεν μίαν ἰδέαν τῶν δυσκολιῶν, τās ὁποίας ἀντιμετώπισαν οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες ἐπιστήμονες κατὰ τήν προσπάθειαν αὐτῶν νά ἱδρῦσουν και θεμελιώσουν τās ἐπιστήμας.

"Από τῆς ἐποχῆς, κατὰ τήν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν νά σπουδάζουν γεωμετρίαν πρακτικῶς, και τοῦτο συνέβη χιλιάδας τινάς ἔτη πρὸ Χριστοῦ, προέκυψεν ἡ ἀνάγκη νά γνωρίζουν πόσας φορές είναι μεγαλύτερα ἡ περιφέρεια ἐνὸς κύκλου ἀπὸ τήν διάμετρον τοῦ ἰδίου κύκλου. Διὰ νά εὐρουν αὐτό τό πρᾶγμα ἐλάβανον δύο νήματα. Τό ἐν περιέλισσето και ἐφηρμόζετο ἀκριβῶς εις τά ἄκρα τοῦ κύκλου

και ἦτο τό μήκος τῆς περιφέρειας αὐτοῦ· τό ἄλλο ἤρχιζεν ἀπὸ ἐν σημείον τῆς περιφέρειας, διήρχετο διὰ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου και κατέληγεν εις τό ἀπέναντι ἄκρον τῆς περιφέρειας και ἦτο τό μήκος τῆς διαμέτρου τοῦ κύκλου. Κατόπιν ἐδοκίμαζαν νά εὐρουν πόσας φορές τό μικρόν νήμα εἰσεχώρει εις τό μεγάλο νήμα. Τοῦτο τό ἔκαμαν εις πολλές δοκιμάς και οἱ ἀρχαῖοι πολιτισμένοι λαοὶ εἶχαν ὅλοι δεχθῇ ὅτι τό μήκος τῆς περιφέρειας παντός κύκλου είναι 3,16 φορές μεγαλύτερον τῆς διαμέτρου τοῦ ἰδίου κύκλου. Τόν ἀκριβέστερον ὅμως ἀριθμόν τόν εὔρε κατόπιν πολλῶν μετρήσεων ὁ "Αρχιμήδης, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι οὗτος είναι 3,14. "Αλλο σπουδαῖον γεωμετρικόν πρόβλημα, τό ὁποῖον ἔλυσεν ὁ "Αρχιμήδης ἦτο τό ἐξῆς· κάποτε ὁ βασιλεὺς τῶν Συρακουσῶν ἐξήτησεν ἀπὸ τῶν "Αρχιμήδῃ νά ὑπολογίσῃ τόν ὄγκον μαρμαρίνου ἀγάλματος ἐνὸς σοφοῦ ἐπιστήμονος, τό ὁποῖον εἶχε στηθῇ εις τήν πλατείαν τῆς πόλεως. Τό πρόβλημα ἦτο ἀδύνατον νά λυθῇ διὰ τῆς γεωμετρίας ἀπ' εὐθείας. "Ο "Αρχιμήδης ὅμως εὔρε λύσιν. Περιέβαλε τό ἀγαλμα μέ κηρόν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νά σχηματίζεται ἐν πρίσμα (σχ. 1). Κατόπιν ἀφήρσε τόν κηρόν, τόν ἔλυσε και ἐσχμάτισε πάλιν μέ αὐτόν ἄλλο πρίσμα. (σχ. 2). Τόν ὄγκον τοῦ πρίσματος ἐγνώριζον νά τόν ὑπολογίζουν. "Εάν ἀφαιρέσωμεν τόν ὄγκον τοῦ μικροῦ πρίσματος ἀπὸ τοῦ ὄγκου τοῦ μεγάλου πρίσματος ἔχομεν τόν ἀκριβῆ ὄγκον τοῦ ἀγάλματος.

κυρίως δύναμιν ἠθικήν και πνευματικήν, ἐνώνουνσαν τόν κόσμον εις ἓνα κοινόν αἶσθημα ἀδελφοσύνης.

Πρόκειται γιά τήν ἴδια ἀκριβῶς μεγάλη και ἀκατάβλητη δύναμι τῆς ψυχῆς και τοῦ πνεύματος, τήν ὁποίαν εἶχε κηρύξει στόν κόσμο ὁ "Ιησοῦς Χριστός, τῇ θεῖα δυνάμει τῆς "Αγάπης. Νομίζει κανεῖς, διαβάζοντας τίς δύο διακηρύξεις, πῶς ἀκούει τίς ἱερῆς ἀπηχήσεις τῆς ἐπὶ τοῦ "Ορους "Ομιλίας, και νοιώθει ὥς τό βάθος τῆς καρδιάς του τὰ ὑψηλά και ἁγία ἐκεῖνα ρήματα, με τὰ ὁποῖα ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔδωσε στοὺς ἀνθρώπους τό μέγα και πλατύ, τό γνήσιο και οὐσιαστικόν νόημα τῆς "Αγάπης, και τοὺς ἐκάλεσε νά γεμίσουν μ' αὐτό τήν ὑπαρξί τους και τῇ ζωῇ τους, ἂν θέλουν νά είναι γνήσια τέκνα τοῦ ἐν Οὐρανοῖς Πατρός.

Νομίζει κανεῖς πῶς ξανακούει τοὺς ὑπέροχους ἐκείνους μακαρισμούς, με τοὺς ὁποῖους ὁ "Ιησοῦς εὐλόγησε τοὺς «εἰρηνοποιούς», τοὺς «πραεῖς», τοὺς «ἐλεήμονας», κι ἔδωσε τήν ἱερῇ ἐντολῇ στοὺς ἀνθρώπους ν' ἀγαποῦν ὄχι ἀπλῶς τόν «πλησίον» τους, ἀλλά και τόν «ἐχθρό» τους, νά εὐεργετοῦν ἐκείνους, πού τοὺς μισοῦν και νά προσεύχωνται γιά κείνους, πού τοὺς καταδιώκουν.!

"Αλλά και στό σημείον αὐτό θά σταθοῦμε πάλι οἱ "Ελληνες μέ ὑπερηφάνειαν και μέ συναίσθησι εὐθύνης. "Απὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἔρχεται και μία δική μας

φωνή, πού ἀνοβρῦζει ἀπὸ "Ελληνική καρδιά και πού ἐκφράζει, στή δική μας γλῶσσα, αἰσθήματα "Ελληνικά: ἡ φωνή τῆς "Αντιγόνης, ἡ ὁποία εἶτε δίνοντας τῇ γαλήνῃ τοῦ τάφου στόν ἀδελφό της, εἶτε ὁδηγώντας τόν τυφλὸ πατέρα της, ἀκολουθεῖ μέ αὐτοθυσίαν τοὺς ἄγραφους νόμους τῆς στοργῆς και τῆς ἀλληλεγγύης και ὑψώνει ὥς ὑπέρτατη ἀξία και γνώμονα ζωῆς τήν "Αγάπην. «Δέν ἐγενήθηκα γιά νά μισῶ, ἀλλά γιά ν' ἀγαπῶ»! ἐφώνησε ἡ "Αντιγόνῃ μέ τό στόμα τοῦ "Ελλήνος τραγικοῦ. Κι ἡ φωνή τῆς περνώντας τήν ἀπόστασι τοῦ χρόνου, ἔρχεται κι ἀκουμπᾷ, χωρίς νά σβύνῃ, στά πόδια τοῦ Χριστοῦ, γιά νά σμίξῃ μέ τήν δική του φωνή, νά πάρῃ ἀπ' αὐτήν πλάτος και ὕψος, ἔντασι και παλμό, και νά συγχωνευθῇ και νά συνταχισθῇ μέ τῇ θεῖα ἐντολῇ τῆς "Αγάπης.

Μέ τό μεγάλο και ὑψηλὸ εἰρηνικό του ἔργο ὁ "Ερυνθρὸς Σταυρός, σάν μιά νέα, πιὸ πλατεῖα και πιὸ ὀλοκληρωμένη μορφή "Αντιγόνης, σάν Χριστιανὴ "Αντιγόνῃ, ἔχει πάρει, αὐτὸς τώρα, τήν "Ανθρωπότητα ἀπὸ τό χέρι, και, ἀκολουθώντας τὰ θεῖα προστάγματα, τήν ὁδηγεῖ στό δρόμον τοῦ ἀληθινοῦ πνευματικοῦ προορισμοῦ της, στό ἱερὸ δρόμον τῆς παγκόσμιας εἰρήνης και τῆς πανανθρώπινης ἀγάπης.

Μελῆς Νικολαΐδης

Στις χώρες τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν

Η ΑΡΧΑΙΑ ΙΝΔΙΚΗ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, "Εκπαιδ. Συμβούλου

Στό νότιο μέρος τῆς "Ασιατικῆς ἡπείρου εὐρίσκεται ἡ μεγάλη Ἰνδική χερσόνησος. Τό ὄνομά της ἐπῆρεν ἡ χερσόνησος αὐτή ἀπὸ τόν ποταμό "Ἰνδόν, μέχρι τοῦ ὁποῖου, ὅπως ξέρομε ἀπὸ τήν "Ιστορία, ἔφθασε ὁ Μέγας "Αλέξανδρος.

"Η ὀνομασία πάντως και τοῦ ποταμοῦ και τῆς χώρας ὀφείλεται στοὺς Πέρσας, οἱ ὁποῖοι τήν ἐποχὴ τῆς μεγάλης ἀκμῆς των εἶχαν ἐπεκτείνει τό κράτος των μέχρις ἐκεῖ, και ἀπὸ τοὺς Πέρσας τό παρέλαβαν και οἱ "Ελληνες.

Οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοί, ὅπως ὁ "Αρριανὸς, ὁ Μεγασθένης και ἄλλοι, μᾶς δίνουν πολλές πληροφορίες γιά τῇ μακρινῇ ἐκείνῃ χώρα. "Αν και πολλές ἀπὸ τίς πληροφορίες αὐτές είναι τελείως φανταστικές, ἐν τούτοις ὅλοι μιλοῦν μέ θαυμασμό γιά τόν πλοῦτον τῆς "Ἰνδικῆς, γιά τό χρυσάφι και τὰ πολύτιμα πετράδια της, ιδίως ἀρώματικά ξύλα και ἄλλα μυρωδικά.

"Η γνωστότερη περιοχή τῆς "Ἰνδικῆς γιά τοὺς ἀρχαίους ἦταν ἡ εὐφορη πεδιάδα, τήν ὁποία διαρρέει ὁ "Ἰνδὸς ποταμὸς μέ τοὺς τέσσαρες μεγάλους παραποτάμους του. Γι' αὐτό

και ἡ περιοχή αὐτή ὀνομάζετο Πενταποταμία, ἀκόμη δέ και σήμερα λέγεται Πεντζάμπ, πού ἔχει τήν ἴδια σημασία.

Στὴν εὐφορη αὐτὴ πεδιάδα ἀνεκαλύφθησαν πρὶν ἀπὸ 100 χρόνια, γιά πρώτη φορά, τὰ λείψανα ἐνὸς ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους πολιτισμούς. "Η ἀνακαλύψις δέ αὐτῇ ὀφείλεται μᾶλλον στήν τύχην.

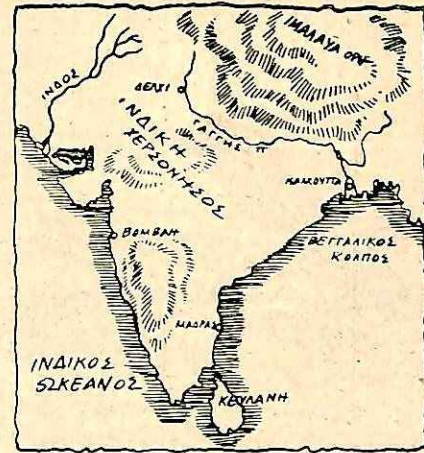
"Αφότου οἱ "Αγγλοι κατέλαβαν τὰς "Ἰνδίας (ἔτσι λέγεται σήμερα ἡ ἀρχαία "Ἰνδική), ἀπεφάσισαν νά κατασκευάσουν μεγάλα συγκοινωνιακά ἔργα, τὰ ὁποῖα είναι ἀπαραίτητα γιά τήν ἀνάπτυξιν μιᾶς χώρας και γιά τήν ἐκμετάλλευσιν τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου της.

Τὸ 1856 λοιπὸν ἤρχισεν ἡ κατασκευή μιᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, πού θά ἔνωε τὸ Καρατί, τῇ σημερινῇ πρωτεύουσά τοῦ Πακιστάν, μέ τῇ Λαχόρῃ, ἄλλη μεγάλη πόλι σὲ ἐσωτερικόν τῆς χώρας.

Τὸ ὑπόστρωμα ὅμως, ἐπάνω σὲ ὁποῖο στηρίζονται οἱ ξύλινες τραβέρσες τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν κατασκευάζεται συνήθως ἀπὸ πέτρες, και μάλιστα σκληρῆς, γιά νά μή θρυμματίζωνται ἀπὸ τό βάρος τῶν σιδηροδρομικῶν συρμῶν. Πέτρα ὅμως δέν ἦταν δυνατό νά εὐρεθῇ τουλάχιστον κοντὰ στά σημεία, πού θά ἔπερνοῦσε ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή.

Γιά καλὴ τύχην τῶν μηχανικῶν τὰ ερείπια δύο ἀρχαίων πόλεων, πού ἀνεκαλύφθησαν ἐκεῖ κοντὰ, τοὺς ἔδωσαν τό ὕλικόν, πού ἐχρειάζοντο γιά τό ὑπόστρωμα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Καί τό ὕλικόν αὐτό ἦταν τοῦβλα, κατασκευασμένα πρὶν ἀπὸ 3500 τουλάχιστον χρόνια, τὰ ὁποῖα ὅμως δέν εἶχαν χάσει τίποτε ἀπὸ τῇ στερεότητα και τήν ἀντοχή των, ἂν και ἐκεῖνοι, πού τὰ κατεσκεύασαν, εἶχαν πεθάνει τουλάχιστον 1500 χρόνια πρὶν νά γεννηθῇ ὁ Χριστός!

"Η ἀνακάλυψις ἐκείνη τῶν "Αγγλων μηχανικῶν ἔδωσεν ἀφορμὴ νά ἀρχίσουν στήν πεδιάδα τοῦ "Ἰνδοῦ ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς, οἱ ὁποῖες μέχρι σήμερα ἔχουν φέρει σὲ φῶς ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ λείψανα ἐνὸς ἀρχαιστάτου πολιτισμοῦ, τόν ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἓνας ἀγνωστος λαός, πού ἔζησε στήν περιοχή ἐκείνη ἀπὸ τό 3500 ἕως τό 1500 π.Χ.

"Οπως μαρτυροῦν τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν, ὁ πολιτισμὸς ἐκεῖνος εἶχε φθάσει σὲ μεγάλη ἀνάπτυξιν. Οἱ πόλεις ἦταν χτισμένες σύμφωνα μέ πολεοδομικά σχέδια, πού θά τὰ ἐθαύμαζαν και οἱ σημερινοὶ μηχανικοί. Οἱ δρόμοι ἦσαν ὁλοῖσιοι, κάθετοι μετὰ τῶν και πλατεῖς μέχρι 10 μέτρων. "Η διεθυσίς τῶν δρόμων ἦταν πάντοτε ἀνατολική-δυτικὴ ἢ βορεινὴ-νοτιὰ, γιά νά ἀερίζεται ἡ πόλις. Τὰ σπιτία εἶχαν ἄρκετό ὕψος, πᾶνω ἀπὸ 6 μέτρα και ἦσαν ὅλα χτισμένα ὅλα στήν ἴδια οἰκοδομικὴ γραμμῇ. "Ολα εἶχαν λουτρά, ἀποχωρητήρια, ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεις, δωμάτια μεγάλα και εὐρύχωρα και ἀποθήκες.

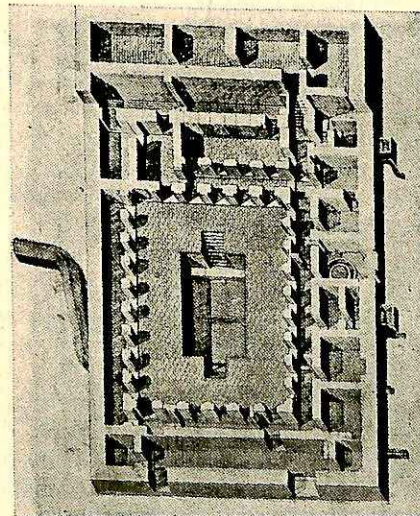
"Ανεκαλύφθησαν ἐπίσης πολλά δημόσια κτίρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεχωρίζουν τὰ δημόσια λουτρά, τελειοποιημένα και μέ πολλές εὐκολίες ὅσο τουλάχιστον και τὰ σημερινά.

"Εντύπωσι προσενοῦν τὰ παιχνίδια τῶν παιδιῶν. Κούκλες, ζῶα, πουλιὰ διαφόρων εἰδῶν και σὲ διάφορα συμπλέγματα βρέθηκαν ἀφθονα κατασκευασμένα ἀπὸ πηλόν, ἐλεφαντοκόκκαλον ἢ μέταλλον.

Εὐρέθησαν ἐπίσης κοσμήματα ἀπὸ χρυσάφι, ἀσῆμι, χαλκὸ ἢ ὀρείχαλκο και πολύτιμες πέτρες. Διάφορα ἔργα λεία μαρτυροῦν τήν ἀνάπτυξιν πολλῶν βιοτεχνιῶν, ζυγοὶ δέ και σταθμὰ διαφόρων βαρῶν ἀποδεικνύουν σημαντικὴ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου.

Τὰ ἐπιτελα, ὅπως καρέκλες, τραπέζια κ.λ.π. δέν ἦσαν ἀγνωστα στοὺς ἀρχαίους "Ἰνδοὺς, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τίς ἀγγειογραφίες τῶν ἀγγείων, πού ἀνεκαλύφθησαν. "Η διατροφή των ἦταν καλὴ, ἤξεραν δέ τήν ἐπεξεργασία τοῦ βαμβακιοῦ και τήν κατασκευή βαμβακερῶν ὑφασμάτων.

Δυστυχῶς γραπτὰ μνημεῖα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δέν εὐρέθησαν ἀκόμη. Οἱ ἀρχαιολόγοι διατυπώνουν τὴν γνώμη ὅτι ἡ γραφὴ τους ἦταν μᾶλλον ἀγνωστή. Πάντως δέν πρέπει νά ἀποκλείεται ἡ ἀνακάλυψις γραπτῶν μνημείων εις τό μέλλον, ἂν μάλιστα

Σχεδιογράφημα τῶν δημοσίων λουτρῶν μιᾶς ἀρχαίας "Ἰνδικῆς πόλεως. Εἰς τό κέντρον διακρίνεται ἡ κολυμβητικὴ δεξαμενὴ και ὀλόγυρα διάδρομοι γιά τήν ἀνάπαυσιν τῶν λουομένων καθὼς και δωμάτια ἀτομικῶν λουτρῶν. "Αριστερὰ διακρίνεται ὁ σολῆνας, πού ἀνανέωνε τό νερό τῆς δεξαμενῆς και τῶν λουτρῶν και δεξιά οἱ σολῆνες, πού ἐφευγε τό νερό, πού ἐχρησιμοποιοῦσαν.

αἱ Ἀλκυονίδες ἡμέραι

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΡΗ, Ὑφηγ. τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν

Τῇ χειμερινῇ κακοκαιρίᾳ τῇ διακόπτουν συχνά στὴ χώρα μας καὶ γενικῶς στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο ἡλιόλουστοι καὶ νήνεμοι ἡμέραι, κατὰ τὴ διάρκειά των ὁποίων ἡ θερμοκρασία εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλὴ, ἡ ὑγρασία χαμηλὴ καὶ ὁ καιρὸς γενικῶς πολὺ ἡπιος. Αἱ ἡμέραι αὗται παρατηροῦνται συνήθως ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Δεκεμβρίου μέχρι τῶν μέσων τοῦ Φεβρουαρίου καὶ εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μὲ τὸ ὄνομα «Ἀλκυονίδες» ἢ «Ἀλκυόνειοι» ἡμέραι.

Οἱ εἰδικοί ἔχουν ἀσχοληθῇ ἰδιαίτερώς μὲ τὸ ζήτημα τῶν Ἀλκυονίδων ἡμερῶν καὶ ἔχουν καταλήξει στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐπικράτησις πραγματικῆς καλοκαιρίας στὸ μέσον τοῦ χειμῶνος ὀφείλεται κυρίως στὴν ἐπέκτασι τῶν λεγομένων ἀντικυκλωνικῶν συστημάτων, τὰ ὁποῖα μὲ τὰς ὑψηλὰς τῶν ἀτμοσφαιρικῶν πιέσεις, παρεμποδίζουν κατὰ κάποιο τρόπο τὴν ἀνάπτυξι καὶ τὴν κίνησι πρὸς τὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο κυκλωνικῶν διαταραχῶν ἢ ὑφέσεων, αἱ ὁποῖαι συνήθως προκαλοῦν νέφουσιν, βροχὴν καὶ γενικῶς κακοκαιρίαν.

Αἱ Ἀλκυονίδες ἡμέραι ὀφείλουν τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ ὀνομασία τους στὸ χαριτωμένο καὶ ποικιλόχρωμο θαλασσοπούλι, τὴν Ἀλκυόνα, ἢ ὁποῖα τὴν ἐπο-

λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι τὰ σημεῖα ὅπου ἔχουν γίνεῖ ἕως τώρα ἀνασκαφῆς εἶναι ἐλάχιστα, ἐνῶ εἶναι πολὺ ἀριθμὸς οἱ τοποθεσίαι ὅπου κρύβονται ἀρχαιολογικοὶ θησαυροί.

Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς φαίνεται ὅτι κατεστράφη μετὰ τὸ 1500 π.Χ. ὅταν εἰσέβαλαν στὴν Ἰνδικὴ οἱ Ἀριοί, ἓνας ἰσχυρὸς πολεμικὸς λαὸς, συγγενὴς μὲ τοὺς σημερινοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Οἱ Ἀριοί, οἱ ὁποῖοι ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Κασπίας θαλάσσης ὑπέταξαν τοὺς ἀρχαίους κατοίκους τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς ἐπέβαλαν τὸ δικό τους πολιτισμό, ὁ ὁποῖος πάντως ἦταν κατώτερος τοῦ προηγούμενου.

Σιγὰ-σιγὰ ὅμως καὶ οἱ νέοι αὐτοὶ κάτοικοι ἀνέπτυξαν τὸ δικό τους πολιτισμό, ἐκαλλιέργησαν τὰ γράμματα, τὴ θρησκεία καὶ τὴ φιλοσοφία, δὲν ἐφθασαν ὅμως στὴν τελειότητα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι πάντοτε ὁ τελειότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχαίους πολιτισμούς.

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

χὴν αὐτὴ κατασκευάζει κοντὰ στὴ θάλασσα τὴν εἰδική φωλεά της, στὴν ὁποία ἐναποθέτει καὶ ἐπώαζει τὰ αὐγά της.

Ἡ ὁμοιότης δὲ τοῦ ὀνόματος «Ἀλκυόν» μὲ τὴν Ἀλκυόνην», τὸ λαμπρότερο ἀστροτῶν Πλειάδων, συνετέλεσε στὴν ἰδέα ὅτι ἡ ὀνομασία τῶν ὠραιολατρῶν αὐτῶν ἡμερῶν μπορεῖ καὶ νὰ σχετίζεται μὲ τὸ ὁμώνυμο ἀστρο, τὸ ὁποῖον διακρίνεται στὸν οὐρανὸ κατὰ τὰς ἀνεφέλους νύκτας τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

Μὲ τὰς Ἀλκυονίδας ἡμέρας φαίνεται ὅτι σχετίζεται κατὰ κάποιο τρόπο καὶ ἓνας ἀρχαῖος ἑρωτικός μῦθος, γνωστὸς ὡς μῦθος τοῦ Κήρυκος καὶ τῆς Ἀλκυόνος. Κατὰ τὸν μῦθον αὐτόν, ὁ Κήρυξ υἱὸς τοῦ Ἑωσφόρου ἢ Ἑσπερίου καὶ τῆς νύμφης Φιλωνίδος, ἦταν ὁ ἀφοσιωμένος σύζυγος τῆς Ἀλκυόνος, τῆς θυγατέρας τοῦ Θεοῦ τῶν ἀνέμων Αἰόλου καὶ τῆς Ἀγχιόλης. Ὁ θάνατος τοῦ Κήρυκος προξένησε στὴν Ἀλκυόνα μεγάλη λύπη, ποὺ δὲν τὴν ἄφηνε νὰ ἡσυχάσῃ. Μὲ θρήνην ἀναζητοῦσε τὸν σύντροφό της σ' ὅλη τὴ στεριά, ποὺ ἦταν εὐκόλο νὰ βαδίζῃ. Οἱ θεοὶ συγκινήθηκαν ἀπὸ τὴ συζυγικὴ της ἀφοσίωσι, τὴ λυπηθῆκαν καὶ τὴ μεταμόρφωσαν σὲ θαλασσοπούλι γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐρευνά της καὶ στὴ θάλασσα. Ὄρισαν ἐπίσης οἱ θεοὶ ὅπως διακόπτεται ἡ χειμερινὴ κακοκαιρία κατὰ τὴν ἐποχὴ, ποὺ ἡ Ἀλκυὼν γεννᾷ καὶ ἐπώαζει τὰ αὐγά της.

Κατὰ ἄλλη ἐκδοχὴ τοῦ ἀρχαίου μύθου, ὁ Κήρυξ καὶ ἡ Ἀλκυὼν, λόγω τῆς ὑπερβολικῆς ἀγάπης, ποὺ εἶχαν μεταξύ τους, καὶ ἴσως λόγω ὑπερηφανείας, καυχῆθηκαν πὼς ἦσαν Θεοὶ καὶ μάλιστα ὠνόμασε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον Ἥρα καὶ Δία. Ὁ Ζεὺς θεώρησε αὐτὸ σὰν ἀσέβεια, ὠργίστηκε καὶ μεταμόρφωσε τὸ ζεῦγος σὲ θαλασσοπούλια, τὸν Κήρυκα ἢ Κηρύλλον καὶ τὴν Ἀλκυόνα. Ἐπειδὴ τὰ αὐγά τῆς Ἀλκυόνος παρέσφοντο ἀπὸ τὰ κύματα, κι αὐτὴ φυσικὰ ἐκλαίει καὶ ὠδύρετο, ὁ Ζεὺς συγκινήθηκε καὶ ἀπηγόρευσε στοὺς ἀνέμους νὰ πνέουν κατὰ τὴν περίοδο, ποὺ ἡ Ἀλκυὼν ἐπώαζει τὰ αὐγά της.

Ὁ μῦθος τῆς Ἀλκυόνος ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Ὀμηρὸ τὸν Εὐριπίδην καὶ τὸν Ἀριστομένην. Ὑπὸ τὸν τίτλον, ἐξ ἄλλου «Ἀλκυὼν», σώζεται ἓνας νόθος Πλατωνικὸς διάλογος, ποὺ ἔγινε στὸ Φάληρο μεταξύ τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ μαθητοῦ του Χαιρέφωτος καὶ συζητεῖται κατὰ πόσον εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθοῦν μεταμορφώσεις ἀνθρώπων σὲ πτηνὰ. Μὲ τὸ ἴδιο θέμα τῶν μεταμορφώσεων ἀσχολήθηκε καὶ ὁ σοφιστὴς Λουκιανὸς καὶ ἐξηγεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, γιατί ἡ «Ἀλκυὼν» σώζεται μεταξύ τῶν Πλατωνικῶν χειρογράφων καὶ τῶν κωδικῶν τοῦ Λουκιανοῦ.

Περὶ τῆς Ἀλκυόνος ἀσχολήθηκε καὶ ὁ

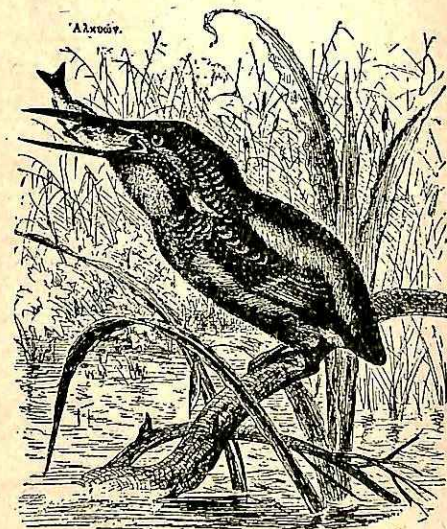
Πλούταρχος, ὁ ὁποῖος τονίζει ἰδιαίτερώς τὴν ἀφοσίωσίν της εἰς τὸν ἄρρενα σύντροφόν της καὶ ἀναφέρει μάλιστα, ὅτι ἂν αὐτὸς καταστῇ ἀνίκανος λόγω ἀσθενείας κτλ., τὸν μεταφέρει αὐτὴ στοὺς ὤμους της καὶ γενικῶς τὸν περιποιεῖται μέχρι τοῦ θανάτου του. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀλκυὼν θεωρεῖται διὰ μέσου τῶν αἰώνων σὰν σύμβολο τῆς συζυγικῆς ἀφοσιώσεως.

Ὁ Αἰλιανὸς, ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν περὶ ζῶων θαυμασιῶν συγγραφῇ του περιγράφει τὴν Ἀλκυόνα λεπτομερῶς, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐπώασης τῶν ὠδῶν αὐτῆς ἀναφέρει χαρακτηριστικῶς ὅτι «ἴσταται τὰ πελάγη, εἰρήνην δὲ καὶ φιλίαν ἀγούσιν ἀνεμοί. κύει δὲ ἄρα χειμῶνος μεσοῦντος».

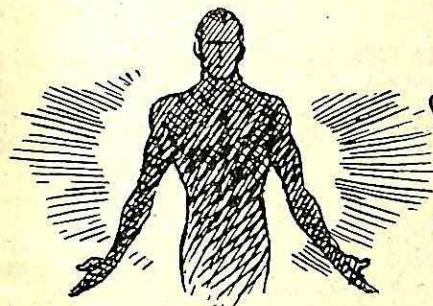
Αἱ Ἀλκυονίδες ἡμέραι δὲν διέφυγαν τῆς προσοχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους. Ὁ Σταγειρίτης φιλόσοφος ἀσχολήθηκε ἰδιαίτερώς μὲ τὴν περίοδον τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, τὴν ὁποῖαν τοποθετεῖ ἐπτά ἡμέρας πρὸ καὶ ἐπτά μετὰ τὴν χειμερινὴν τροπὴν (22αν Δεκεμβρίου). Ὁρθῶς ἀναφέρει, ἐπίσης ὅτι στοὺς τόπους μας δὲν παρατηροῦνται κάθε χρόνο Ἀλκυονίδες ἡμέραι, ὅπως συμβαίνει στὸ Σικελιακὸ πέλαγος καὶ ὡς «λαθάνεμον ὥραν» χαρακτηρίζει τὴν ἐποχὴν τοῦ τοκετοῦ τῆς Ἀλκυόνος.

Οἱ σύγχρονοι ποιητὰ καὶ πεζογράφοι παρομοιάζουν τὰς Ἀλκυονίδας ἡμέρας μὲ διαλείμματα γαλήνης μέσα στὸν πολυτάραχο βίον.

«Καὶ στῆς ζωῆς τοὺς πιὸ βαριοὺς
χειμῶνες
Ἀλκυονίδες μέρες καρτερῶς».
(Δροσίνης)

Ἀλκυὼν, κοινῶς ψαροφάγος.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ Χημικοῦ—Μηχανικοῦ

Πρὸ 20 ἀκόμη ἐτῶν, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀσθενεῖς ἢ τουλάχιστον ἐπίστευαν ὅτι ἦσαν, ἐταξίδευαν σὲ τόπους μὲ ἱαματικὰ λουτρά, ποὺ περιεῖχαν Ράδιον.

Ἡ λέξις αὐτὴ ἀσκοῦσε τρομερὴ ἔλξι, καί, ὅσοι ἦσαν, εἰς θέσιν, διέθεταν μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ γιὰ νὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὴν θαυματουργὸν ἱαματικὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ραδίου.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ὅμως τὸ θεραπευτικὸν αὐτὸ μέσον προσεγγεῖ μᾶλλον συναισθήματα φοβίας καὶ σκεπτικισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἐπίδρασιν μιᾶς ραδιενεργοῦ ἀκτινοβολίας.

Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀκτινοβολίας αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν ὑφιστάμεθα ὅλοι ἀνεξαιρέτως, εἶναι φυσικὴ καὶ ἡ ἐντασις της ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπὸ τὴν μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους, εἶναι δηλ. διαφορετικὴ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν.

Σύμφωνα μὲ ἔρευνες μιᾶς ἐπιτροπῆς εἰδικῶν ἐπιστημόνων τοῦ Ο.Η.Ε. ὑπάρχουν περιοχαὶ τῆς Γῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἡ φυσικὴ αὐτὴ ἀκτινοβολία ἐμφανίζεται κατὰ πολὺ ἰσχυρότερα ἀπὸ τὸν μέσον ὅρον, ὁ ὁποῖος ἰσχύει διὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι 4 μον. Röntgen*.

Ἡ φυσικὴ ἀκτινοβολία προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὰ ραδιενεργὰ καλούμενα στοιχεῖα, ὡς τὸ Οὐράνιον, Ράδιον, Θόριον καὶ Κάλιον. Αὐτὰ τὰ χημικὰ στοιχεῖα ἀπαντοῦν εἰς τὰ ὅστ' αὐτὰ καὶ τὸ αἷμα κάθε ζῶντος οργανισμοῦ. Ἐπίσης εὐρίσκονται εἰς τὰ πετρώματα, τὰ ὄρυκτά, τὴν ἄμμον, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν. Ὁ φλοιὸς μάλιστα τοῦ

* Μονὰς Röntgen λέγεται μία δόσις ραδιοακτίνων, ἱκανὴ νὰ παράγῃ ἐντὸς 1 cm. (κυβικοῦ ἑκατοστοῦ) ἀέρος σωματοῖδια (ἰόντα) μὲ ηλεκτρικὴν φόρτισιν, ἢ ὁποῖα ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν ἡλεκτροστατικὴν μονάδα φορτίου (ἡλεκτρικοῦ).

πλανήτου μας εἶναι γεμάτος ἀπὸ τέτοια ραδιενεργὰ στοιχεῖα.

Καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐκπέμπει ἀκτινοβολίαν—ἢ ὁποῖα δύναται νὰ μετρηθῇ—ὅχι μόνον τὴν αἰσθητὴν θερμικὴν ἀκτινοβολίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδιόρατον ραδιενεργόν.

Πέραν αὐτῆς τῆς «ἀνθρώπινης ἀκτινοβολίας» εἴμεθα ὅλοι ἐκτεθειμένοι, ὅσο καιρὸ ζοῦμε, καὶ εἰς τὴν «κοσμικὴν ἀκτινοβολία», δηλ. εἰς αὐτὴν ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἥλιον, εἰς τὸ πλανητικὸν σύστημα τοῦ ὁποῖου ἀνήκει καὶ ἡ Γῆ μας.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς τῆς φυσικῆς ἀκτινοβολίας, δηλ. τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἀνθρώπινης καὶ τῆς κοσμικῆς ἀκτινοβολίας, ἔζησαν ἄνθρωποι καὶ ζῶα ἐδῶ καὶ ἑκατομμύρια χρόνια χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν καὶ φυσικὰ χωρὶς νὰ θορυβηθοῦν ποτὲ ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτό.

Ὡς γνωστόν, οἱ ἄνθρωποι ἔμαθαν τὰ τελευταῖα 50 χρόνια νὰ δημιουργοῦν τεχνητὴν ραδιενέργειαν καὶ νὰ αὐξάνουν ἐστὶ τὴν ἐπίδρασιν τῆς φυσικῆς. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν μεγίστην σημασίαν ἔχει τὸ μηχανήμα Röntgen, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἡ ἀρχαιότερα εφεύρεσις τῆς παραγωγῆς ἀκτίνων.

Ἡ μέχρι σήμερα μετρηθεῖσα ραδιενέργεια εἰς Εὐρώπην, ἢ ὁποῖα ἐλευθεροῦται κατὰ τὴν διάσπασιν ἀτόμων χημικῶν στοιχείων καὶ τὴν ἐκρηκτικὴν τῶν ἀτομικῶν βομβῶν, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν εἰς πολὺ ἀπομακρυσμένας περιοχάς, φορτίζει τὴν ἀτμόσφαιραν μὲς μόνον κατὰ τὸ ἓν ἑκατοστὸν τῆς φυσικῆς ραδιενεργείας. Κατὰ συνέπειαν οἱ Εὐρωπαῖκοι λαοὶ δὲν θὰ ἔπρεπε καθόλου νὰ θορυβοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ραδιενεργῶν κυμάτων, ἀφοῦ καὶ εἰς τὰς Η.Π.Α., ὅπου τὸ ποσοστὸν εἶναι πολὺ ὑψηλότερον δὲν ἐνεφανίσθησαν ἀκόμη ἀνησυχητικαὶ συνέπειαι.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν κάθε λόγον νὰ ἐπαγρυπνοῦν. Καὶ ἐπειδὴ αἱ συχναὶ συζητήσεις γύρω

ἀπὸ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ ἀλλεπάλληλοι δημοσιεύσεις τοῦ τύπου ἐδημιούργησαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους μίαν ψύχωσιν, ἐναπόκειται εἰς τοὺς ἐπιστήμονας νὰ διασκεδάσουν τὴν φοβίαν αὐτὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης, καὶ ἂν, ὁ μὴ γένοιτο, χρειασθῇ νὰ σημάνουν ἐγκαίρως τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Διότι δέκα μονάδες Röntgen, δηλ. τὸ διπλάσιον καὶ ἡμισυ ποσὸν τῆς φυσικῆς ραδιενεργείας, ἔχουν ὀρισθῇ ὡς τὸ ἀνώτατον ὄριον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφεθῇ νὰ ξεπερασθῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει. Τοῦτο θὰ ἀπετέλει δημόσιον κίνδυνον.

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἀτμοσφαιρᾶς καὶ ἡ μέτρησις καὶ μιᾶς πολὺ ἀσθενοῦς ἀκόμη ραδιοακτινοβολίας ὑπῆρξε δυνατόν τὸν τελευταῖον καιρὸν, χάρις εἰς εἰδικούς μετρητάς, οἱ ὁποῖοι ἐπενεώθησαν ἐν συσχετισμῷ μὲ τὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Εὐρίσκουν δὲ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν κυρίως εἰς τὰ ἀκτινολογικὰ ἱνστιτούτα Röntgen καὶ εἰς ἀτομικὰ ἐργαστήρια καὶ ἐργοστάσια.

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰ ἱδρύματα αὐτὰ ἔχουν εἰς τὴν τσέπη τῆς μπλούζας τῆς ἐργασίας τὸν μετρητὴν Telefunken-Dosimeter, ἓνα μικρὸν ὄργανον σχήματος καὶ μεγέθους στυλογράφου, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἔχουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν στοιχεῖα τῆς ἐκτάσεως τῆς μολύνσεως τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι ἐκτεθειμένοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας των.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Κυριάρχησε τοῦ ἑαυτοῦ σου.

Ἀναζήτη τὸ ὠραῖο. Ἀγάπα ὅ,τι εἶναι ὠραῖο, ἀπλὸ καὶ ἀγνό.

Ὅλη σου ἡ ζωὴ νὰ εἶναι μία προσευχή, ποὺ κάθε λέξις θὰ εἶναι μιὰ πράξις, μιὰ προσπάθεια πρὸς τὸ καλλίτερο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. Έπιθ. Μ. Έκπαιδ.

Οι άρχαιοι λαοί έθεωρούσαν τη γυναίκα κατώτερη από τον άνδρα. Μερικοί δέ λαοί ως δούλην του αθένητ συζύγου. Πρώτος ο Κύριος 'Ημών 'Ιησούς Χριστός εκήρυξε την ισότητα μεταξύ των δύο φύλων. Όταν έκαλούσε ο 'Ιησούς τους «κοπιώτας και πεφορτισμένους», δεν έκανε διάκρισι στο φύλον.

Η πανύμνητη Μητέρα του τον ώθησε να κάμει το πρώτο θαύμα στο γάμο της Κανά. Του παραστάθηκε τυφεράς ως τη σταύρωσί του. Όλος ο Χριστιανικός κόσμος την λατρεύει ως το σύμβολο της στοργής και της αγνότητας. Από κανένα σπίτι, από το καλύβι ως το παλάτι, δεν λείπει το εικόνισμά της.

Η προφήτις Άννα στο πλευρό του πρεσβύτου Συμεών υποδέχεται τον 'Ιησούν και προφητεύει για το κοσμοσωτήριον έργο του. Η Μαρία ή Μαγδαληνή, την όποιαν έθεράπευσε από τα έπττα δαιμόνια, τον ακολούθησε στο Γολγοθά, τον έλειψε με μύρα και είχε την ύψιστη τιμή να τον ιδεί πρώτη κατά την Άνστασιιν του.

Η 'Ιωάννα, ή γυναίκα του Χουζά, του έπιτρόπου του 'Ηρώδου, ή Σωσάνα και άλλες πολλές «διηκόνουν αύτώ από των υπάρχόντων αύτών». Οι δύο αδελφές του έπιστηθίου φίλου του Λαζάρου του από Βηθανίας, ή Μαρία και ή Μάρθα άποθανάτισθηκαν χάρις στη στοργή, που του έδειχναν. Η Συροφοίνισσα του

άπέσπασε τον δίκαιον έπαινο για τη θερμή πίστι της. Από μεγάλη άμαρτωλή έγινε άγία ή Σαμαρείτις χάρις στον περίφημο διάλόγο της με τον Θεάνθρωπο και τον κατοπινό άγνό βίο της. Γυναίκες όδυρόμενες τον συνάδευαν, όταν άνέβαινε στα 'Ιεροσόλυμα και ώδηγείτο στον Γολγοθά, τον τόπο του φρικτού μαρτυρίου. Οι χερουβικές μυροφόρες μπήκαν στην άθανασία με τα μύρα, που του έκόμισαν.

Κατά την Άποστολική εποχή συναντούμε πολλές εύσεβεις γυναίκες άφωτισμένες «τη διδαχή των Άποστόλων και τη Κοινωνία». Με εύλάβεια αναφέρεται ή Μαρία, ή μητέρα του Ευαγγελιστού Μάρκου, στο ύπερνον του σπιτιού της όποιος έμαζεύοντο τον πρώτον καιρό οι Χριστιανοί των 'Ιεροσολύμων. Ο πολύμνητος Άπόστολος των Έθνών, ο «ούρανοβάμων Παύλος» τιμητικώτατα αναφέρει την Λυδία την πορφυροπώλιδα, την πρώτη εύρωπαϊά Χριστιανή, ή όποια προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες στη Χριστιανική κοινότητα των Φιλίππων της Μακεδονίας. Η Πρίσκιλλα και ή Χλόη στην Κόρινθο, ή Δάμαρις στην Αθήνα, ή Φοίβη ή διακόνισσα στις Κεγχρεάς, ή Εύδοκία και ή Συντυχή στους Φίλιππους, ή Απφία στις Κολοσσάς, ή Εύνικη, ή μητέρα του επισκόπου Τιμοθέου, ή Λωίδα ή μάμμη του και πολλές άλλες έκαμαν πάρα πολλά ύπέρ της έκκλησίας.

Η εύποιία ήταν περισσότερο έργον των Χριστιανών γυναικών. Οι φιλόπταιες αδελφότητες από τότε κατηρτίστησαν. Το πολύπλευρον έργον της φιλανθρωπίας της Ταβιθά στην 'Ιόπη τόσο ένεθουσίασε και συνεκίνησε τον κορυφαίο Άπόστολο Πέτρο, που όταν απέθανε, την άνέστησε, όταν αντίκρυσε γυρο από το φέρετρό της το πλήθος των πτωχών να κλαίει άπαρηγόρητο.

Ίσαπόστολος ώνομάσθη ή άγία Θέκλα, ή όποια έμοίρασε τα πλούτη της στους πτωχούς και άφωσιώθηκε στην ύπηρεσία της Έκκλησίας.

Σε τίποτε δεν ύστέρησαν αι γυναίκες από τους άνδρες στο μέγα έργον της διάδόσεως του Χριστιανισμού στον κόσμο. Οι εύγενικές ψυχές τους απέπνεαν το άρωμα της πιο θερμής πίστεως και το τίμιο και άγνό αίμά τους έπότησε το άγλόκαρπο δένδρο του Χριστιανισμού.

Η νεαρή και πανέμορφη Βορειοαφρικανή Περπέτουα, κόρη από έπιφανή και εύπορη οίκογένεια, δεν θέλησε ν' άπαρηγή το Χριστό και καρτερική και άτρόμητη ρίχτηκε στα άγρια θηρία και κατασπαράχθηκε.

Απτόητο θάρρος έδειξαν και όλες οι άλλες ήρομάρτυρες και μεγαλομάρτυρες Χριστιανές γυναίκες. Το αίμά τους, τίμιο και άγνό, όσο και των ανδρών μαρτύρων, έγινε «ό σπόρος της έκκλησίας».

ΣΤΑΘΜΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού παρέσχε την πρώτην βοήθειαν και έξυπνέτησε γενικώς διά των διαφόρων Υπηρεσιών του (Παράκτιοι και Πρόχειροι Σταθμοί, Φεστιβάλ Έπιδαύρου, Τήνος — έορτή Παναγίας — διάφοροι Κατασκηνώσεις κ.λ.π.) κατά το λήξαν έτος 1958, 74.972 άσθενείς και τραυματίες, έξ ών 5.730 έξηκριβωμένοι περιπτώσεις ήσφαλισμένων εις Ι.Κ.Α.

Επίσης ο Σταθμός Α' Βοηθειών Ε.Ε.Σ. παρέσχε διά του Άστυματου αίτηθείσας Ιατρικής ώδηγίας εις 72 ποντοπόρα πλοία διά σοβαρώς άσθενούντα μέλη των πληρωμάτων των.

Όσαύτως ένεβολιάσθησαν κατά της πολυομυελίτιδος ύπό Συνεργείου του Σταθμού 1.693 παιδιά.

Τα άσθενοφόρα του Σταθμού διήνυσαν 368.311 χιλιόμετρα.

Ειδικά περιπτώσεις: Τα τροχαία άτυχήματα άνήλθον εις 7.407 και αι ήλεκτροπληξίαι εις 71.

Κατά το λήξαν έτος 1958 το Κέντρον Αίμοδοσίας Ε.Ε.Σ. έχορήγησεν εις άπόρους πάσχοντας 5.791 φιάλας αίματος δωρεάν.

Για να γνωρίσωμε την Ελλάδα

ΠΡΕΒΕΖΑ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Στη Νοτιοδυτική άκτή της 'Ηπείρου και στην είσοδο του Άμβρακικού κόλπου βρίσκεται ή Πρέβεζα.

Είναι πρωτεύουσα του όμωνύμου Νομού, ο όποιος περιλαμβάνει τις έπαρχίες Νικοπόλεως και Πάργας. Έχει πληθυσμό 12 και πλέον χιλιάδες κατοίκους και βρίσκεται ακριβώς άπέναντι από το άκρωτήριο Άκτιον.

Είναι το πέραςμα κοπαδιών ψαριών, που περνοδιαβαίνουν αδιάκοπα από τη άνοιχτή θάλασσα του 'Ιονίου πελάγους στον Άμβρακικό, ο όποιος είναι άληθινή ψαρομάννα της Ελλάδος.

Η Πρέβεζα βρίσκεται σε ύψος 10 μόλις μέτρων πάνω από την έπιφάνεια της θαλάσσης. Έχει κλίμα πολύ γλυκό και πλουσιωτάτη παραγωγή σε δημητριακά, γεωργικά προϊόντα και καρπούς. Η συνολική διαδρομή άπ' τας Αθήνας είναι διά ξηράς 430 χιλιόμετρα, μέσω Άρτης, από την όποιαν ή Πρέβεζα απέχει 42 χιλιόμετρα. Η πόλις της Πρεβέζης καταλαμβάνει το Ν.Δ. τμήμα της Χερσονήσου της Νικοπόλεως, ή όποια είναι ένας άληθινός παράδεισος με πελώρια έλαιόδενδρα, κολπίσκους και γραφικά τοπία.

Πότε ακριβώς ιδρύθη ή Πρέβεζα δεν είναι γνωστό. Φαίνεται όμως ότι βρίσκεται στη θέση της άρχαιας πα-

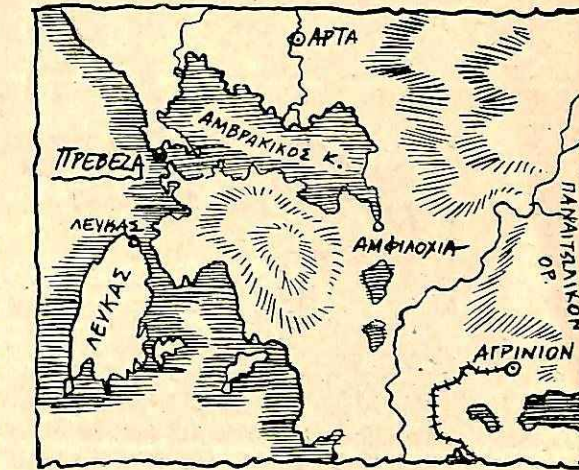
ραλιακής πόλεως Βερνίκιας και έλαβε το όνομα της πεθεράς του βασιλέως της 'Ηπείρου, Πύρρου, ο όποιος την ίδρυσε τώ 290 π.Χ. Το όνομα Πρέβεζα είναι παραθορά της «Βερνίκιας». Η Πρέβεζα άκούεται συχνότερα ως παραλιακή πόλις από τον 13ον μ.Χ. αιώνα, όποτε είχαν καταφύγει εκεί οι κάτοικοι της Νικοπόλεως, την όποιαν κατέστρεψαν οι Βούλγαροι κατά τον μεσαίωνα και της όποιας τα έρείπια σώζονται μέχρι σήμερα σε άπόστασι 7 χιλιομέτρων βορειότερα της Πρεβέζης.

Η Πρέβεζα είχε πάντοτε σπουδαία σημασία ως γεωγραφική και στρατηγική θέσις, αλλά έλαβε έξαιρετική ακμή, άφ' ότου έγινε αντικείμενον διεκδικήσεων μεταξύ Βενετών και Τούρκων και μάλιστα από τα τέλη του 15ου αιώνας. Οι Τούρκοι την έκυρίευσαν για πρώτη φορά τώ 1495, και ίδρυσαν εκεί ναύσταθμο, για να έξυπηρετούν την συγκοινωνία τους με την ένδοχώρα της 'Ηπείρου και της Άλβανίας. Τώ 1499 οι Βενετοί την πήραν από τους Τούρκους και την ώχύρωσαν με κάστρο δυνατό, του όποιου ή διοίκησης ήταν υπό την δικαιοδοσίαν των Βενετικών αρχών της Έπτανήσου. Το 1797 ή Βενετική πολιτεία διελύθη από το Ναπολέοντα και ή Πρέβεζα έγινε για τρία χρόνια κτήσις γαλλική. Όστερα από πόλεμο και συντριπτική ήττα

των Γάλλων έπεσε στα χέρια του Άλή πασά των 'Ιωαννίνων.

Καθ' όλο το διάστημα της Τουρκοκρατίας και της Βενετοκρατίας ή Πρέβεζα έξη υπό καθεστώς σχεδόν αυτόνομο και οι κάτοικοί της ήσαν κυρίως Έλληνες ναυτικοί, όπλαρχηγοί και έμπορεύμενοι. Άπ' αυτούς παρέμειναν γνωστοί πολλοί όπως οι οίκογένειες του Κονομένου, του Ρέντζου, του Γερογιάννη, του Τσαρλαμπά και άλλων, των όποιων τα άρχοντικά ήσαν όνομαστά για την αίγλη και τη φιλοξενία τους. Στην Πρέβεζα έξησε και ο Άνδρουτσος, ο πατέρας του 'Οδυσσεώς, ο όποιος πήρε γυναίκα τη θυγατέρα του άρχοντα Τσαρλαμπά και ή όποια ύπηρξε ή μητέρα του ήρωος της Γραβιάς.

Η Πρέβεζα έξησεν υπό τους Τούρκους μέχρι των Βουλγαρικών πολέμων και άπελευθερώθηκε την 21 'Οκτωβρίου 1912. Είναι έδρα Νομαρχίας και της Μητροπόλεως Νικοπόλεως, έχει 10 παλαιούς Χριστιανικούς ναούς, εκ των όποιων ο σημαντικώτερος είναι των Άγίου Χαρολάμπους με το περίφημο εικονοστάσιο.

Ε.Ε.Ν. Γυμν. Θηλ. Καλλιθέας με δώρα διά τα παιδιά του Άσκληπείου Βούλας Juniors of High School for girls Kalithea, with gifts for the R. C. children's hospital in Voula.

Ε.Ε.Ν. του 'Ιδιωτ. Σχολείου «Βυζάντιον» Αθηνών εις το Πρεβαντόριον ΠΙΚΠΑ Πεντέλης. Juniors of Private School «Vizantion» Athens offering gifts to the children at the Preventorium in Pentell

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Όταν πολύ περαστικός είναι, παιδιά, ένας δρόμος, στις κεντρικώτερες γωνιές ύπάρχει τροχονόμος.

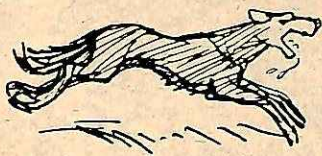
Αυτός όλη την κίνησι με σήματα ρυθμίζει, μιιά δίνει σήμα στους πεζούς και μιιά στα τροχοφόρα, όλο κουνεί τα χέρια του και κάποτε σφυρίζει, κ' έτσι τα πάντα προχωρούν με τάξι όλη την ώρα.

Μα κι άστυφύλακες βοηθούς έχει ο τροχονόμος, που στο καθένα σήμα του εύθυσ τον βοηθώνε. Αυτοί μās λένε έλεύθερος πώς είναι τώρα ο δρόμος, κι αυτοί στα πεζοδρόμια τον κόσμο συγκρατούνε.

Λοιπόν προσέχετε σ' αυτούς, όταν εκεί βρεθήτε. Άπό το πεζοδρόμιο ποτέ μην κατεβήτε πριν να δοθή το σήμα, γιατί εκεί πέρα κίνδυνος είναι σε κάθε βήμα.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Ο Κίνδυνος, από τους σκύλους

Κ. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ, Ιατρού

Ένας πιστός φίλος και χρήσιμος βοηθός για τον άνθρωπο είναι ο σκύλος. Είναι ένα από τα πρώτα ζώα, που εξημέρωσε ο άνθρωπος και που έγινε ο αφοσιωμένος φρουρός, πιστός φίλος του και χρήσιμος συνεργάτης εις το κυνήγι, από το όποιον έτρεφετο κυρίως εις τα πρώτα του βήματα επί της γης.

Δυστυχώς όμως το τόσο ωφέλιμο και καλό αυτό ζώο λόγω της ιδιότητάς μας άπροσεξίας και αμελείας γίνεται αίτια φοβερών νοσημάτων, πολύ επικινδύνων για τον άνθρωπο, τόσο πολύ επικινδύνων, που να συζητηθεί, εάν θα πρέπει να τον έχουμε ακόμη κοντά μας.

Δύο πάρα πολύ επικίνδυνες αρρώστειες είναι η λύσσα και η έχινοκοκκίασις. Για τη λύσσα θα έχετε ασφαλώς ακούσει πολλά, διότι δυστυχώς είναι συχνά τα κρούσματά της.

Είναι η νόσος, που έμπνέει τον μεγαλύτερο φόβο και σκορπίζει τον πανικό. Και τούτο διότι, εάν δεν την διαγνώσουμε και δεν την θεραπεύσουμε εγκαίρως, είναι πάντα θανατηφόρος με ένα πολύ τυραννικό και τραγικό θάνατο. Η νόσος αυτή είναι ύπουλος και ιδιαίτερος επικίνδυνος, διότι όταν παρουσιασθή, κάθε θεραπεία είναι αδύνατος πλέον, και διότι πολλές φορές δεν γνωρίζουμε, εάν ο σκύλος, που μας έδωκε, είχε την ασθένειαν.

Η λύσσα οφείλεται εις διηθητόν ιόν, δηλαδή εις μικρόβιον πολύ μικρού μεγέθους. Είναι μία ασθένεια των άγριων ζώων, λύκων και τσακαλιών. Μεταδίδεται από τα δαγκώματα αυτών σε άλλα ζώα. Πιο επικίνδυνος είναι ο άδεσποτος σκύλος, που παραλαμβάνει την νόσον από τα άγρια ζώα του βουνού και την φέρει στην πόλι. Έκει μεταδίδει την νόσον σε άλλους σκύλους και σε ανθρώπους. Η νόσος αυτή διαρκεί αρκετόν χρόνον, λίγες εβδομάδες έως λίγους μήνες, αλλά εκδηλώνεται ως αρρώστεια μόνον για λίγες ημέρες, οι οποίες είναι ικανές να προκαλέσουν τον θάνατον του αρρώστου. Το ίδιο συμβαίνει και στους σκύλους. Δυνατόν να έχουν την νόσον, αλλά μόνον τις τελευταίες ημέρες φανερώνεται. Ευτυχώς όμως

δεν μεταδίδεται από την αρχή της νόσου, αλλά μόνον τις τελευταίες ημέρες, όταν έχει εκδηλωθή ή πρόκειται σύντομα να εκδηλωθή. Αυτό έχει σημασία μεγάλη, γιατί, εάν ένα σκυλί ζήσει και δεν ψοφήση εντός δέκα ημερών, από τότε που μας είχε δαγκάσει, σημαίνει ότι δεν διατρέχουμε κίνδυνο.

Η νόσος δεν θα ήταν καθόλου επικίνδυνος, εάν υπήρχε μία τάξις εις το ζήτημα των σκύλων και εάν δεν υπήρχαν άδεσποτα σκυλιά. Εάν κάθε σκύλος ήταν περιορισμένος από τον άφροντα του, δεν θα ήταν εύκολο να πάρη την νόσον από τα άγρια ζώα, αλλά και αν άρρώστανε από λύσσα και πέθαινε, θα γινόταν γνωστό εύκολα και έτσι αυτοί τους οποίους έδωκε ο σκύλος θα υπεβάλλοντο σε θεραπεία.

Λόγω του κινδύνου και του μεγάλου φόβου, που έμπνέει, είναι η πρώτη νόσος, που ανάγκασε τον άνθρωπο να εύρη άποτελεσματικό μέσο για να την θεραπεύση.

Και εύρηθη η φωτεινή διάνοια του μεγάλου Γάλλου επιστήμονος Λουδοβίκου Παστέρ, να εφεύρη και να εφαρμόση το αντιλυσισικό έμβολιο, το όποιον άπεδείχθη ικανόν να μας προφυλάσση από την νόσον.

Η εφεύρεσις αυτή ήταν το πρώτο, και σαν πρώτο το μεγαλύτερο βήμα, που έκανε ο άνθρωπος εις τον άγώνα κατά των ασθeneιών. Με την εφεύρεσι αυτή άνοιξε ο δρόμος στα τόσα άλλα έμβολια και στους όρους, που έχουν σώσει την ανθρωπότητα από τόσες θανατηφόρες επιδημίες και επικίνδυνες ασθeneίες.

Παρ' όλην όμως την πρόοδο της Επιστήμης και την άποτελεσματική θεραπεία της νόσου, παραμένει πάντοτε επικίνδυνη η άρρώστεια της λύσσης. Σε κάθε δήγμα σκύλου πρέπει να είμεθα επιφυλακτικοί και εάν ο σκύλος δεν πάθη λύσσα εντός δεκαήμερου δεν πρέπει να υποβληθούμε εις θεραπείαν, αν τουναντίον ο σκύλος ήταν άδεσποτος και δεν μπορούμε να τον παρακολουθήσωμε θα πρέπει όπωσδήποτε να υποβληθούμε σε θεραπεία.

Έκτός από τη λύσσα ο σκύλος είναι ο κύριος υπεύθυνος για μια άλλη ασθένεια την έχινοκοκκίασιν, η οποία δεν έχει τον φοβερό κίνδυνο της λύσσης, αλλά για την θεραπείαν της απαιτείται πάντοτε έγχειρησις και μάλιστα πολλές φορές πολύ δύσκολη. Αυτός είναι και ο λόγος, για τον όποιο πρέπει να τηρούμε εις άπόστασιν τους σκύλους και μετά από κάθε έπαφή μαζί τους πρέπει να πλύνωμε καλά τα χέρια μας.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Σε τραύματα, που μπορεί να προκαλέσουν λύσσαν, χρειάζεται:

- Να πλύνωμε το τραύμα με άφθονο νερό, ει δυνατόν κάτω από βρύση, αλλά να μη το τρίψωμε.
- Να βάλωμε εις το τραύμα αντισηπτικό. Ένα καλό αντισηπτικό είναι το σύνθηες διάλυμα βάμματος ιωδίου.
- Να επιθέσωμεν γάζαν και να το επιδέσωμε.
- Να στείλωμε άμέσως τον πάσχοντα εις τον Ιατρόν.

Αυτός θα περιποιηθή καλύτερα το τραύμα και θα κάμη, όταν κρίνη τούτο αναγκαίον, την αντιλυσισκήν θεραπείαν.

ΑΥΤΑ ΜΕ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟ

Μέχρι σήμερα ξέραμε, ότι οι κότες δίνουν αυγά και η μουρούνα το μουρουνόλαδο. Φαίνεται όμως ότι τα πράγματα μεταβάλλονται. Ο δρ. Τόμας, καθηγητής της Ζωικής Χημείας στο Πανεπιστήμιο της Ιάβας, κατώρθωσε να παίρνη από τις κότες του, αυγά που περιέχουν μεγάλες ποσότητες Βιταμίνης Δ, ώστε κάθε αυγό, να περιέχη τόσες βιταμίνες Δ, όσες τρία κουταλάκια του καφέ μουρουνόλαδο. Αυτό το έπιτυγχάνει, με το να δίδη στις κότες του τροφές, τις όποιες υποβάλλει σε ειδική ακτινοβολία. Τα αυγά με βιταμίνη Δ είναι επίσης νόστιμα, όπως και τα συνηθισμένα. Όταν σκεφθούμε, ότι μια σταγόνα μουρουνελαίου, έχει θρεπτική αξία ενός μπιφτεκιού 400 γραμμαρίων, ο δόκτωρ Τόμας κατώρθωσε με την εφεύρεσί του να συμπυκνώση μέσα στο αυγό όλόκληρο μωσχάρι.

Έπεσε σε μεγάλη σκέψη...

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

(5) (Από το δμώνυμο μυθιστόρημα του Ίουλίου Βέρν)

Σελ. 35.

—Ναι, αγαπητοί μου, ξαναείτε με σοβαρότητα και πεισθήσι ο κ. Καίσαρ. Θα πάμε στην Εύρώπη με τα πόδια.

—Δηλαδή... πώς θα γίνη αυτό, τόλμησε να ρωτήσει η κυρία Κορνηλία.

—Τώρα θα δήτε, λέει ο Κασκαμπέλ. Γιάννη παιδί μου, φέρε μου τον «Ατλαντα».

Ο Γιάννης τον έφερε άμέσως και ο πατέρας άφου τον άνοιξε στη σελίδα της Αμερικής τους είπε, δείχνοντας με το δάχτυλο πάνω στο χάρτη:

—Ορίστε. Τώρα είμαστε εδώ. Αντί λοιπόν να βαδίσωμε προς ανατολάς για τη Νέα Υόρκη κι από κει να διασχίσωμε τον ώκεανό, θα βαδίσωμε προς βορράν, θα περάσωμε την Αγγλική Κολομβία, θ' άνεβούμε στην Αλάσκα, θα διαβούμε το Βερίγγειο πορθμό με τα πόδια την εποχή που θάναι παγωμένος, και τότε που θα βρεθούμε, Γιάννη;

—Στην Ασία, πατέρα.

—Ακριβώς. Και θα περάσωμε τη Ρωσία, θα έπισκεφθούμε και την Πετρούπολι...

—Εκεί που μένει ο Τσάρος, πατέρα;

—Ναι. Και μπορεί να μας καλέση να δώσωμε καμμία παράστασι και στο παλάτι.

«Αλήθεια;» έκαναν όλοι μ' ένα στόμα.

«Ωωω!!!» έκανε κι ο Λέλεκας, και τεντώνοντας το κορμί του έρριξε στον αντικρυνό του καθρέφτη μια ματιά γεμάτη περηφάνεια!...

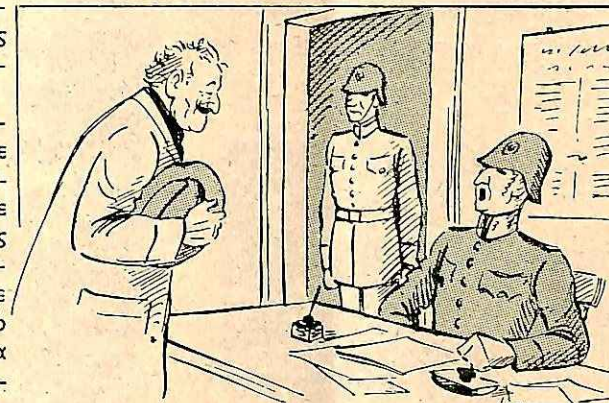
—Κ' ύστερα απ' την Ασία, ρώτησε πάλι ο Καίσαρ, που θα βρεθούμε, Γιαννάκη;

—Στην Εύρώπη, πατέρα.

—Ωραία παιδί μου. Και σε λίγο θάμαστε πιά και στην άγαπημένη μας πατρίδα, τη Γαλλία.

—Εξοχα, θαυμάσια! φώναξε όλη η οικογένεια.

—Εννοείται, πρόσθεσε ο καλόκαρδος θιασάρχης, ότι πηγαίνοντας απ' αυτό το δρόμο, θα κάνωμε περισσότερο από ένα χρόνο για να φθάσωμε στον τόπο μας. Άλλ' αυτή είναι η μόνη λύσι.

Έτρεξε στην άστυνομία και κατήγγειλε την κλοπή.

—Δεν πειράζει, άντρούλη μου, φώναξε η κυρία Κορνηλία. Φτάνει να είμαστε καλά, κι ως κάνωμε και δυό χρόνια.

—Βέβαια, είπε με σοβαρότητα ο Λέλεκας. Κ' έπειτα μή λημονήτε, ότι ο δρόμος που θα κάνωμε τώρα έχει κ' ένα προτέρημα, που δεν το έχει ο άλλος.

—Ποιό;

—Ότι μπορεί να γνωρίστούμε και με τον Τσάρο!

—Μπράβο, Λέλεκα. Έχεις πολύ δίκη, φώναξε γελώντας ο Κασκαμπέλ. Και το καλό που σου θέλω, ν' αρχίσης από τώρα να έτοιμάζης το λόγο, που θα εκφωνήσης πριν από την παράστασι, για να χαιρετίσης τη μεγαλειότητά του.

—Εγώ θα βγάλω λόγο;

—Φυσικά.

—Πολύ καλά, είπε κατασυγκινημένος ο Λέλεκας.

Κ' έβγαλε άμέσως απ' την τσέπη του μολύβι και χαρτί, κι άφου εκάθισε λίγο παράμερα, έπεσε σε μεγάλη σκέψη...

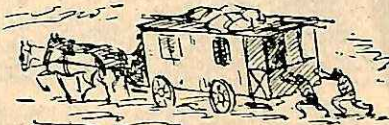
Δεν τον άφησαν όμως ήσυχο για πολλή ώρα τον καυμένο, γιατί ο θιασάρχης σε λίγο άνακοίνωσε πώς αύριο το πρωί θα ξεκινήσουν, και πρέπει από τώρα να έτοιμάσουν το άμάξι να διορθώσουν κάποια ρόδα του, και πρώτα απ' όλα να κάνουν μερικές έντριβες στα δύο άλογα, που τα καυμένα έπρεπε από αύριο να αναλάβουν πάλι το τράβηγμα του τροχόσπιτου, έως τη στιγμή που θα εύρισκαν να νοικιάσουν άλλα.

Έτσι, άφου έγιναν όλα αυτά, το πρωί η συνοδεία ξεκινούσε με νέο τώρα δρομολόγιο, με την άπόφασιν να δίνη παραστάσεις στις πόλεις και τα περισσότερα χωριά που θα συναντούσαν, και με τη μεγάλη έλπίδα του Λέλεκα ότι... θα μπορούσε να γνωριστή με την Αυτού Μεγαλειότητα, τον Τσάρο της Ρωσίας.

Πήραν λοιπόν το δρόμο προς τα πίσω για να γυρίσουν στο Σακραμέντο, κι από κει να βαδίσουν προς την Αγγλική Κολομβία κλπ.

Και πρώτα - πρώτα ο δρόμος τους ξανάφερε, φυσικά, στο χωριό που είχαν πάρει τ' άλογα με τους δυό προκομμένους

(Συνέχεια στη σελ. 36.)

Ο Τζών μπούλ στο δυσκολότερο νούμερό του.

← Ε.Σ.Ν. Ε' δημ. Σχολ. Κιζσαριανής με δώρα διά το δημ. Σχολ. 'Αγ. Εὐφημίας, Παρνασσίδος.
Juniors of 5th Elem. School Kaisarant with gifts for the Elem. School Aghia Euphemia.

← Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Ρετσιανών. 'Αρτης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Retsiana, Epirus planting trees

← Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Ν. 'Αργυρίου Εὐρυτανίας βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν
Juniors of Elem. School N. Argyrion helping in the reconstruction

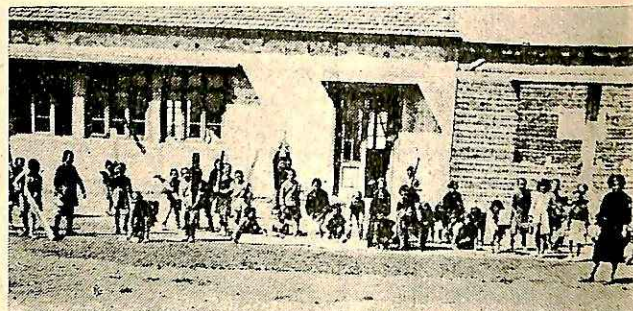
← Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Χελυδορίου Κορίνθου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Helidorion, Corinthia planting trees

← Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Καλυβίων, Γιαννιτσών, καλλιεργοῦν τὸν σχολ. κήπον
Juniors of Elem. School Kalyvia Macedonia Yanitsa cultivating their school garden

Ε.Σ.Ν. Ζ' δημ. Σχολ. Κομοτινῆς φυτεύουν δένδρα. ↑
Juniors of 7th Elem. School Komotini planting trees

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Γεφυρίων Καρδίτσας καθαρίζου· τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. School Gephyria, Karditsa cleaning their play ground.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Ασκηνίου, 'Ιστιαίας, περιποιεῖται τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Asminion, Euboea, looking after their school garden

Ε.Σ.Ν. δημοτικῶν Σχολείων: α) Δροσπηγῆς 'Αμυνταίου β) Μακρινιάδος 'Αρτης, γ) Φρυνίου Λευκάδος, δ) Ματονερίου Καλαμπάκας ε) 'Αγ. Πνεύματος Σερρῶν καὶ στ) Μάκρης 'Αλεξανδρουπόλεως, φυτεύουν δένδρα.
β γ

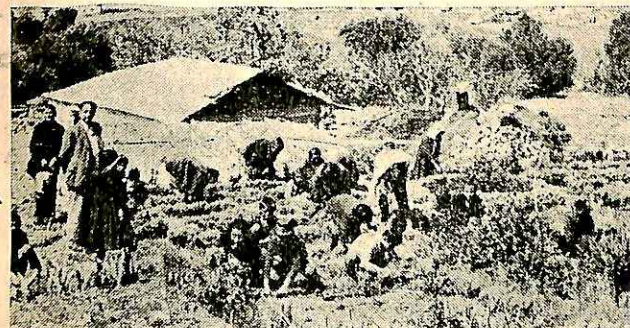
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λιόψης Φιλιατῶν καθαρίζουν τὴν βρύσιν τοῦ χωρίου
Juniors of Elem. School Liopsi, Epirus cleaning the village spring ↓

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αγίων Πάντων Φιλιατῶν φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Aghioe Pantes Philiates planting trees ↓

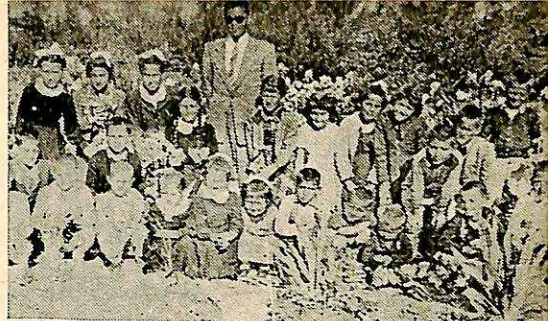
Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Στρουνίου Μετσόβου ἀναδασώνουν τὴν περιοχήν
Juniors of Elem. School Strouni, Epirus working for the reafforestation ↓

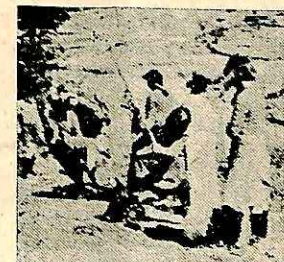
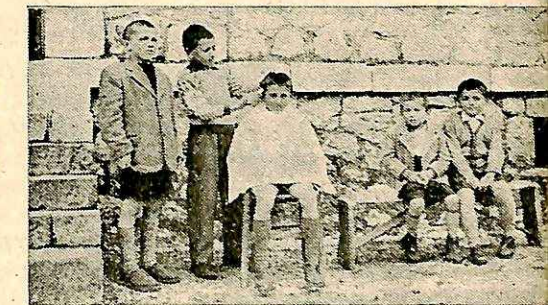
← Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Πλατάνης 'Εδέσσης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. Platani, E-dessa cultivating trees.

→ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αγ. Παντελεήμονος Χαλκίδος εἰς τὸν Σχολ. κήπον
Juniors of Elem. School St. Panteleimon Chalkidiki, cultivating their school garden

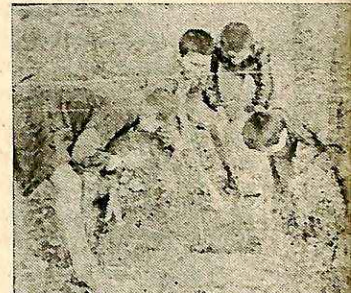
→ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αγ. Κυριακῆς Κιλκίς καλλιεργοῦν τὸν Σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School St. Kyriaki in their school garden

→ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Δάφνου Φωκίδος κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς των.
Juniors of Elem. School Daphnon, Phokis cutting the hair of their schoolmates

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Χρωμίου ἀναδασώνουν τὴν περιοχήν.
Juniors of Elem. School Chromion working for the reafforestation of the district ↑

→ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αγ. Γεωργίου Λεβαδείας φυτεύουν δένδρα
Juniors of Elem. School St. George, Levadia planting trees

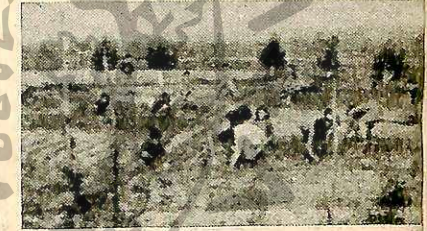

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Βροντάδων Χίου ἑτοιμοὶ διὰ δενδροφύτευ-σιν
Juniors of Elem. School Vrontathos Chios ready to plant trees

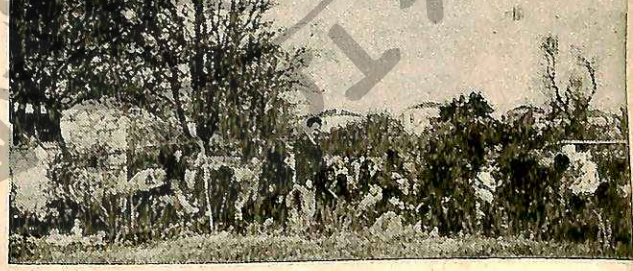
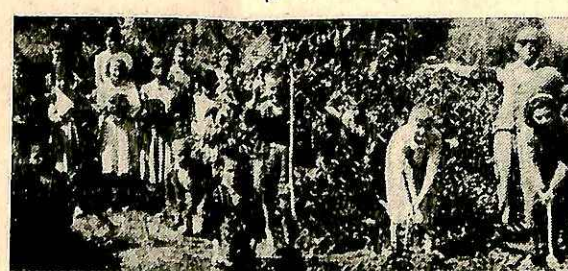
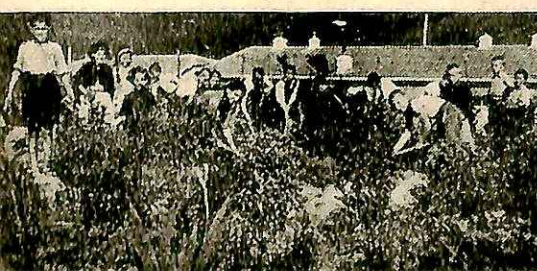

↑ Ε.Σ.Ν. Ε' Γυμν. Θηλέων 'Αθηνῶν μετὰ τὸ πλήρες σχολικὸν φαρμακεῖον, ποὺ ἀγόρασαν μετὰ χρήματα τῆς ομάδος των δι' ἐν ἀκριτῶν χάσειν.
Juniors of 5th High School for girls Athens with a complete medical chest for a poor school.

↓ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αχλαδοχωρίου, Γιαννιτσών, φυτεύουν δένδρα
Juniors of Elem. School Achladochori Yanitsa planting trees

↓ Juniors of the Elementary schools: 1) Drossopighi, Macedonia, 2) Markirias Arta, 3) Phrynichon Leukas, 4) Matoneri Kalambaca, 5) Aghion Pneuma, Serres, and 6) Macri Thrace planting trees.
δ

ο Σχολικός Κήπος

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Ο Σχολικός κήπος για να λειτουργήσει κανονικά, δεν έχει μόνον ανάγκη από καλό και παχύ χώμα, νερό και τοποθεσία κατάλληλη. Έχει ανάγκη και από τα κατάλληλα γεωργικά εργαλεία, εργαλεία που δεν κουράζουν τον μαθητή και γενικά εργαλεία, που θα συμβάλουν στην αγάπη προς τη δουλειά.

Αυτή η λεπτομέρεια στην κατασκευή εργαλείων αποκλειστικώς για Σχολικό κήπο, έγινε, σε πολλές χώρες, αντικείμενο έρευνών, οι οποίες εστράφηκαν στην επινοήσι και τελειοποίησι ενός τύπου τραβηχτών εργαλείων. Το παιδί χρησιμοποιώντας συρόμενα εργαλεία μαθαίνει χωρίς να κοπιάζει πολύ.

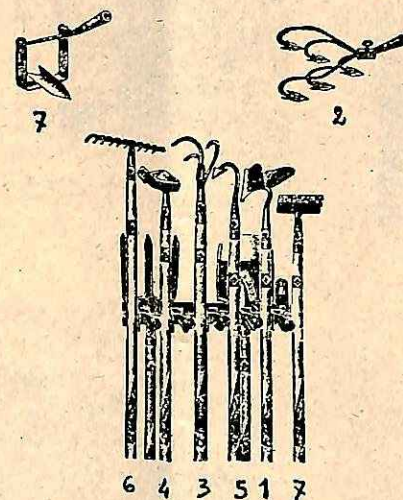
Στόν σχολικό, λοιπόν, κήπο τέτια εργαλεία είναι απαραίτητα και έχουν υιοθετηθή από τους δασκάλους της Εύρωπης και Αμερικής. Δεν έννοούμε την προετοιμασία του εδάφους του Σχολικού κήπου, διότι αυτό απαιτεί βαρύτερα εργαλεία. Γι' αυτή τη δουλειά είναι το ζευγάρι, που σκάβει και γυρίζει με το άροτρο το χώμα. Αλλωστε για σκαφή δεν καλούνται ποτέ οι μαθηταί να εργασθούν, γιατί απαιτείται μυϊκή δύναμις ανώτερη, την οποίαν δεν έχουν. Το σκαμμένο αυτό έδαφος είναι απαραίτητο, να παρουσιάζει μεγαλύτερη επιφάνεια στην ατμόσφαιρα. Έδώ ο μαθητής μπορεί να εργασθή με ελαφρό αύλακωτήρα, (άρ. 1) ο οποίος ανοίγει αύλακια αρκετά βαθιά και δημιουργεί κυματοειδή επιφάνεια. Έτσι το χώμα αερίζεται αρκετά και οξυγονούται.

Όταν πλησιάσει η εποχή της σποράς η του φυτεύματος, πρέπει το έδαφος να ισοπεδωθεί, να γίνει αφράτο, να ψιλοχωματισθή και να αερισθή το επάνω στρώμα. Αυτοί οι σκοποί κατορθώνονται με τη χρησιμοποίησι άλλου εργαλείου του καλλιεργητή. (άρ. 2). Και το εργαλείο αυτό δουλεύει με απλό τράβηγμα και περνά το έδαφος χωρίς καμιά πίεσι στον στυλεό. Στα χαλικιώδη εδάφη αυτοί οι καλλιεργηταί μπορεί να έχουν όχι τρία μικρά υνιά, αλλά και πέντε (άρ. 3).

Αυτοί οι ίδιοι είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν και για σκαλίσματα μεταξύ των γραμμών, αλλά και αν χρειασθή άλλη σκαφή προ της σποράς να γίνη πάλι με τον καλλιεργητή.

Αν το έδαφος παρουσιάζει βόλους, θα γίνη με το βολοκόπο—σκαλιστήρι, που φαίνεται στον άρ. 4. Αυτό το εργαλείο όμως είναι κάπως για βαρύτερα εδάφη.

Είναι γνωστόν, ότι οι μαθηταί πρέπει να συνηθίσουν να καλλιεργούν όλα τα φυτά κατά γραμμάς. Τα πλεονεκτήματα είναι πάρα πολλά. Αερίζονται τα φυτά, ηλιάζονται, καταπολεμούνται εύκολα οι άρρώστιες και τα έντομα, αν τυχόν παρουσιασθούν, σκαλίζονται και βοτανίζονται ευκολότερα και εκμεταλλεύεται το καθένα ώρισμένο έδαφος. Όλα αυτά γίνονται από τους μικρούς

μαθητάς με κέφι και άνεσι. Για τη χάραξη όμως των αποστάσεων αυτών, ξέρομε πολύ καλά ότι χρειάζεται σπάγγος, παλούκια και απασχόλησι μεγάλη. Το έδαφος πατιέται από πολλά πόδια. Ένα και μόνον εργαλείο τραβηχτό, ο γραμμοχαράκτης (άρ. 5) εφοδιασμένος με ένα αριθμό από κινητά υνιά, με ένα μόνο μαθητή, είναι δυνατόν να ρυθμισθούν αυτές οι αποστάσεις των γραμμών. Οι σπόροι σπέρνονται στις αύλακιές, που ανοίγει το εργαλείο. Το βάθος των αύλακίων θα εξαρτηθή από το έδαφος, τον αριθμό των υνιών και το βάρος του εργαλείου. Μπορεί όμως να ρυθμισθή και με το σήκωμα ή κατέβασμα του στυλεού κατά την εργασία. Το σκέπασμα του σπόρου, γίνεται με τσουγκράνα ή με συνδυασμένο εργαλείο, κύλινδρο και τσουγκράνα. (άρ. 6). Υπάρχει και εργα-

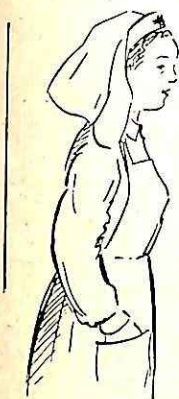
λείο σποράς εύκολο, αλλά έχουμε τη γνώμη, ότι θα επιβαρυνθή πολύ ο προϋπολογισμός του σχολικού κήπου.

Για το φύτεμα υπάρχει το φυτευτήρι, που είναι γνωστό. Οι εργασίες, που γίνονται στο έδαφος μετά το φύτεμα, είναι το σκάλισμα για τη συγκράτησι της υγρασίας, και ο αερισμός του χώματος, καταστροφή άγριοχόρτων και παράχωμα. Τέτοια εργαλεία κατάλληλα είναι αυτά, που φαίνονται στον άρ. 7.

Τα εργαλεία αυτά προσφέρουν μεγάλη υπηρεσία, γιατί δεν απαιτούν δύναμι και αποδίδουν τριπλάσια και πλέον εργασία από τα κοινά σκαλιστήρια. Έτσι κατορθώνεται η εξόντωση των άγριων χορταριών μόλις φανούν, είναι δυνατόν να γίνονται και περισσότερα σκαλίσματα και έτσι έχουμε και καλύτερη επεξεργασία του εδάφους και οικονομία ποτισμάτων. Σκαλίζουν, αερίζουν, στεγνώνουν το έδαφος, το ζεσταίνουν και έτσι το φυτό αναπτύσσεται και ωριμάζει γρηγορότερα. Το παράχωμα γίνεται πιο εύκολα με τους αύλακωτήρες και δεν πληγώνουν τις ρίζες, όπως η τσάπα. Όταν τα φυτά είναι σε σειρές και παραχώνονται, τότε το νερό του ποτίσματος δεν πλημμυρίζει τις βραγιές, αλλά περνάει άναμεσα και απορροφάται από τα πλάγια. Έτσι όμως το έδαφος δεν σφίγγει, δεν κρυώνει και έχουμε οικονομία ποτισμάτων. Αυτά τα εργαλεία είναι λιγοστά μέσα σε θήκες και ή αξία τους μηδαμινή.

Ο σκοπός όμως, τον οποίον επιδιώκει ο Σχολικός κήπος, δεν είναι μόνον η εξυπηρέτησίς του. Είναι και ο έθισμός εις τα νέα γεωργικά εργαλεία. Το παιδί φεύγοντας από το Σχολείο, όταν ξέρη, ότι με τα ίδια εργαλεία μπορεί να εξυπηρετηθή στο πατρικό κτήμα, θα τα προτιμήσῃ, άφ' ου είναι πιο εύκολα στη χρήσι τους. Υπάρχουν χίλιες δυο δουλειές να τα χρησιμοποιήσῃ. Σ' όλα τα μονο-

(Συνέχεια εις σελ. 21)

Το πρώτο πράγμα, που παρατηρήσαμε στη Τζέννυ, ήταν η άσπρη φορεσιά της νοσοκόμας. Αυτή φορούσε, όταν την πρωτοείδαμε. Δεν ήταν πολύ όμορφη και ούτε πολύ νέα.

Τουλάχιστο έτσι φαινόταν σ' εμάς τα μικρά παιδιά, μ' όλο που δεν ήταν μεγαλύτερη

από τη μητέρα μας, που είχε ηλικία 35 χρόνων.

Έδειχνε πολύ ευγενικά και μάς φερνόταν με πολύ φιλικό τρόπο. Πριν να τη γνωρίσωμε δε μπορέσαμε να εκτιμήσωμε την καλωσύνη της ψυχής της, την ευγένεια και την προθυμία της.

Όταν μπήκαμε το μεσημέρι στο σπίτι μας, εκείνη την πρώτη ημέρα, τα τέσσερα αγόρια, μάς είπε :

Ήρθα εδώ να βοηθήσω τη μητέρα σας να γίνη καλά και να σās μεγαλώσει. Πιστεύω πως θα περάσωμε καλά όλοι μαζί.

Κατόπιν μάς έδωσε το πρώτο καλομαγειρεμένο φαγητό, που είχαμε να δοκιμάσωμε από πολύ καιρό εξ αιτίας της άρρώστειας της μητέρας μας.

Δεν είχαμε καλά-καλά τελειώσει το φαγητό μας και νιώσαμε και τα τέσσερα αδέρφια ότι λατρεύαμε τη Τζέννυ. Γυρίζοντας από το σχολείο μας εκείνο το απόγευμα αποφασίσαμε να κάνωμε μεγάλα και σπουδαία πράγματα γι' αυτήν. Σχεδιάζαμε να εργασθούμε για να γίνωμε πολύ πλούσιοι και σπουδαίοι άνθρωποι και να στησωμε ένα μεγάλο αγαλμα της Τζέννυ στο μεγαλύτερο πάρκο της πολιτείας.

Η οικογένειά μας είχε εγκατασταθή στην Αμερική πριν ένα χρόνο. Από τον πρώτο σχεδόν καιρό μάς παρουσιάστηκαν διάφορα άτυχήματα, μα το σπουδαιότερο ήταν η φοβερή άρρώστεια της μητέρας μας. Τρεις διάσημοι γιατροί είχαν βρειάσει πως δεν θα θεραπευόταν ποτέ. Κι από τότε βρισκόταν στο κρεβάτι, περιμένοντας τον θάνατο.

Ο πατέρας μας περνούσε όλη την ημέρα μακριά από το σπίτι κι εργαζόταν πάρα πολύ σκληρά. Εμείς τα παιδιά προσπαθούσαμε βέβαια να βοηθήσωμε όσο μπορούσαμε. Εγώ σκούπιζα και ξεσκόνιζα το σπίτι όσο καλύτερα μπορούσα, έστρωνα τα

TZENNY

Κ. Α. ΚΟΛΟΒΟΥ, Έπιθεωρητού Δημ. Σχολείων

κρεβάτια και δοκίμαζα, χωρίς επιτυχία, να μαγειρεύω. Ο μεγαλύτερος αδελφός μου έκανε όλες τις δουλειές έξω από το σπίτι. Τα δυο άλλα αδέρφια μου ήταν πολύ μικρά για να βοηθήσουν σε κάτι. Μ' όλα αυτά παρακολουθούσαμε τακτικά και τα μαθήματά μας στο σχολείο.

Για τη Τζέννυ είχαμε ακούσει λίγα πράγματα προτού έλθει στο σπίτι μας. Είχαμε ακούσει πως ήταν μία νοσοκόμα, που βοηθούσε τους φτωχούς χωρίς αμοιβή, γιατί της άρεσε τόσο πολύ να προσφέρει σ' αυτούς βοήθεια. Μόλις έφτασε στο σπίτι μας

όταν κάνουν κάτι που τους δίνει ευχαρίστησι.

Έπειτα από λίγες μέρες η Τζέννυ είπε στο γιατρό, ότι δεν τον χρειαζόταν πια κι άρχισε να δίνει όλο και λιγότερα φάρμακα στη μητέρα μας. Της μετέφερε το κρεβάτι της στην τραπεζαρία, γιατί εκεί είχε ήλιο όλη την ημέρα. Έφερε επίσης ένα παλτό άρμόνιο και το τοποθέτησε κι αυτό στην τραπεζαρία. Όταν η μητέρα ξυπνούσε, η Τζέννυ έπαιζε χαρούμενους σκοπούς, που σκόρπιζαν αισιοδοξία κι ελπίδα. Μέρα με την ημέρα πήγαινε όλο και καλύτερα.

Τη δεύτερη μέρα, από τότε που ήλθε η Τζέννυ γύρισα βιαστικά στο σπίτι μας να βοηθήσω στις μικροδουλειές. Η Τζέννυ όμως δε μ' άφησε και μου είπε:

—Πήγαινε, αγαπητό μου παιδί, να παίξεις και θα κάνω εγώ το κάθε τι. Εγώ είχα πολύ καιρό να παίξω κι ούτε θυμόμουν καλά-καλά πως έπαιζαν. Κάθησα λοιπόν κατάχαμα μ' ένα κόμπο στο λαιμό, που φοβόμουν πως θα μου έφερνε κλάματα.

Όταν η Τζέννυ ανακάλυψε, γιατί δεν έπαιζα, μάς έφερε μερικά τόπια και διάφορα άλλα παιχνίδια. Όταν τελειώναμε το σχολείο μάς δίδασκε νέα παιχνίδια και πολλές φορές, μ' όλο, που ήταν αρκετά μεγάλη, έπαιζε μαζί μας.

Δεν ήταν λοιπόν καθόλου παράξενο,

Εγώ σκούπιζα όσο μπορούσα καλύτερα.

άρχισε άμέσως να φροντίζει τη μητέρα μας και να ενδιαφέρεται επίσης και για μάς, τα παιδιά.

Μόλις θα ήδης πόσο καλά είναι τα παιδιά σου, θ' άρχισης να καλύτερεύεις, έλεγε στη μητέρα μας.

Όταν γύρισε ο πατέρας στο σπίτι, εκείνη την ημέρα, δε μπορούσε να πιστέψῃ οτά μάτια του. Η μητέρα μου κοιμόταν πολύ ήσυχα σ' ένα δλοκάθαρο κρεβάτι και οτά παράθυρα κρέμονταν καλοπλυμένες και καλοσιδερωμένες κουρτίνες. Στην Τζέννυ είπα με λυπημένη φωνή «Ξέρετε δεν έχω χρήματα. Δε μπορώ να σās πληρώσω!»

—Και ποιός σās ζήτησε πληρωμή. Κάνω αυτό, που μου άρεσει να κάνω. Οι άνθρωποι δεν δέχονται πληρωμή,

Η Τζέννυ χαμογελούσε θλιμμένα.

γιατί εμείς τα παιδιά γίναμε ευτυχισμένα και βρήκαμε την υγεία μας.

Ύστερα από δύο περίπου μήνες, η μητέρα άρχισε να σηκώνεται και να τρώη στο τραπέζι μαζί μας. Μια μέρα η Τζέννυ νοίκιασε ένα ώραίο άμάξι. Πήρε τη μητέρα κι έκαναν οι

δυό τους ένα περίπατο στους πιο καλούς δρόμους και τα πάρκα.

Όταν η μητέρα ανησύχησε για τα έξοδα, η Τζέννυ είπε:

—Ό,τι κάνω το κάνω, γιατί θέλω να δώ τους ανθρώπους πιο ευτυχισμένους και χαρούμενους.

Πέρασε ακόμα λίγος καιρός κι η Τζέννυ μάς άφησε, γιατί η μητέρα ήταν σχεδόν καλά. Μετά την αναχώρησή της δέ την ξεχάσαμε, αλλά πηγαίναμε συχνά και τη βλέπαμε.

Μιά μέρα, ξαφνικά, μάθαμε πως η Τζέννυ ήταν σοβαρά αρρωστη και χωρίς ελπίδα να γίνει καλά. Η ίδια η Τζέννυ ήταν ευθυμη και πολύ αισιόδοξη για την αρρώστειά της. Αντίθετα με όσα έλεγαν οι γιατροί πίστευε πως θα γίνει γρήγορα καλά. Στο τέλος όμως χειρότερη τόσο, που δεν μπορούσε να σηκωθεί από το κρεβάτι της. Οι γονείς μας μάς είπαν ότι δεν θα ζήσει πολύ καιρό κι ότι έπρεπε να την έπισκεφθούμε.

Όταν μπήκαμε στο δωμάτιό της και την αντίκρισα, ένιωσα ένα δυνατό κλονισμό και ένα σφίξιμο στην καρδιά. Σχεδιάζα, πριν φθάσω εκεί, να είμαι ευθύμος, μα χωρίς να το θέλω έβγαλα μία πνιγμένη κραυγή και είπα:

—Εξακολουθούμε Τζέννυ, να πιστεύωμε ότι κάποια ημέρα θα στήσωμε το αγαλιά σου στο μεγάλο πάρκο.

Η Τζέννυ χαμογέλασε θλιμμένα κι ακούμπησε το χέρι της επάνω στο δικό μου.

—Καλό μου παιδί, είπε ευγενικά, γιατί θέλετε να στήσετε αγάλματα; Τα αγάλματα δεν βοηθούν, ούτε ωφελούν κανένα. Άν όμως νομίζεις πως

Υγιεινές τροφές

ΛΑΧΑΝΟ ΚΑΙ ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙ

Η θρεπτική των αξία, είναι, όπως όλων των λαχανικών, μετρία. Οι θεραπευτικές των όμως και κυρίως οι προληπτικές διαφορών νοσημάτων ιδιότητες είναι εξαιρετικές. Ο Κάτων αναφέρει ότι οι Ρωμαίοι καθ' όλην την περίοδο, που έκαναν μεγάλη χρήση λαχάνων, δεν είχαν ανάγκη ιατρών.

Τρωγόμενα ωμά τονώνουν την όρεξη, βοηθούν την πέψη και αυξάνουν τη διούρησι. Τις υγιεινές και θεραπευτικές των ικανότητες δρύνουν τα δύο αυτά τρόφιμα όχι μόνο στο πλήθος αλλάτων, φυραμάτων και βιταμινών, αλλά και στα τρία στοιχεία: θείον, ιώδιο και άρσενικό.

Το θείον—στο όποιον οφείλεται και η δυσοσμία των κατά το βράσιμο—είναι στοιχείο αντισηπτικό, χρώσιμο σε νοσήματα του αίματος, των βρόγχων, τούς ρευματισμούς και την τριχόπτωση.

Το ιώδιο είναι στοιχείο, που ξεφλογίζει τα έρεθισμένα γάγγλια, αυξάνει τις εκκρίσεις των εσωτερικών αδένων, βοηθεί την εναλλαγή της ύλης και τονώνει γενικώς την άμυνα του οργανισμού. Όχι όμως το ιώδιο των φαρμακείων, αλλά το ιώδιο των τροφών μας, επομένως και των λαχάνων.

Το άρσενικό είναι στοιχείο απαραίτητο, όπως και ο φωσφόρος, για κάθε ζωικό οργανισμό,

πρέπει να στήσης αυτό το αγαλιά, κάμε το με λόγια.

Κράτησα την υπόσχεσή μου και τώρα, που μεγάλωσα, έγραφα αυτή την ιστορία.

(Διασκευή) Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΣ

Μ. Στασινοπούλου

Το Γέλιο της Μάννας

Όλο το σπίτι φωτισμένο κι όλων χαρούμενη ή ψυχή, όταν το τρισευλογημένο γέλιο της μάννας άνηχε.

Μά όταν έχη κάποια λύπη κι' ή όψη της είναι σκοτεινή, απ' το σπίτι πάντα λείπει κάθε χαρά του αληθινού.

Γι' αυτό κι εμείς, τι μπορούμε κάνουμε κι ό,τι μάς περνά, το γέλιο να μη στερηθούμε της μάννας, τη χρυσή χαρά.

σε μικρή ποσότητα. Βοηθεί εξαιρετικά τη θρέψη και τονώνει τον οργανισμό. Ακριβώς, διότι δίδει ρώμη ν λέγεται άρσενικό.

Αναιμία, καχεξία, φυματώσεις έχουν συνήθως ως αίτια την έλλειψη άρσενικού και σιδήρου. Άν δεν τα πάρωμε ως τροφή, ή' αναγκασθούμε να τα πάρωμε ως σταγόνες ή ως χάπια. Αυτά όμως χαλούν το στομάχι, χωρίς να ωφελούν, διότι, το άρσενικό και σίδηρος χωνεύονται και αφομοιώνονται, όταν παίρνονται με τις τροφές, όπως βρίσκονται σε οργανικές ενώσεις και όχι άνόργανες των χημείων και των φαρμακείων.

Το άρσενικό σε μικρές δόσεις βρίσκεται σε πολλά τρόφιμα. Σε κάπως όμως μεγαλύτερες στο λάχανο και το μαρούλι. Στο κρέας, υπέρχει 0,006 χιλ., στο ρύζι 0,070, στο κουνουπίδι και στο σπανάκι 0,90, στο λάχανο 0,200 και στο μαρούλι 0,230.

Τρώτε λοιπόν λάχανα και μαρούλια οι υγιείς, για να μείνετε υγιείς και οι αναιμικοί και οι καχεκτικοί για να γίνετε καλά. Βραστά, ή όπωσδήποτε μαγειρευτά, κατά προτίμησιν όμως ωμά.

(Άπο το βιβλίο «Τροφή και Ζωή» της κ. Α. Κασιόγρας)

Ηλ. Βουτιεριδής

Ο Προσκυνητής

Αυγές του Άπριλη, δύσματα ροδόχρυσά του Μάνη στα μάτια μου όμορφότερη δέ φέρατε άρμονία απ' όση αντίκρισα να κληί κάθε ματιά της Μάννας, που πέφτει αγαποτρεμούλη πά στού παιδιού την κούνια, κι' έσεις όρχήστρες τών πουλιών του κήπου του άνθισμένου γλυκύτερα δεν ψέλνεται σκοπούς χαριτωμένους απ' όσους χύνει τό άλαφρό νανούρισμα της Μάννας, μέσ στο παλάτι τό τρανό και στο φτωχό καλύβι, που άργοκυλάει και χύνεται την Πλάση ν' άγκαλιάσει μ' όλη τη μεγαλόφυχη της Μάννας Καλωσύνη.

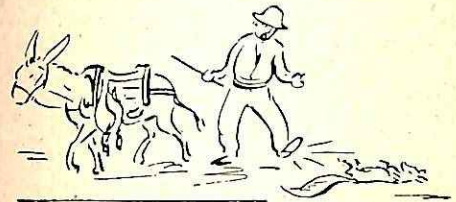
(Έπεται συνέχεια) Διασκευή Β.

Ευθυμες ιστορίες από τη Λαογραφία μας

Η πονηρή 'αλεπού

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Άπειρα είναι τα παραμύθια της άλεπούς και οι μικρές λαϊκές διηγήσεις, που μάς εξιστορούν τα διάφορα κατορθώματά της. Παντού τονίζεται ή πονηρία κι ή έξυπνάδα της, τό

Ο χωριάτης την κλώτσησε.

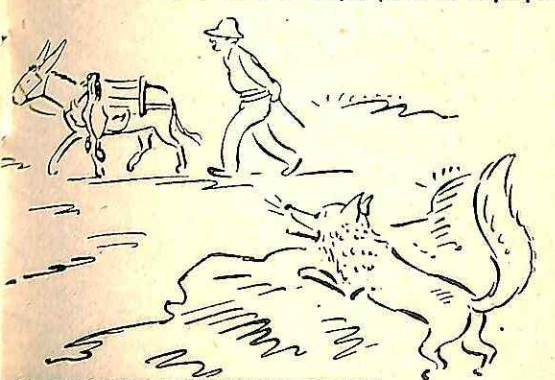
έφευρετικό της μυαλό και ή ίκανότητά της να βρίσκη τη λύσι και στις πιο δύσκολες περιστάσεις.

Στά παραμύθια είναι γνωστή με τό όνομα «Κυρά—Μάρω» και κανένα ζώο δεν μπορεί να τα βγάλη πέρα μαζί της στην πανουργία. Άλλά όχι μονάχα τα ζώα, κι οι άνθρωποι πολλές φορές αποδεικνύονται ολιγώτερο έξυπνοι μπροστά της. Μιά τέτοια ιστορία, που δείχνει τό πολυμήχανο μυαλό της «Κυρά—Μάρως» είναι και ή ακόλουθη:

Μιά φορά μία άλεπού, που τριγύριζε πεινασμένη στα χωράφια, είδε από μακριά ένα χωρικό, που πήγαινε στο χωριό του και είχε επάνω στον γαϊδάρο του κρεμασμένες μερικές κόττες. Στάθηκε τότε σκεπτική και συλλογιζόταν τί νόστιμο μεζέ θα έτρωγε, αν κατάρθωνε να κλέψη τις κόττες του χωρικού: «Έδώ χρειάζεται να βάλω όλα μου τα δυνατά, είπε, να πάρω τις κόττες του χωριάτη. Άλλά πώς;»

Σκέφτηκε, σκέφτηκε κι άφοϋ κατέστρωσε τό πονηρό της σχέδιο, έτρεξε άμέσως, όσο μπορούσε πιο γρήγορα, βγήκε από τα χωράφια και πήγε και ξαπλώθηκε καταμεσής στο δρόμο,

Συλλογιζόταν τί νόστιμο μεζέ θα έτρωγε.

από όπου θα περνούσε σε λίγο ο χωρικός, κι έκανε την ψόφια.

Σάν πέρασε ο χωρικός και την είδε, την κλώτσησε και της είπε: «Καλά να πάθης Κυρά—Μάρω, έτσι να πληρώνουν τις άμαρτίες τους όλοι οι κλέφτες σαν κι έσένα. Κόττα για κόττα δεν έχεις άφίσει στο χωριό!» Και ο χωρικός τράβηξε τον δρόμο του.

Σε λίγο σηκώθηκε πάλι ή καλή σου ή άλεπού. Έτρεξε γρήγορα—γρήγορα μέσ' από τα χωράφια και βγήκε πάλι πάρα πάνω και ξαπλώθηκε φαρδιά, πλατεία μέσα στον δρόμο. Σε λιγάκι φτάνει κι ο χωρικός, την κλώτσα πάλι και της λέει: «Νά κι ή συντρόφισσα της άλλης, που βρήκα πάρα πάνω, ο Θεός να συγχωρέση τα πεθαμένα εκείνου που τις σκότωσε!»

Και συνέχισε πάλι τό δρόμο του. Σε λίγο σηκώθηκε πάλι ή Κυρά Μάρω, έτρεξε βιαστικά μέσα από τα χωράφια και βγήκε πάλι και ξαπλώθηκε στο δρόμο, από όπου θα περνούσε ο χωρικός. Σάν κοντοζύγωσε ο χωριάτης και την είδε: «Κύριε έλέησον, φώναξε. Τί είναι τούτο σήμερα; Τρεις άλεπούδες σκοτωμένες

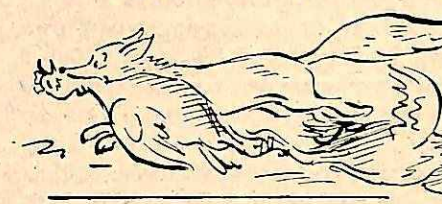

—Άχ, Κυρά Μάρω, καλά μου την έφτιαξες...

ή μία ύστερα από την άλλη; Μωρέ έδω έκανα την τύχη μου. Και από τις τρεις άλεπούδες βγάλω τρία τομάρια με τό πιο σκληρό και στερεό τρίχωμα και κάνω μία γούνα σαν τού καλύτερου άρχοντα. Πολύ κουτός στάθηκα να μη τις φορτώσω στον γαϊδάρο μου από μιάς άρχής, όταν τις βρήκα στο δρόμο. Άλλά καλά, που τό συλλογίστηκα και τώρα, κι άς μη χάνω καιρό. Θ' άφίσω τον γαϊδάρο μου έδω με τούτη την ψόφια και θα γυρίσω πίσω λίγο δρόμο να πάρω και τις άλλες δύο!» Και πραγματικά τράβηξε γρήγορα—γρήγορα

πίσω να πάρη και τις άλλες άλεπούδες.

Σάν πέρασε λίγη ώρα σηκώθηκε με γέλια ή Κυρά—Μάρω από τον δρόμο, άρπαξε τις κόττες κι έφυγε τρέχοντας κατά τό λόγγο, όπου χώθηκε μέσα στα κλαδιά, χαρούμενη που γέλασε τον χωρικό και τού πήρε τέτοιο μεζέ. Ο χωρικός πάλι σαν προχώρησε αρκετά, δεν βρήκε κανένα στο μέρος όπου θυμόταν πως

Έφυγε τρέχοντας κατά τό λόγγο...

είχε ιδή τη μία άλεπού: «Πίσω μου σ' έχω σατανά, είπε, έδω την είχα ιδή, τί έγινε;» Προχώρησε όμως για να βρή και την άλλη, μα ούτε εκείνη την βρήκε στην θέσι, όπου την είχε συναντήσει. Τότε άρχισε να σταυροκοπιέται: «Κύριε έλέησον! φώναξε, φαντάσματα είδα, τί έπαθα. Άς γυρίσω πίσω τουλάχιστον να βρω την τρίτη, που την είχα άφίσει δίπλα στον γαϊδάρο μου. Κι άς κάνω τη γούνα μου πιο μικρή! Μά σαν γύρισε πίσω τρέχοντας και δεν βρήκε ούτε την τρίτη άλεπού, αλλά είδε πως λείπανε κι οι κόττες του, άρχισε να τραβάη τα μαλλιά του: «Άχ κυρά—Μάρω, είπε, καλά μου την έφτιαξες! Έγώ ήθελα να σε κάνω γούνα, και σύ τα κατάφερες να σε ταίσω με τις κόττες μου».

Σ. Γ. Κωτσαρίδης

Θεού σκοπός

Κάθε μέρα τό πουλάκι σαν άφήνει τη φαλιά πάει σ' ένα μυγδαλάκι κει ψηλά στη μυγδαλιά.

Πρώτα τό καλημερίζει, τού μιλά τραγουδιστά, γύρω γύρω τριγυρίζει. Νά, που τώρα τό ρωτά:

—Σε θυμάμαι σαν άνθρακι πως έγινες καρπός; Κι άπαντά τό μυγδαλάκι. —Μ' έκανε Θεού σκοπός.

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

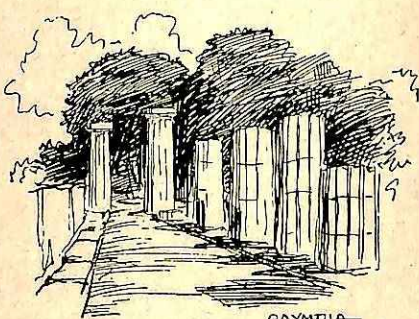
ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Είς την αρχαία Όλυμπία συνεχίζονται με γοργό ρυθμό οι ανασκαφές, που ξανάρχισαν τον περασμένο Νοέμβριο με σκοπό την αποκάλυψη του αρχαίου Όλυμπιακού Σταδίου. Οι ανασκαφές αυτές γίνονται από τη Γερμανική αρχαιολογική σχολή, υπό την επίβλεψη του δόκτορος Κούντσε και είχαν αρχίσει το 1936 μετά το τέλος των τότε Όλυμπιακών αγώνων του Βερολίνου. Για τον σκοπό μάλιστα αυτόν η Γερμανία είχε διαθέσει τότε Όλυμπιάδος με την επιθυμία να ξαναζωντανέψει την ιερά Άλτι εις το Όλυμπιακό της στάδιον. Ήλθε τότε στην Ελλάδα ο Υπουργός της Παιδείας φόν Ρούστ και με ένα μεγάλο επίτελειο βασιικών στελεχών του Γερμανικού αθλητισμού πήγε στην Όλυμπία και έκανε την έναρξη των έργων. Ο παγκόσμιος πόλεμος, όμως, που έμεσολάβησε, έγινε αφορμή να σταματήσουν οι ανασκαφές. Με τον έρχομό της ειρήνης οι Γερμανοί συνέχισαν το έργο τους με την φιλοδοξία νέ φέρουν στο φως τα υπολείμματα των μνημείων της θαυμαστής αυτής περιοχής της Ελλάδος, όπου πρό 2500 και πλέον ετών θεοποιείτο η σωματική αλκή με την συμμετοχή όλων των Έλλήνων στους Όλυμπιακούς αγώνες. Από τις μέχρι τώρα ανασκαφές έχει αποκαλυφθεί η κονίστρα και το μεγαλύτερο μέρος του Σταδίου, που ήταν το μεγαλύτερο της αρχαιότητας και είχε μήκος 192.25 μέτρων. Η απόστασις αυτή αποτελούσε και μονάδα μετρήσεως, καθώς και αγώνισμα δρόμου. Στο αρχαίο στάδιο οι έλλανοδίκες έμπαιναν από την ιερά Άλτι της Όλυμπίας δια του διαδρόμου Κρύπτη. Στη βόρεια πλευρά του Σταδίου είχε διαμορφωθεί ο εκεί λόφος σε επικλινές επίπεδο όπου κάθονταν οι θεαταί, χωρίς να υπάρχουν τεχνητές κερκίδες. Κατά τον ίδιο τρόπο είχε διαμορφωθεί και η νοτία πλευρά του Σταδίου για την εξυπηρέτησι των πολυαριθμών θεατών, που κατέκλυζαν το στάδιο κατά τους Όλυμπιακούς αγώνες της εποχής εκείνης. Πριν από τη συστηματική ανασκαφή είχαν αποκαλυφθεί και η αφετηρία του στίβου των δρόμων, που ήταν από μαρμαρόπλακες,

οι καθέδρες των έλλανοδικών και των επίσημων προσώπων, καθώς και ο βωμός από άσπρη πέτρα, επάνω στον οποίο υπήρχε κατά την αρχαιότητα άγαλμα ιερείας της Δήμητρας. Γίνεται ακόμα προσπάθεια να αποκαλυφθούν οι κερκίδες του Σταδίου, άλλ' αυτό είναι πολύ δύσκολο, γιατί τα νερά του Άλφειου και του Κλαδέου, μαζί με το κύλισμα τώσων χρόνων, τις μετέβαλαν σε άμορφους όγκους, γιατί ήταν φτιαγμένες από χώμα. Εκτός απ' τον επιδιωκόμενο με τις ανασκαφές σκοπό για την αποκατάστασι του Όλυμπιακού Σταδίου στην αρχική μορφή του της αρχαιότητας, γίνονται μελέτες και στα κατώτερα στρώματα των προσχώσεων, που έχουν περάσει ήδη τα 4 μέτρα. Σ' αυτά τα σημεία έχουν βρεθεί πολυάριθμα κομμάτια από πήλινα αγγεία, μαρμάρινα αγάλματα προερχόμενα απ' τον χώρο της ιεράς Άλτεως, καθώς και κομμάτια από χάλκινα σκεύη και όπλα. Οι ανασκαφές πρόκειται να συνεχισθούν καθ' όλη τη διάρκεια του χειμῶνος με βασική επιδίωξι της Αρχαιολογικής Σχολής να αποκαλυφθεί ολόκληρο το στάδιο και να διαμορφωθεί όπως ακριβώς ήταν κατά την αρχαιότητα. Απώτερος σκοπός είναι να χρησιμοποιηθεί το αρχαίο στάδιο της Όλυμπίας γιατή συμβολική συγκέντρωσιν αθλητών απ' όλες τις χώρες, που θ' αναπαριστούν στο πνεύμα του Όλυμπιακού. Σ' αυτό πρόκειται να συμβάλει η μελετωμένη ίδρυσι νέας Όλυμπιακής Ακαδημίας με συμμετοχή εκπροσώπων όλων των Εθνών. Έπειδή μάλιστα προβλέπεται ότι το 1960, που συμπίπτει να είναι και Όλυμπιακόν Έτος, θα είναι έτοιμο το αρχαίο στάδιο της Όλυμπίας, θα μπορούσε να εορτασθούν τα νέα του εγκαίνια κατά τον μεγαλοπρεπέστερο τρόπο όπως αρμόζει στην κοιτίδα του Όλυμπισμού. Να έλθουν δηλαδή στην Όλυμπία αντιπροσωπείες αθλουμένων απ' όλες τις χώρες, που θα μετάσχουν των Όλυμπιακών αγώνων της Ρώμης για να αποτίσουν φόρον τιμής στην γενέτειρα της Όλυμπιακής Ιδέας, που φέρει και το όνομά της. Ασφαλώς η Έπιτροπή των Όλυμπιακών Αγώνων δεν θα αφήσει να

χαθή μια τέτοια ευκαιρία, που θα εξυπηρετήσει πολύ και τουριστικῶς τη χώρα μας. Έπειτα, όπως είναι γνωστόν, κατά την μετά την λήξιν των Όλυμπιακών αγώνων της Ρώμης εβδομάδα, πρόκειται να αγωνισθῇ εις την Αθήνα η Έθνική και Όλυμπιακή ομάς στίβου των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής, δηλαδή οι καλύτεροι αθληταί του κόσμου. Με την ευκαιρία αυτή θα ήταν σκόπιμο να κληθῇ, τιμῆς ἔνεκεν για τις προσπάθειές της στις ανασκαφές της Όλυμπίας, και η έθνική ομάς της Γερμανίας, καθώς και άλλοι διάσημοι πρωταθληταί Όλυμπιονίκαί και εκπρόσωποι των Όλυμπιακών έπιτροπῶν του κόσμου, που θα βρίσκονταν στη Ρώμη. Όλοι αυτοί, αφού αγωνισθούν στο Παναθηναϊκό στάδιο, θα μπορούσαν να πάν κατόπιν στην Όλυμπία για να παρακολουθήσουν το εορταστικόν πρόγραμμα των εγκαίνιων της αναβιώσεως του αρχαίου Όλυμπιακού Σταδίου και να μετάσχουν συμβολικῶς αγώνων, για πρώτη φορά μετά την κατάργησιν των Όλυμπιάδων από τον Θεοδόσιον το 394 μ.Χ. Ο κλάδος κοτίνου στους μετέχοντας των αγώνων αὐτῶν θα ήταν ασφαλῶς μια μεγάλη τιμή. Έν τῷ μεταξύ στη Βιβλιοθήκη του Γερμανικού Αρχαιολογικοῦ Ίνστιτούτου ο διευθυντής του, διαπρεπὴς καθηγητής, κ. Αϊμίλιος Κούντσε ανέκοινωσε ενώπιον των Βασιλέων και πγκνοτάτου άκροατηρίου ότι κατά τὰς ανασκαφὰς τῆς Όλυμπίας ἀνεκαλύφθη μεταξύ άλλων σπουδαίων εὐρημάτων, ἓνα ἀγγεῖον χαραγμένο ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Φειδίαν, πὺ κατεσκεύασε τὸ χρυσελεφάντινον ἀγαλμα τοῦ Διὸς. Τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ εἶναι μὴ μικρὴ οἰνοχόη, στῆ βάσι τῆς ὁποίας εἶχε χαράξει ὁ ἀφθαστος εἰς τοὺς αἰῶνας γλύπτης τὴν ἐπιγραφὴν «ΦΕΙΔΙΟ ΕΙΜΙ».

ΟΛΥΜΠΙΑ

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ Σχολ. έτους 1957-58

Η πενταμελής Έπιτροπή Απονομής Βραβείων α) ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ β) Α.Ε. «ΙΖΟΛΑ» και γ) Α.Ε. «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ» επί τη βάσει των υποβληθεισών εκθέσεων των κ.κ. Έπιθεωρητών απένειμε ταῦτα ὡς ἀκολουθῶς:

Η δρᾶσις τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν ἀκολουθῶν Σχολείων ἐχαρκτηρίσθη ἐκ τὸς συναγωνισμοῦ, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς αὐτάς δῖπλωμα τιμητικῆς διακρίσεως.

- 1) Β' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν
- 2) Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων Ἀθηνῶν
- 3) Λυκείου «Ἑλληνισμός» Σταυριανοῦ Πειραιῶς

ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ»

Αὐν Βραβεῖον ἐκ 3.000 δρχ. εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Βαρβασιῆς Ἡλείας. Οἱ μαθηταί Ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ Σχολείου τούτου ἐν τῷ συνόλῳ των ἀνέλαβον με ἐνθουσιασμόν τὴν διατήρησιν τῆς καθαριότητος ἐαυτῶν καὶ τῶν σχολικῶν ἐγκαταστάσεων, τὴν λειτουργίαν τοῦ σχολικοῦ φαρμακείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης με ἀρίστα ἀποτελέσματα. Παρέσχον Α' Βοηθείας καὶ διέθεσαν σημαντικὸν ἀριθμὸν στρεπτομυκίνης εἰς ἀπόρους ἀσθενεῖς. Διετήρουν μαθητικὸν κούρειον.

Ἐκαλλιέργησαν συστηματικῶς σχολικὸν κήπον, ἔσπειραν δέκα ποικιλίας σίτου καὶ κτηνοτροφῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καλλιέργειας καὶ μετέσχον τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. Ἐδημιούργησαν σπορεία καὶ φυτώρια διὰ τὴν διάδοσιν τῆς δενδροκαλλιέργειας. Προέβησαν εἰς ἀναδασώσεις εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Διετήρουν ἀνθῶνα.

Ὁργάνωσαν ἑορτάς, Λαχειοφόρους ἀγοράς καὶ ἐράνους καὶ ἱδρυσαν ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας, ἐξ οὗ συνέδραμον ἀπόρους μαθητὰς καὶ τὰς οἰκογενεῖας των. Συντέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν πολιτισμένην ἐμφάνισιν τοῦ χωρίου των, ἀποσπᾶσαντες τὸν θαυμασμόν καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων, οὓς συνήγειραν εἰς ἔργα προόδου.

Β'. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ἐκ 2.000 δρχ. εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ 2ου Δημ. Σχολείου Ἀργοστολίου.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α.Ε. «ΙΖΟΛΑ»

Αὐν Βραβεῖον, Κουζίνα Ἀμερικανικοῦ Τύπου εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Πέτρας Ζαγορίου.

Οἱ Ἐρυθροσταυριταί τοῦ Σχολείου τούτου με πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἐνεφάνισαν δράσιν ὁμολογουμένως πλουσιωτάτην καὶ δημιουργικὴν, ὡς τοῦτο πιστοῦται καὶ ἐκ τῶν ἀποσταλειαῶν ἐκθέσεων καὶ φωτογραφιῶν.

Διετήρουν ἀψογον καθαριότητα, τάξιν καὶ εὐπρέπειαν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Σχολείου των. Ἀπέκτησαν ὑγιεινὰς συνηθείας, ὡς μετέδωσαν καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας των. Ἐνδιέφεροντο διὰ τὴν πολιτισμένην ἐμφάνισιν τοῦ συνοικισμοῦ των καὶ προέκαλεσαν τὰ εὐμενῆ σχόλια τῶν κατοίκων. Στερούμενοι οἱ ἴδιοι, ἱδρυσαν ταμεῖον φιλανθρωπίας καὶ προέβησαν εἰς πράξεις φιλαλληλίας. Ἐδιδάχθησαν καὶ προσέφεραν Α' βοηθείας. Ἐκαλλιέργησαν σχολικὸν κήπον, προέβησαν εἰς ἀναδασώσεις καὶ συντέλεσαν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς δενδροκαλλιέργειας διὰ τῆς δωρεᾶν διανομῆς δενδρυλλίων ὀπωροφόρων καὶ μῆ.

Διετήρουν Βιβλιοθήκην καὶ συλλογὰς, ὡς ἐπλούτισαν. Ὁργάνωσαν ἐκδρομὰς καὶ ἡγάγησαν τὸ ὑπαιθρον. Ἐπραγματοποίησαν πλείστας ἑορτάς ἐπιτυχῶς διὰ τὴν ψυχαγωγίαν καὶ ἀναπτέρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος αὐτῶν καὶ τῶν κατόικων.

Διατηροῦν ἀλληλογραφίαν με 15 Σχολεία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντήλλαξαν λευκώματα με 3 σχολεία τοῦ Ἐξωτερικοῦ, δι' ἃ ἐβραβεύθη τὸ σχολεῖον των εἰς ἐκθέσεις λευκωμάτων.

Βον Βραβεῖον, Κουζίνα Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Μαρμαριάς Α' Περιφ. Δράμας.

Γον Βραβεῖον, Κουζίνα Ἑλληνικοῦ Τύπου εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμνασίου Θηβῶν. Τρία Δ' Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν:

- α) Λεκάνην ἀποχωρητηρίου Τουρκικοῦ τύπου, χυτοσίδημα γιγιέ β) λουτήρα ντους καὶ γ) λαβομάνο μικρὸ

1) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Πυθίου Διδυμοτείχου.

2) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Ζήριας Πατρῶν.

3) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Ἡγουμενίτης.

Πέντε Ε'. Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν:

- α) Λεκάνην ἀποχωρ. Τουρκικοῦ τύπου χυτοσίδημα γιγιέ β) λαβομάνο μικρὸ

1) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Α'. Δημ. Σχολείου Ἀσπροτόργου, Ἀττικῆς.

2) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ 2ου Δημ. Σχολείου Αἰγίνης.

3) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Βορείου Ἀλμωπίας.

4) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Πολυκάρπης Καστοριάς.

5) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Καρυδιάς Κομοτηνῆς.

Ἐξ ΣΤ' Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν:

- α) Λεκάνην ἀποχωρητηρίου Τουρκικοῦ Τύπου χυτοσίδημα γιγιέ

1) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Μυγαδαιῶν Γορτυνίας.

2) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγραφῶν Εὐρυτανίας.

3) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀνω Πέτρας Ἀρτης.

4) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Τεμένης Αἰγιαλείας.

5) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Μηλέας Όλυμπίας καὶ

6) Εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Κολων Κοζάνης.

*

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α.Ε. «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ»

Αὐν Βραβεῖον ἐκ δρχ. 1.200 εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμνασίου Παραμυθιάς.

Αἱ ἐξ ὁμάδες Ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ Γυμνασίου τούτου παρουσίασαν ἀξιόπρεπτον δρᾶσιν διὰ τὴν ἀρτίαν αὐτῶν ὁργανώσεως καὶ ζήλου.

Παρακολούθησαν μαθήματα Α' Βοηθειῶν καὶ προσέφεραν τὰς ὑπηρεσίας των. Διετήρουν τὸ διδακτήριον καὶ τὰς λοιπὰς ἐγκαταστάσεις ἐν καθαριότητι καὶ ἐξυγίαναν νοσογόνους ἐστίας. Ἐβοήθησαν ποικιλοτρόπως τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα καὶ ἀπόρους συμπαθητὰς των. Ἐνίσχυσαν οικονομικῶς ἀπόρους οἰκογενεῖας τῆς πόλεως, διαθέσαντες φάρμακα εἰς ἀσθενεῖς. Ἐπεσκέψθησαν τοὺς ἀσθενεῖς τῶν Νοσοκομείων Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, τοὺς ἐψυχαγόγησαν καὶ διένειμαν δῶρα. Μετέσχον ἐνεργῶς ἐράνων, ἐφύτευσαν σημαντικὸν ἀριθμὸν δένδρων κατὰ μῆκος τῆς Ἑθνικῆς οδοῦ καὶ ἐπιμελοῦνται αὐτῶν. Ἐξέδιδον Περιοδικὸν καὶ μετέσχον καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Γυμνασίου. Ἀλληλογραφοῦν με πλείστα Σχολεία. Ἐώρτασαν πανηγυρικῶς τὴν ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἐνήργησαν πράξεις ἀλληλεγγύης καὶ φιλανθρωπίας. Διὰ τὴν δημιουργίαν ἀμύλλης εἰς ἔργα φιλαλληλίας προέκηρυσαν διαγωνισμὸν καὶ ἀπένειμαν βραβεῖα εἰς τοὺς διακριθέντας.

Βον Βραβεῖον ἐκ δρχ. 800 εἰς τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ 4ου Δημ. Σχολείου Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου Γρεβενῶν.

Η ἔπιτροπή ἐκρίνεν ἐπίσης ἀξίας ΕΠΑΙΝΟΥ τὰς ὁμάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν ἀκολουθῶν σχολείων:

- 1) Παιδ. Ἀκαδ. Ἡρακλείου Κρήτης
- 2) 3ου Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν.
- 3) 5ου Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν.
- 4) 6ου Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν
- 5) Πυθ. Γυμν. Σάμου
- 6) Γυμν. Θηλέων Ἀργοστολίου
- 7) Γυμνασ. Παραρτ. Ἀμοργοῦ
- 8) » » Σκυκουρίου Λαρίσης

- 9) Δημ. Σχολ. 'Ακράτας Αιγιαλείας
10) » » » 'Αμπελικοῦ Καρδίτσας
11) » » » 'Αμπελίου Καρδίτσας
12) Β'. » » » Αιγίου
13) Γ'. » » » »
14) Ε'. » » » »
15) » » » Αιμιλιανού Γρεβενών
16) » » » 'Αμυδαλιών
17) » » » 'Αγ. Γεωργίου »
18) » » » 'Αράπη »
19) » » » 'Ανθρακιάς »
20) » » » 'Αγ. Παρασκευῆς Καρδίτσας
21) » » » 'Αργυροτόπου Παραμυθιάς
22) » » » 'Ανθοχωρίου Ζαγορίου
23) » » » Βάλμης 'Αμαλιάδος
24) » » » Βάρης Γρεβενών
25) 1ου » » » Γρεβενών
26) 2ου » » » »
27) » » » Γεωργίτσας Γρεβενών
28) » » » Γρηῆς »
29) » » » Γαλατίστης Χαλκιδικῆς
30) » » » Γεωργιανῆς Καβάλας
31) 1ου » » » Δράμας
32) » » » Δημαρίου 'Αρτης
33) » » » Δραγάνης Παραμυθιάς
34) 2ου » » » Διδυμοτείχου
35) » » » Δαφνῶν Αιγιαλείας
36) » » » Δοξαρά Γρεβενών
37) » » » Δεσπότου »
38) » » » Δασακίου »
39) » » » 'Επαινιαδῶν Εὐρυτανίας
40) » » » 'Ελαφίου Καλαμπάκας
41) » » » 'Ελαφοτόπου 'Ιωαννίνων
42) » » » 'Ελάτου Γρεβενών
43) 2ον » » » 'Ελευθέρου »
44) » » » Ζιάκας »
45) » » » 'Ιτέας Γρεβενών
46) » » » Κριατσίου Φωκίδος
47) » » » Κορομηλιάς Κιλκίς
48) » » » Κομποτίου 'Αρτης
49) » » » Κορφοβουνίου 'Αρτης*

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ (συνέχεια ἀπὸ τὸ τεύχος 'Ιανουαρίου)

- 10) 7ον Δημ. Σχολεῖον Νικαίας Πειραιῶς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Κάτω Ζαλόγγου-Ιωαννίνων, τέσσαρα δέματα μετ' παιγνίδια, ἱματισμὸν κλπ.
11) 1ον Δημ. Σχολεῖον 'Ασπροπύργου Ἀττικῆς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Βενέτου καὶ 'Αγίας Τριάδος Μαγνησίας, δύο δέματα μετ' διάφορα εἶδη.
12) 26ον Δημ. Σχολεῖον Β' Περιφερείας 'Αθηνῶν, ἀπ' εὐθείας εἰς Δημ. Σχολεῖον 'Ανθῶνος 'Αμαλιάδος διάφορα σχολικὰ εἶδη καὶ ἱματισμὸν.
13) Ε' Γυμνάσιον Θηλέων 'Αθηνῶν, ἐν πληρῇ ἐπίτοιχον σχολικὸν φαρμακεῖον. 'Εστάλη εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Μαυραναίων Γρεβενών.
14) 1ον Δημ. Σχολεῖον Τήνου, ἐξ (6) δέματα μετ' ἱματισμὸν, παιγνίδια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς Δημ. Σχολ. Πλατανίου Ναυπακτίας.
15) Ε' Δημ. Σχολεῖον Αἰγίου, δύο χαρτοκιβώτια μετ' ἱματισμὸν διάφορα καὶ ἄλλα εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς Δημ. Σχολ. Ν. 'Αργυρίου, Εὐρυτανίας.
16) Δημ. Σχολεῖον Παλαιοῦ Φαλήρου ἐν χαρτοκιβώτιον μετ' παιγνίδια δι' ἄπορα παιδιὰ.
17) Α' Πρότυπον Γυμνάσιον 'Αρρ. Πειραιῶς, ἑνδεκα (11) κιβώτια μετ' ἱματισμὸν, γραφικὴν ὕλην, ὑπόδησιν κ.λ.π. 'Εστάλησαν εἰς τὰ ἀκόλουθα Δημ. Σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου: Περδικόβρυσης καὶ Γραμμένης Ναυπακτίας, Μαυρολόγγου καὶ Βούλπης Εὐρυτανίας, 'Ανω Βιάννου 'Ηρακλείου, Ποταμιῶς Μεγαλοπόλεως, Μεγάρου Γρεβενών, Γαβρακίων Φθιώτιδος, 'Αγ. 'Ιωάννου Σφακίων.
18) Β' Γυμνάσιον 'Αρρ. Πειραιῶς, πέντε (5) κιβώτια μετ' ἱματισμὸν, ὑπόδησιν, σχολικὰ καὶ λοιπὰ εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Πηγαδίων 'Ιωαννίνων καὶ 'Ελληνίτσας Μεγαλοπόλεως.
19) Γ' Γυμνάσιον 'Αρρ. Πειραιῶς, τρία (3) χαρτοκιβώτια μετ' γραφικὴν ὕλην, ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν.

- 'Εστάλησαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Τσαγγαρίου Σουλίου.
20) Δ' Γυμνάσιον 'Αρρ. Πειραιῶς, δύο (2) δέματα μετ' σχολικὰ εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον 'Αρετῆς 'Ιωαννίνων.
21) Ε' Γυμν. 'Αρρ. Πειραιῶς, ἓνα (1) σάκκος καὶ τρία (3) χαρτοκιβώτια μετ' ἱματισμὸν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ρώσση-Πετρίλλο Καρδίτσας.
22) ΣΤ' Γυμνάσιον Καστέλλας Πειραιῶς, δύο (2) χαρτοκιβώτια μετ' γραφικὴν ὕλην καὶ ἱματισμὸν. 'Εστάλησαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Τριανταφυλλέας Φλωρίνης.
23) Γυμνάσιον Μοσχάτου Πειραιῶς, ἐξ (6) χαρτοκιβώτια μετ' βιβλία, ἱματισμὸν κ.λ.π. 'Εστάλησαν εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Ξηροβάλτου-Παγωνίου καὶ Οἰνῆς-Κοζάνης.
24) Α' Γυμν. Θηλέων Πειραιῶς, δύο (2) χαρτοκιβώτια μετ' διάφορα εἶδη ἐστάλησαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον 'Εκκλησιχωρίου-Ιωαννίνων.
25) Β' Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιῶς, ἐξ (6) σάκκοι μετ' ἱματισμὸν καὶ ἄλλα εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς τὰ Δημοτικά Σχολεῖα: Βραγγιανῶν Καρδίτσας, Παλαιόβρυσης 'Ιστιάδας καὶ Παλαιοχωρίου-Αγναντῶν 'Αρτης.
26) Ράλλειον Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιῶς, δέκα ἐπτά (17) χαρτοκιβώτια μετ' σχολικὰ εἶδη ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν. 'Εστάλησαν εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα: Βαμβακοφύτου Σερρών, Βοτανσαίων Ζαγορίου, 'Ελάτης 'Αρτης καὶ Θεριακισίου 'Αγρινίου.
27) Γυμνάσιον 'Αρρένων Νικαίας Πειραιῶς, δέκα ἑννέα (19) χαρτοκιβώτια μετ' ἱματισμὸν, ὑπόδησιν, γραφικὴν ὕλην κ.λ.π. 'Εστάλησαν εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα: Θρόνον Ρεθύμνης, Καστανιάς Εὐρυτανίας, Κάτω Μπερμπάτι Μεσολογγίου, Τσαμαντῆ Φιλιατῶν καὶ 'Ιτέας Ζαγορίου.
28) Γυμνάσιον Θηλέων Νικαίας-Πειραιῶς, εἴκοσι τέσσαρα (24) χαρτοκιβώτια μετ' ἱματισμὸν, ὑπόδησιν, σχολικὰ καὶ λοιπὰ εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα: Κρυσταλλοπηγῆς Καστοριάς, Λωζιανῶν 'Ιωαννίνων, Μορφοβουνίου Καρδίτσας, Πυξαρίας Κονίτσας καὶ Καμιτσάνης Φιλιατῶν.
29) 'Εμπορικὴ Σχολὴ Νικαίας-Πειραιῶς, ἓνα (1) σάκκος μετ' διάφορα εἶδη. 'Εστάλη εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ταξιάρχου Γρεβενών.
30) Δημοσίαι 'Εμπορικὴ Σχολὴ Πειραιῶς, τέσσαρα (4) χαρτοκιβώτια μετ' ἱματισμὸν καὶ ἄλλα εἶδη. 'Εστάλησαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Πραμάντων-Ιωαννίνων.
31) Δ' Γυμνάσιον Θηλέων 'Αθηνῶν, δέκα (10) σάκκοι μετ' ἱματισμὸν, γραφικὴ ὕλην, παιγνίδια κλπ. πρὸς διάθεσιν εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Μικροκλεισούρας καὶ Καταφύτου-Κάτω Νευροκοπίου.
32) 'Ιδιωτικὴ Σχολὴ Μερόπης Χατζήμπεη-Ν. Φιλαδέλφειας, δύο (2) σάκκοι καὶ τρία δέματα, μετ' διάφορα σχολικὰ καὶ λοιπὰ εἶδη, πρὸς διάθεσιν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Μανωλιάσσης-Ιωαννίνων.
33) Γ' Γυμνάσιον 'Αρρένων 'Αθηνῶν, τρεῖς (3) σάκκοι μετ' σχολικὰ εἶδη καὶ ἱματισμὸν, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Σουλίου-Χρηστοβασιλῆ.
34) 'Ιδιωτικὴ Σχολὴ Κρεατσούλη-Σταυράκη-Γλυφάδος Ἀττικῆς, ὀκτώ (8) δέματα μετ' διάφορα σχολικὰ καὶ λοιπὰ εἶδη, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεχόβου Φλωρίνης.
35) 12ον Δημ. Σχολεῖον 'Αθηνῶν ('Ελ-ληνο-Ρώσων) ἐν (1) χαρτοκιβώτιον μετ' σχολικὰ βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλην, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον 'Αγίου 'Ανδρέου Μολάων.
36) Δημοσίαι 'Εμπορικὴ Σχολὴ Θηλέων 'Αθηνῶν, ἐν (1) χαρτόδεμα μετ' γραφικὴ ὕλην κλπ. διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καταφυγίου Ναυπακτίας (Νυκτερινόν).
37) Δ' / σις Δημ. Σχολεῖων Παιδαγ. 'Ακαδημ. Τριπόλεως, ἐν (1) κιβώτιον μετ' διάφορα δῶρα διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Περιθωρίου-Δράμας.
38) Δημ. Σχολεῖον 'Ολύμπων Χίου, ἐν κυτίον μαστίχης πρὸς διάθεσιν εἰς πυροπαθεῖς Σχολεῖον τῆς Κρήτης.
* Σημ. Εἰς τὸ τεύχος Μαρτίου θὰ δημοσιευθῇ ἡ συνέχεια τοῦ πίνακος τῶν ὁμάδων ΕΕΣΝ, εἰς τὰς ὁποίας ἀπενεμήθη ΕΠΑΙΝΟΣ διὰ τὴν δράσιν των ὡς καὶ ὁ πίναξ βραβεύσεως λευκομάτων Σχολ. ἀλληλογραφίας καὶ πινάκων ζωγραφικῆς.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολεῖου Σταυροπόλεως-Ξάνθης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολεῖου των, τὴν ἰδιότητα των καὶ τοῦ χωρίου των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ προσφέρουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Φροντίζουν παράλυσον τοῦ χωρίου των, προσφέροντες εἰς αὐτὸν καθημερινῶς ἐκ τοῦ πρωτοῦ των ροφήματος καὶ κατὰ τὰς ἐορτάς φαγητό, φρούτα καὶ ἄλλα εἶδη, ποὺ ἀγοράζουν μετ' χρήματα τοῦ ταμείου των. Μετὰ τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κἀλαντα, ἀγόρασαν τρόφιμα διὰ 4 πτωχὰς οἰκογενεῖας. Ὁργανώνουν ἐορτάς.

Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχολεῖου 'Αργους Ὁρεστικοῦ ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των ἓνα πτωχὸν καὶ ἀόμματος κάτοικον τοῦ χωρίου των, εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρουν καθημερινῶς συσσίτιον. Ἐπίσης διέδωκαν δι' αὐτὸν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου των ἐκ δρχ. 80. Ἀπέστειλαν εἰς μαθητὴν τοῦ χωρίου 'Ασπρονερίου, τὸν ὁποῖον εἶχεν βαπτίσαι ἡ ὁμάς Ε. Σ. Ν. τοῦ Σχολεῖου των, βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σχολ. ἔτους, ὡς καὶ ἄλλα δῶρα κατὰ τὸ νέον σχολ. ἔτος.

Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολεῖου Πετρῶν Ἀμυνταίου, προέβησαν εἰς τὴν ἐγκαθάρισιν ὁδοῦ 6 περίπου χιλιομέτρων καὶ ἐπέστρωσαν ἑτέραν κεντρικὴν ὁδὸν τοῦ χωρίου των δι' ἀμμοχαλίκου. Προσέφεραν δῶρα ἀξίας 145 δρχ. εἰς 4 ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Σχολεῖου των.

Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταὶ τοῦ Νηπιαγωγείου Ν. Πετριτσίου Σιντικῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Διεθνούς ἡμέρας τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ προσέφεραν εἰς 2 ἄπορα νήπια ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν καὶ ἀπέστειλαν ἀνὰ 1 δέμα μετ' εἶδη ὑγιεινῆς καὶ κουλούρια εἰς 3 ἀπόρους στρατιώτας τοῦ χωρίου των.

Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολεῖου Ἀγ. 'Εδέσσης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ χωρίου των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Ἐπεσκέψθησαν τὸ Δημ. Νοσοκομεῖον Ἐδέσσης καὶ ἐμοίρασαν φρούτα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς. Ἐφύτευσαν 320 κυπαρίσσια εἰς τὸν λόφον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου καὶ 12 ἀκακίαι γύρω ἀπὸ τὸ Σχολεῖον. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνατοὺς εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν ἀποδευτηρίου εἰς τὸ Σχολεῖον των.

ΝΗΣΟΙ.

Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολεῖου Ἀμοργοῦ ἐκαθάρισαν τὸν πρὸ τοῦ Σχολεῖου των κοινοτικὸν δρόμον. Περιποιοῦνται τὰ δενδρύλλια, ποὺ ἐφύτευσαν.

Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημ. Σχολεῖου Καλύμνου, συνεκέντρωσαν τρόφιμα διὰ 4 πτωχὰς οἰκογενεῖας, τῶν ὁποίων θὰ ἀναλάβουν τὴν συντήρησιν ἐνὸς μηνός.

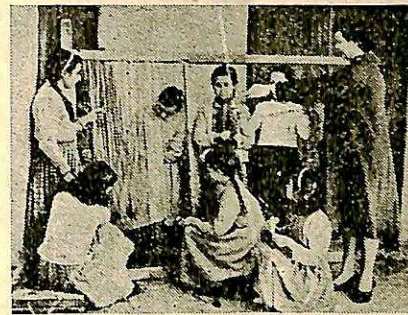
Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 14)

ετῇ καὶ ἀνοιξιὰτικα, σὲ κήπους, πατάτες, μπουστανία, καλαμπόκια, σιτάρι. Καὶ ἐπὶ πλέον αὐτὸ εἶναι σπουδαῖο: ὅτι θὰ ἐθισθῇ σὲ μιὰ ἐντατικὴ καὶ προωδημένη γραμμικὴ καλλιέργεια, ἡ ὁποία σήμερα δίνει μεγάλας ἀποδόσεις.

Τα ἐργαλεῖα τοῦ σχολικοῦ κήπου εἶναι μικρά, κατάλληλα γιὰ τὰ χεράκια τῶν παιδιῶν. Ὑπάρχουν ὅμως ἀπὸ αὐτὰ καὶ μεγαλύτερα γιὰ τὰ μεγαλύτερα παιδιὰ καὶ ἀκόμη μεγαλύτερα γιὰ γεωργικὰς ἐργασίας. Ὅλη ἡ συλλογὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ 8-16 ἐργαλεῖα. Εἶναι ἀπὸ ἀτσάλι γερό καὶ δὲν φθείρονται εὐκόλα. Μόνον οἱ στυλεοὶ εἶναι καμωμένοι ἀπὸ ξύλο, ποὺ σπάζει κάποτε.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Βασιλῆς, Ἀρκαδίας
ὁφείλουν εἶδη διὰ λαχειοφόρον ἀγορὰν
ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς ὁμάδος.

Juniors of Elem. School Vaskina, Peloponnessus woving articles for a bazaar in favour of their groups aims

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Πυξαρίας Κονίτσας πε-
ριποιοῦνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. School Pyxaria, Epi-
rus looking after the trees they had
planted.

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ὀρμῆς, Ἀλμωπίας ἀ-
νοίγουν λάκκους πρὸς δενδροφύτευσιν.
Juniors of Elem. School Ormi, Mace-
donia planting trees.

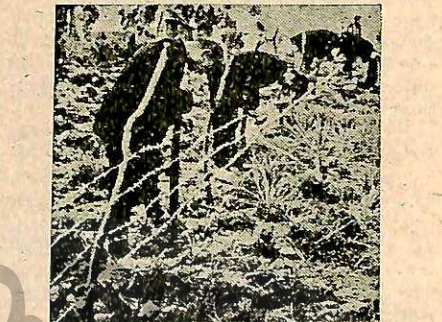

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Δομιανῶν Εὐρυτανίας
φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Domiana E-
vrytania planting trees.

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ἀσπροπύργου Ἀττι-
κῆς Γ'. Περ. Ἀθηνῶν μετ' δέματα διὰ τὸ
Δημ. Σχολ. Βενέτου Μαγνησίας.

Juniors of Elem. School Aspropyrgos,
Attica with gifts for the Elem. School
Veneton, Volos.

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ἀηδονίων Πρεβέζης
ἀναδασώνουν τὴν περιοχὴν.
Juniors of Elem. School Aidonia, Epi-
rus working for the reafforestation of
their village.

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Μελισσίων Κοζάνης (ἄ-
νω) καὶ Κινέτας Ἑρμιονίδος (κάτω),
καλλιεργοῦν τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Melissia, Ko-
zani and Kineta, Peloponnessus cul-
tivating their school garden.

Παναγία ή Λεσινιώτισσα

«Η ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΛΕΣΙΝΙΩΤΙΣΣΑ»

Ἡ Μονή τῆς Παναγίας τῆς Λεσινιωτίσσης εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῶν κυματοειδῶν λοφίσκων τῆς νησίδος, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ σημερινοῦ πλουτο-παραγωγικοῦ κάμπου τοῦ Λεσινιοῦ. Λέ- γομεν δὲ «νησίδος», ἐπεὶδὴ κατὰ τοὺς πα- λαιοτάτους χρόνους ὀλόγυρα ἠπλοῦτο ἀπέραντος βαλτότοπος, ἡ τοιοθεσία δὲ αὕτη εἶχε γίνῃ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν γειτονικῶν χωρίων ἐνεκα τῶν ἀγριοχοί- ρων.

Ἡ μετὰβασις εἰς τὸ μοναστήριον ἐγένετο διὰ πλοιαρίου. Ἀπὸ μακρυὰ βλέ- πει τις τὴν ἐξαισίαν, γοητευτικὴν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν παρουνιάζει ὁ ἱερὸς χώρος μετὰ τοῦ λόφου. Τὸ καταπράσινον δάσος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ- στον ἀπὸ ἐλαίας, ὡς μανδύας καλύπτει τὸν λόφον καὶ οἱ κατάκοποι ὁδοιπόροι εὑρίσκουν δροσίαν καὶ ἀνακούφισιν καὶ πίνουν κρῦον νερὸ ἀπὸ τὸ πηγάδι τοῦ μοναστηρίου κατὰ τὸ θέρος.

Τὸ δάσος εἶναι τὸ κόσμημα τῆς περιο- χῆς. Τὸ ὥραϊον τοῦτο σκηνικὸν διακό- πτει ὁ ὅγκος τῆς Μονῆς. Ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ἔχομεν ὥραϊαν καὶ γοητευτικὴν ἀποψιν τῆς πεδιάδος τοῦ Λεσινιοῦ, ἡ ὁποία ἀπλώνεται ἀπέραντος. Ὅλα ἐδῶ ὁμιλοῦν γιὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς, κά- θε τι ἔχει καὶ τὴν ἱστορίαν του, ὅπως τὰ δένδρα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκρεμῶντο τὰ καρποφύλλα τῶν κλεφτῶν, οἱ λίθοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠκόνιζαν τὰ σπαθιά οἱ ἀρ- ματωλοί.

Τὸ μοναστήρι εἶναι πολὺ παλαιὸν καὶ ἔχει ρυθμὸν βασιλικῆς. Ἐκτίσθη τὸ 1595. Εἰς τοὺς τοίχους φέρει ἐπιγραφάς: «Ἡ ἐκκλησία ἐγίνετο τὸ 1597 Ὁ- κτωβρίου 11». Ἀλλὰ δὲ 1871 ἐγίνετο ἡ ἐκκλησία διὰ συνδρομῆς τοῦ πανοσιωτάτου Κων- σταντίνου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου. Αὕτη μαρτυρεῖ ὅτι ἐκτίσθη ἐκ νέου ἄλλη ἐκκλησία.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὰ κελλιά ὑπάρχει ἐπι- γραφή «ΑΥΞΙ=1761 Φλεβαρίου 8».

Ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ὑπάρχει ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι ἐπι- γραφή: «Νικηφόρος ἱερομόναχος ἔγρα- ψεν, ἐκ Θεσσαλονίκης 1709» Εἶναι καὶ ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου 1800 χεῖρ Διονυ- σίου ἱερομονάχου κ.ά.

Ὅπως ἐπικρατεῖ ἡ παράδοσις εἰς τὰ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

γειτονικά χωρία, ἡ Παναγία ἡ Λεσινιώ- τισσα ἦλθεν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν κατὰ τὸ ἔτος 1593 καὶ κατὰ τὸν ἐξῆς θαυματουργ- ικὸν τρόπον.

Μερικοὶ κάτοικοι ἐκ τοῦ χωρίου Παλαιο- κατούνης ἦλθον εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν, ἵνα σωθοῦν ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἦτο ἡ 22 Αὐγούστου 1593.

Οἱ καταδικώμενοι κατάκοποι ἐξηπλώ- θησαν κάτω ἀπὸ μίαν ἀγριελαίαν. Αἰφνης βλέπουν εἰς τὸν οὐρανὸν ἕνα φωτεινὸν σύννεφον, μίαν ἀπαστράπτουσαν ἀπὸ φῶς ἰσχυράν ὀπτασίαν, ἡ ὁποία ἤρχετο πρὸς τὸ μέρος τῶν.

Μένουν κατάπληκτοι δι' ὀλίγον, φῶ- βούνται καὶ νομίζουν ὅτι βλέπουν κανένα ὄνειρον. Ἡ ὀπτασία αὕτη ἐπλησίασεν τοὺς ἀπλοϊκοὺς τούτους ἀνθρώπους καὶ ἐσταμάτησε εἰς τοὺς πυκνοὺς κλάδους τῆς ἀγριελαίας. Τὸ σύννεφον μετ' ὀλίγον ἐξαφανίζεται. Ὅλοι τρέμουν, οὐδεὶς δύνα- ται νὰ εἴπῃ λέξιν. Τὴν πρωΐαν ἀνέβησαν εἰς τὴν ἀγριελαίαν καὶ εἶδον εἰς τοὺς φουν- τωτοὺς κλάδους τῆς τὴν εἰκόνα τῆς Θεο- μήτορος, ἡ ὁποία ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας τῆς τοῦ Θεοῦ βρέφος. Παρέλαβον λοιπὸν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὸ χωρίον καὶ μετὰ δάκρυα χαρῆς ἀνῆγγειλαν τὸ συμ- βάν. Ἀπέθεσαν δὲ αὐτὴν εἰς τὴν ἐκκλησί- αν τοῦ χωρίου τῶν. Ἀλλὰ ἡ εἰκὼν ἐπα- νῆλθεν εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ὡς κατοικίαν τῆς. Ἐφεραν τὴν εἰκόνα εἰς τὸ χωρίον τῶν οἱ κάτοικοι, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ Λεσινιώτισσα εὐρέθη εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν. Τοῦτο ἐπανελήθη πολλάκις.

Ἐνεκα τούτου λοιπὸν ἔκτισαν ἕνα μι- κρὸν εἰκονοστάσιον. Ὑστερὰ ἀπὸ 2 ἔτη ἐκτίσθη εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἡ Μονὴ τῆς Παναγίας τῆς Λεσινιωτίσσης. Τὴν ἱστο- ρίαν αὐτὴν διηγοῦνται οἱ γέροντες τῶν πέριξ χωρίων ὡς παραμῦθι. Καὶ ὅμως εἶναι πραγματικὸς, εἶναι σημαντικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν χώραν. Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὰ καὶ ἕνα ἄλλο, γε- γονὸς εἶναι ἡ σωτηρία τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῆς δουλείας.

Ὅταν τὰ ὁστικὰ στίφη ἐπλημύρι- σαν τὴν δυτικὴν Στερεάν καὶ παρέσυραν ὁ,τιεῦθέη ἐμπροσθέν των τὸ 1825, τὸ μο- ναστήρι ἐγίνετο τόπος καταφυγῆς τοῦ ὑπο- δούλου γένους. Ἐνταῦθα ἐπίσης εὗρεν ἄσυλον καὶ ἡ ὑπόλοιπη φρουρὰ τοῦ Με- σολογγίου μετὰ τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν τῆς 10 Ἀπριλίου 1826. Ἐνταῦθα προσέτρεξαν καὶ πλείστοι κλέφται καὶ ἀρματωλοί, οἱ ὁποῖοι ὑπερήσπισαν παντὶ τρόπῳ τὴν περιοχὴν ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Τούρκου δυνάστου μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς Λεσινιωτίσσης. Οἱ Τούρκοι ἠτοιμάσθη- σαν νὰ κτυπήσουν τὸ Μοναστήρι.

Ἐνα ὥραϊον πρωϊνὸν στρατὸς τῶν Τούρκων ἔφθασε καὶ ἐστρατοπέδευσε εἰς τοὺς παρακειμένους λοφίσκους «πλά- τος» καὶ «Συρνί». Ἐφεραν πλοιαρία καὶ ἱππικόν, ἀποφασισμένοι νὰ καταλάβουν πᾶσιν θυσίαν τὴν περιοχὴν αὐτὴν.

Ἡ ἐπιθεσις ἤρχισε. Τὰ κανόνια βρου- τοῦν ὅπως εἰς τὸ Μεσολόγγι. Οἱ Λεσινιώ- ται ἀντιτάσσον ἀμυναν. Τὰ γυναικόπαιδα κουβαλοῦν βόλια καὶ μπαρούτι. Ὁ ἡγούμενος κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας τὴν εἰκόνα τῆς Λεσινιωτίσσης, πε- ριήρχετο τὰς ἐπάλξεις καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς

ἀμυνομένους, οἱ ὁποῖοι ἐδείξαν θάρρος καὶ καρτερίαν.

Τὰ βόλια ἐτελείωσαν καὶ τοιουτοτρό- πῳ ἡ στιγμὴ ἀπέβη κρίσιμος, Ὁ ἡγού- μενος συνῆρσε τὰ γυναικόπαιδα καὶ τοὺς γέροντας, ἐτέλεσε λειτουργίαν καὶ ὅλοι παρεκάλεσαν θερμὰ τὴν Λεσινιώτισ- σαν, νὰ τοὺς σώσῃ ἐκ τοῦ κινδύνου, ὅπως ἔσωσε τὸ 626 τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τοὺς Ἀράβους.

Τὸ πρωί, ἐνῶ ὁ οὐρανὸς ἦτο κατακά- θαρος, αἰφνης ἐγέμισε ἀπὸ κατάρματα σύννεφα. Πύρινα φῖδια αὐλάκωναν τὸ στερέωμα.

Μέσα εἰς τὴν κόλασιν ἐκείνην, ὅταν τὰ στοιχεῖα τοῦ οὐρανοῦ εὐρίσκοντο εἰς πό- λεμον ἐπρόβαλεν ἡ ὀπτασία τῆς «Ὑπερ- μάχου στρατηγού» κρατοῦσα εἰς τὰς χεῖ- ρας τῆς ἑνα καλὰ καὶ μετὰ αὐτὸ ἐκτύπα τοὺς ἀπίστους, οἱ ὁποῖοι περιφοβοὶ ἔλυ- σαν τὴν πολιορκίαν.

Ἀπὸ τότε πλῆθος εὐλαβῶν προσκνη- τῶν συρρεῖ κάθε χρόνον τὴν 23 Αὐγού- στου, διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὴν πανηγυ- ριν καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ ἑπρω- μέρου καὶ Παραχελωτίδος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Λ. ΣΕΡΓΙΟΥ
Μαθητὴς Παλαμαϊκῆς Σχολῆς
Μεσολογγίου τάξις ΣΤ'

ΜΑΝΑ

Μάνα γλυκεῖα μαννούλα μου
Μὲ πόνο τὸ φωνάζω
Μ' ὅλον τοῦ κόσμου τὰ καλὰ
Ποτὲ μου δὲ σ' ἀλλάζω

Μάνα, πού με μεγάλωσες
Μὲ κόπους καὶ φροντίδες
Καὶ τὸ γλυκὸ σου πρόσωπο
ἔσκαψαν οἱ ρυτίδες.

Καὶ ἄσπρισαν τὰ μαλλάκια σου
Σὰν τοῦ βουνοῦ τὸ χιόνι
Καὶ τὰ χαιδεύει ἀπαλά
Καὶ τὸ μικρὸ σου ἐγγόνι.

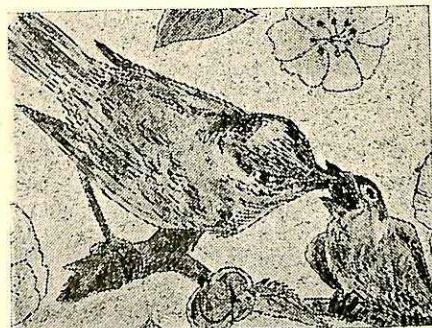
Μάνα πού βασανίστηκες
Μεγάλῃ νὰ με κάνης
Μιὰ χάρη μόνο σου ζητῶ
Μάνα θὰ μοῦ τὴν κάνης;

Ὅταν θὰ ἔρθῃ ἡ στιγμὴ
νὰ φύγῃ ἡ πνοή σου
Πρὶν φύγῃς γιὰ τοὺς οὐρανούς
δώσε μου τὴν εὐχή σου

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
μαθ. Γυμν. Ἡλιουπόλεως

Η ΜΗΤΕΡΑ

Σκίτσος Σοφίας Πετσικα
Ἐμπ. Σχ. Θηλ. Ἀθηνῶν

ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Τίποτε πιδ ἱερό, πιδ μεγάλο δὲ ὑπάρ- φει ἀπὸ σένα. Μητέρα. Ποιὸς ἀκουσε τὸ θεῖο σου ὄνομα χωρὶς νὰ σκιρτήσῃ; Χωρὶς νὰ πλημμυρίσουν τὴν καρδίαν του τὰ πιδ γλυκὰ συναισθήματα;

Μητέρα! Εἶναι ἡ πρώτη λέξη πού προ- φέρουμε ὅταν εἴμαστε ἀκόμα στὰ σπάρ- γανα, ὅταν ἀρχίζουμε νὰ μιλοῦμε.

Σὲ στιγμὴ χαρᾶς ἢ λύπης, σὲ στιγμὴ μεγάλῃς εὐτυχίας, μὰ καὶ ἀβάσταχτης δυστυχίας, ἡ μαγικὴ αὕτη λέξι ἀνεβαίνει σὰν ξεχειλίσμα μὲς ἀπ' τὰ βῆθη τῆς καρδίας μας καὶ γίνεται κραυγὴ χαρᾶς, ἢ ἐπὶ κλίση στὴν δυστυχίαν μας. Μητέρα!

Εἶσαι σὺ πού μ' ἔνα σου φιλή, μὲ μιὰ σου ματιὰ, μ' ἕνα σου χᾶδι μᾶς ξεκουράζεις. Εἶσαι σὺ, Μητέρα, πού μετὰ τὴν πείρα σου τῆς στοργῆς σου, τὴν καλωσύνην σου, ξέ- ρεις πάντα νὰ μᾶς ὁδηγῇς, νὰ μᾶς παρη- γορῇς, νὰ μᾶς στηρίξῃς.

Χαρὰ σ' ἐκείνον πού θὰ μπορέσῃ νὰ σοῦ ἀνταποδώσῃ, ἕνα μέρος ἀπ' τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν στοργὴν σου!

ΑΙΚ. ΔΕΛΑΠΟΡΤΑ
μαθ. Γυμν. Ληξουρίου
ΣΚΑΛΑ

- 1) -
- 2) - -
- 3) - - -
- 4) - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -

- 1) Φωνῆν
- 2) Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τὰ ἀρχικά).
- 3) Ρῆμα
- 4) Κουρέλι
- 5) Τὸ ρῆμα ὀρκίζομαι στὴν Ἀρχαία.
- 6) Ὁ ἔθνικος ποιητὴς μας.

Τὰ τελικὰ γράμματα ἐκάστης στήλης ἐκφράζουν τὸν ἐθνικὴν ἐπιθυμίαν μας.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΚΑΣΚΑΒΕΛΗΣ
Τάξ. Εἰ' 4ον Πρὸτ. Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν
ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Στὸ σχολεῖο. Γίνεται τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς.

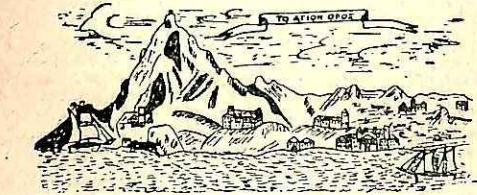
Καθηγητὴς: Τὸ ὕδωρ εἶναι σπουδαῖος παράγων τῆς ζωῆς. Ἄν δὲν ὑπῆρχε τὸ ὕδωρ, δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ ζωὴ. Πές μου ἐσὺ Τουβλίδη παιδί μου, ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ ὕδωρ τί θὰ κάναμε;

Μαθητὴς: Θὰ πίναμε γκαζόζες κύριε καθηγητά.

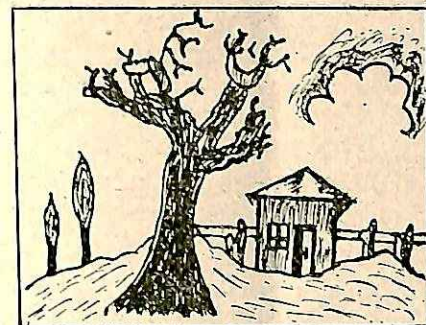
ΚΑΡΟΥΛΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Γυμνασίον Τούμπας Θεσσαλονίκης.

- 1) Β
- 2) Β
- 3) Β
- 1) Πρωτεύουσα Ἑλβετίας
- 2) Θάλασσα
- 3) Πόλις Ἰσπανίας

ΚΑΤΕΡΙΝΗ Σ. ΔΡΙΤΣΑ
Γ' Δημ. Σχολ. Κορίνθου

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Ι. ΓΚΟΥΜΑΣ
Γ' Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς

ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΣΤΗΣ
Γυμν. Νικαίας

Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

Στὸν κόσμον ὑπάρχουν πάρα πολλές ὁργανώσεις καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα πού ἀνακουφίζουν τοὺς πᾶσχοντας καὶ φτωχοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ μεγαλύτερη ὅμως ὁργάνωσις, ἡ ὁποία εὐρίσκεται σ' ὅλον τὸν κόσμον, εἶναι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. Ἰδρυτὴς του εἶναι ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν.

Αὐτὸς πού, δταν εἶδε τοὺς τραυματισμέ- νους καὶ ἐγκαταλελειμένους στρατιώτας στὴ μάχῃ τοῦ Σολφερίνο τὰ μάτια του ἐδάκρυσαν καὶ ἡ καρδίαν του ἐπόνεσε. Ὁ καλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, πού ἐσκέφθηκε νὰ γίνῃ μία ὁργάνωσις γιὰ νὰ βοηθῇ πάντοτε τοὺς πᾶσχοντας ἀκούσθηκε ἀπὸ πολλοὺς. Καὶ ὀνομάσθηκε αὕτη Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, γιὰτὶ τέτοιο εἶναι τὸ σῆμα του. Αὐτὸς βοηθεῖ πάντοτε κάθε δυστυχὴ καὶ πολεμοπαθῆ.

Πόσες καὶ πόσες φορές δὲν ἔχει βοηθήσει τὴν πατρίδα μας Ἑλλάδα καὶ ἰδίως στὰ μαῦρα ἐκεῖνα χρόνια τῆς κατοχῆς καὶ τῆς πείνας. Πόσους αἰχμαλώτους δὲν ξανά- φερε στὴν πατρίδα τους. Δὲν ἔτρε- ξε πρῶτος νὰ δώσῃ βοήθεια στοὺς σεισμοπλήκτους τῶν Ἰονίων νήσων τῆς Θεσσαλίας καὶ τῶν κυκλάδων.

Γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὅμως τὸ ἱερὸν ἔργον του χρειάζεται καὶ τὴ βοήθειάν μας. Γι' αὐτὸ κάθε χρόνο σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα γί- νεται ὁ ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ- ροῦ. Ἐφετος ἔγινε σὸ χωριὸ μας στίς 21 Σεπτεμβρίου καὶ ὁ καθένας πρόσφερε ὅ,τι εἶχε. Συγκεντρώθηκαν τριακόσιες εἰκο- σὶ ἐννέα δραχμές. Βέβαια αὐτὸ τὸ ποσὸν δὲν ἦτο μεγάλο, ἀλλὰ μιὰ παροιμία λέγει «φασοῦλι τὸ φασοῦλι γεμίζει τὸ σακ- κοῦλι».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΣ

Στ' Τάξις.

Δημ. Σχολ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΑΣ

ΣΚΑΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)

- 1) Ποταμὸς τῆς Ἀλβανίας.
 - 2) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
 - 3) Ποταμὸς τῆς Γιουγκοσλαβίας
 - 4) Γλύπτης, πού ἔκαμε τὸν Παρθενῶνα
 - 5) Τὸ κόνιον τὸ πῆρε ὁ ...
 - 6) Πόλις τῆς Πελοποννήσου
 - 7) Μέγας ἀρχαῖος ἱστορικός.
- ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Γυμνάσιον Λαυρίου

Σ ΑΛΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10)

- 1) Σύμφωνον
- 2) Κλωστή (καθ.)
- 3) Ὅργανον αἰσθήσεως (καθ.)
- 4) Προσφίλες οἰκιακὸν ζῶον (δημ.)
- 5) Δυσοίονον πτηνόν
- 6) Υἱὸς τοῦ Ἰακώβ
- 7) Αὐτὸ, πού σπάζει τὰ κεφάλια.
- 8) Ὁ ἐνδοξότερος αὐτοκράτωρ. Ἀρχὰς 19ου αἰῶνος.
- 9) Ἐκπολιτιστικὴ κίνησις
- 10) Εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα σχηματίζουν τὴν ὀνομασίαν ποταμοῦ τῶν Η.Π.Α.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Χ. ΚΑΤΣΑΝΟΣ
Γυμνάσιον Πρεβέζης

ΣΚΑΛΑ

- 1. Μ
- 2. Μ
- 3. Μ
- 4. Μ
- 5. Μ
- 6. Μ
- 7. Μ

- 1. Μάθημα
- 2. Μεγάλῃ περιοχῇ τῆς Ἑλλάδος
- 3. Ἐνα εἶδος Μετάλλου
- 4. Νεοῦ ἑλλην Ποιητῆς
- 5. Ὑγρὸ χρῆσιμο στοὺς συγγραφεῖς
- 6. Νῆσος τῆς Μεσογείου
- 7. Περιοχὴ τῆς Σπάρτης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΣ
Γυμνάσιον ἀρρένων Φλωρίνης

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΞΥΠΝΑΔΑ ΣΑΣ

Εἰς μίαν ἀποθήκην στρατοῦ εἶναι 20 ὅπλα καὶ διατάσσεται ὁ διαχειριστὴς στρατιώτης νὰ τὰ μοιράσῃ εἰς τοὺς πα- ρόντας 20 στρατιώτας. Οὕτω λοιπὸν με- τὰ τὴν διανομὴν τοῦ μένει ἕνα καὶ ἀναφέ- ρει εἰς τὸν ἀξιωματικόν ὅτι τὰ ἐμοίρασε, ἀλλὰ τοῦ ἔμεινε ἕν. Ὁ ἀξιωματικὸς ἀντὶ νὰ τὸν τιμωρήσῃ γελᾷ. Τί συμβαίνει;

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Κ. ΚΑΤΣΟΥΔΑΣ
Γυμν. Εὐπαλίου—Δωρίδος

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ν. ΚΑΡΑΚΑΣΙΔΗΣ
Γυμν. Νικαίας

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) .
- 3) .
- 4) .
- 5) .
- 6) .
- 7) .
- 8) .
- 9) .
- 10) .

- 1) *Αρθρον
- 2) Νότα
- 3) Πρόθεσις
- 4) Σύνδεσμος.
- 5) *Αρχηγός οικογενείας
- 6) Υιός του Δαιδάλου
- 7) *Η μέν δη... στάσις (Ξενοφώντος *Ελληνικά)
- 8) *Όρος συνδέον την Εύρώπην μετά της *Ασίας.
- 9) Εύρωπαϊκόν κράτος (Γενική)
- 10) Γράφουν τέτοια εις τὸ περιοδικόν «*Ελλην. *Ερυθρ. Στ. Νεότητος».

Σημειώσεις: (Τὰ ἀρχικά τῶν ζητουμένων λέξεων σχηματίζουν τὸ ὄνομα *Ελληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς ομάδος)

ΠΑΠΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Μεγάρων

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

- Λίνα, Ρία φέρετέ μου γρήγορα.
- Μὰ ποῖο μαμά;
- Σὰς τὸ εἶπα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Π. ΚΑΝΑΤΟΥΡΗΣ
Αὐτὸν Γυμνάσιον *Αρρένων *Αθηνῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Θέλει τις, νὰ ἀναμίξη 5 ὀκάδας καφέ τῶν 24 δραχμῶν τὴν 1 ὀκάν. Μὲ ἄλλας 3 ὀκ. καφέ τῶν 20 δραχμῶν τὴν ὀκάν. Καὶ μὲ δύο ἄλλας ὀκάδας καφέ τῶν 30 δραχμῶν τὴν ὀκάν. Τὸ μείγμα αὐτὸ κα-
βουρδισθέν χάνει τὸ 1/10 τοῦ βάρους του πόσο πρέπει νὰ πωλήσῃ τὸν μίαν ὀκάν τοῦ μείγματος διὰ νὰ κερδίζῃ 20%.

ΓΚΟΥΝΑΣ ΙΩΣΗΦ

Β' Γυμνάσιον Τριπόλεως

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποία εἶναι ἡ μεγαλύτερα βιβλιοθήκη τοῦ κόσμου.
2. Πῶς ὠνόμαζον οἱ πρόγονοί μας τὸ Γιβραλτάρ;
3. Ποῖον εἶναι τὸ ἀρχαιότερον Πανεπι-
στήμιον τοῦ κόσμου;

Ε. ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. *Αγίας Παρασκευῆς *Αττικῆς

ΣΚΑΛΑ

1. — — — — — Σ
2. — — — — — Σ
3. — — — — — Σ
4. — — — — — Σ
5. — — — — — Σ
6. — — — — — Σ
7. — — — — — Σ

1. Εἶναι πολὺ καταστρεπτικὸς
2. *Ὁκεανός.
3. *Απαραίτητος εἰς τὸ δικαστήριον
4. Δὲν εἶναι ροδοκόκκινος.
5. *Αποτελεῖ τὸ ἔθνος.
6. *Ὁργανον Αἰσθήσεων.
7. *Ὁφθαλμῶν.
8. *Αρχικά τῶν λέξεων σχηματίζουν τὸ ὄνομα τῶν Κυκλάδων.

ΑΝΑΓΩΓΙΩΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
10ον Γυμνάσιον *Αρρένων *Αθηνῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

*Ηρωτήθησαν κάποτε δύο ἄτομα ποῖον σύνδεσμον ἔχουν μεταξύ των, καὶ ἀπήντη-
σε τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν; *Εγὼ εἰμαι πατήρ
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄλλου ἀτομου. Τί συγγένεια
ἔχουν μεταξύ των τὰ δύο ἄτομα;

ΠΑΠΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Γυμν. Κάτω Κλειτορίας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Γιὰ μένα πάντα τρέχεις,
ἀν μου κόψῃς τὸ κεφάλι,
εἰς τὸν οὐρανὸν θὰ μ' εὕρῃς.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗ
Γυμνάσιον Θηλέων Σάμου

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

*Εάν συμπληρώσετε τὶς παρακάτω παῦ-
λες θὰ βρῇτε μία παροιμία

δ-ω - - - - - ω - εἰ - - - - - α - ι - - - - - η -

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Ε' Γυμν. *Αρρ. Θεσ/νίκης.

ΓΡΙΦΟΣ

Νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ ρητὸν
0-1-3-αν

ΜΑΤΙΝΑ ΣΤΑΠΠΑ
Γυμν. Μολάων

ΜΙΑ ΠΑΡΟΙΜΙΑ... ΣΕ ΕΞΗ ΒΙΒΛΙΑ

1	2	3	4	5	6
ΣΥ	ΑΚ	ΟΥ	ΟΥ	ΕΡ	ΕΓ
ΑΙ	ΜΒ	ΙΠ	ΟΥ	ΚΑ	ΛΗ
ΜΗ	ΔΕ	ΝΘ	ΜΕ	ΥΓ	ΝΘ

Μπορεῖτε ν' ἀλλάξετε τὴν σειρὰ αὐ-
τῶν τῶν ἐξῆ βιβλίων κατὰ τέτοιο τρό-
πο ὥστε νὰ διαβασθῇ ὀριζοντίως καὶ
στή συνέχεια μιὰ γνωστὴ μας παροιμία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ε' Γυμν. *Αρρένων Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) .
- 3) .
- 4) .
- 5) .
- 6) .

- 1) *Αρθρον
- 2) Πρώτη συλλαβὴ ἀγαπητῆς λέξεως.
- 3) *Αρχαία Θεά.
- 4) Σπουδαία πόλις τῆς ἀρχαιότητος.
- 5) Πόλις τῆς *Ιαπωνίας.
- 6) Λιμὴν Δ. *Αυστραλίας.

Τὰ ἀρχικά τῶν λέξεων σχηματίζουν
γνωστὸν ποιητὴν τῆς *Αρχαίας *Ελλάδος.

ΦΟΥΛΑ ΓΚΙΟΥΖΕΛΗ
Μαθητρία Γυμνασίου Μολάων

Δάσκαλος: Ποῖος λέγεται ἀτρόμητος.
Μαθητὴς: *Η ποδοσφαιρικὴ ομάδα ποῦ
νικῆθηκε ἀπὸ τὸν Παναθηναϊκὸ μὲ 6-0.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΜΠΕΛΗΣ

Παλαιακὴ Σχολὴ Μεσολογγίου

ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΕΙΣ

*Απὸ τὶς τρεῖς ἀπαντήσεις ποῦ συνο-
δεύουν κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς κατωτέρω ἐρω-
τήσεις, ἡ μιὰ εἶναι σωστὴ. Πρὸσπαθήστε
νὰ τὴν βρῇτε, διαγράφοντας τὶς δύο ἄλλες

1) Ποῖος εἶναι ὁ πλανήτης ποῦ σὲ ὄγκο
εἶναι σχεδὸν ἴσος μὲ τὴ Γῆ;

—*Ὁ Ζεὺς—*Ὁ *Ερμῆς—*ἡ *Αφροδίτη.

2) Ποῖας αἰσθήσεως ἐστερεῖτο ὁ *Εντι-
σον;

—τῆς ὁσφρήσεως—τῆς ὁράσεως—τῆς ἀκοῆς

3) Πόσον εἶναι κατὰ μέσον ὅρον τὸ
μῆκος τῶν ἐντέρων τῶν ἀνθρώπου;

—4 μέτρα—10 μέτρα—22 μέτρα.

4) Ποῖον μεγάλο ἐπιστήμονα οἱ Γάλλοι
ἐπαναστάτες καταδίκασαν σὲ θάνατο τὸ
1794, λέγοντας: «*Η δημοκρατία δὲν ἔχει
ἀνάγκη ἀπὸ ἐπιστήμονας οὔτε ἀπὸ χη-
μικούς»;

—Τὸν Πασκάλ—τὸν Λαβουαζιέ—τὸν Πα-
στέρ.

5) Σὲ ποῖα χώρα πρωτοκατασκευά-
στηκε ἡ μύπυρα;

—Στὴν *Αυστρία—στὴ Γερμανία—στὴν Αἴ-
γυπτο.

6) Σὲ ποῖα χώρα βρίσκεται σήμερα τὸ
ποῖο βαθὺ πηγάδι;

—Στὴ Καλιφόρνια—Στὴ Συρία—Στὶς *Ινδίες.

7) Ποῖα Εὐρωπαϊκὴ χώρα ἔκανε, πρῶ-
τη αὐτῇ, κατανάλωσι στὴ σοκολάτα;

—*Η *Ισπανία—*ἡ *Αγγλία—*ἡ Γαλλία.

8) Ποῖος εἶπε «*Ενας ὡραίος θάνατος
τιμὰ ὁλόκληρη τὴ ζωή»;

—*Ὁ Δάντης—ὁ Γκαίτε—ὁ Πετράρχης.

ΗΛΙΑΣ Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Μαθητὴς Γυμν. Σπερχειάδος

ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

*Ὁ ποιητὴς: Χαῖρε Φθινόπωρο,
ὡραιότερη ἐποχῇ!

*Ὁ σκουπιδιάρης: Γιὰ κόπιασε νὰ
μαζέψῃς τὰ φύλλα νὰ δῇς ὁμορφιά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ

Α' Γυμνάσιον Βόλου

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

Εἰμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
ἀν τὸ πρῶτο γράμμα φύγη

γιὰ τοὺς μαθητὰς
φοβερὸς βαθμὸς θὰ γίνη.

ΚΑΝΑΡΗ ΕΛΕΟΝΩΡΑ

Γυμνάσιον Θηλέων Σάμου

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959

1) Παναγία 2) Αλλαχ 3) Ραμαζάνι 4) Αρντάλ
5) Σαμουηλ 6) Χειμαρ 7) ΟμηροΥ 8) Σολω-
μοΣ.

ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΑΧΙΛΛΑΕΥΣ

1) Δάν Δ) Δράμας 3) Πιάνο 4) Χάμ

ΣΚΑΛΑ

1) Σ. 2) Σδ 3) Σύν 4) Σῦκο 5) Σοῦλι 6) Στυλὶς
7) Σούνιον 8) Στάγειρα 9) Στρουθίον 10) Στρα-
τιώτης

ΣΤΑΤΥΛΕΞΟΝ

*Ὁριζοντίως: 1) Ταυμναχῆς—ὁρ. 2) *Ιερὴ—Μεσσία
3) *Αρία, εἰ—ΔΜ 4) ΡΙε—τὸ—ρρ—ΛΑ 5) Δφ—ὡσῶ—
ἀήρ 6) *Ὁρνιθα—Ναγὰ 7) ἀς—ἴνιον—ἔν 8) Γουόλτερ
9) ὁς—ΝΝΝ—ὡς 10) Πῶς—ΡΑ 11) Λάρναξ—ΚΤΕ

12) *Ξεῖν—*Ὁσις
Καθῆτως: 1) Τιάρα—*Αλώπηξ 2) Σέρπος—Σῶ
3) *Ιρις—ΣΛΙ 4) Μῆλα—ῶνιον—ἔν 5) τόνιον 6) Σ-
τρουθίον—Νδ 7) ΑΟΛ—Νὰς 8) *Ημέρα—Ντό-
Εἰ 9) Σειρην 10) Ρά—Ρυάκι 11) Οἶδα—Νο—Στ.

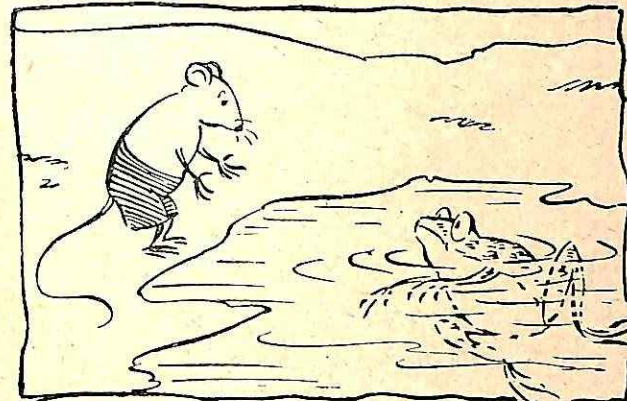
12) Ραμαζάνι—σε.

ΣΚΑΛΑ

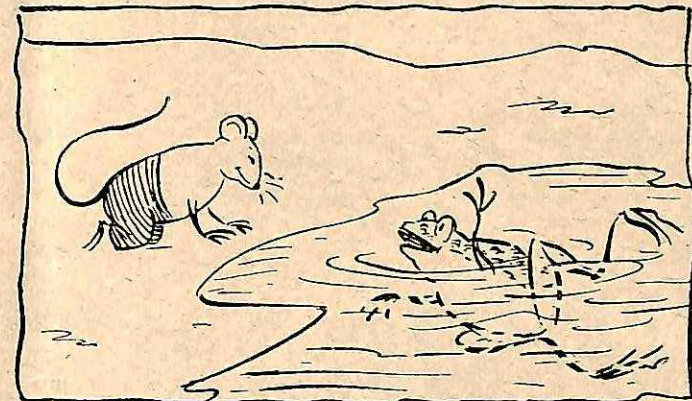
1) Ο 2) Λά 3) *Υλη 4) Μορς 5) πλοῖον 6) *Ιού-
δας 7) *Αλκυονη 8) Κολόμβος 9) Ουάσιγκτων 10) Σανταρόζας.

*Ὁ ποντικός κι ὁ βάτραχος

*Αντ. Χ.

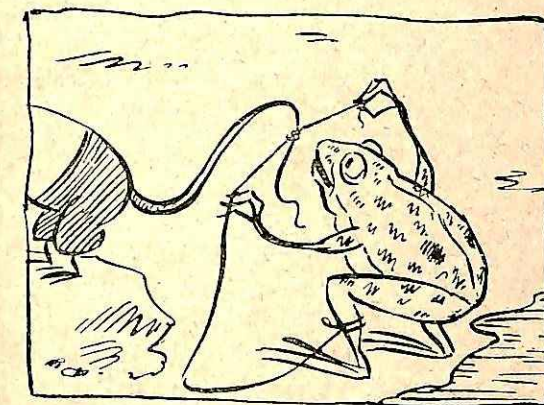

—*Αχ, μάθε με νὰ κολυμπῶ
στὴ λίμνη αὐτὴ δωπέρα,
ὁ ποντικός ἐφώναζε
στὸ βάτραχο μιὰ μέρα.

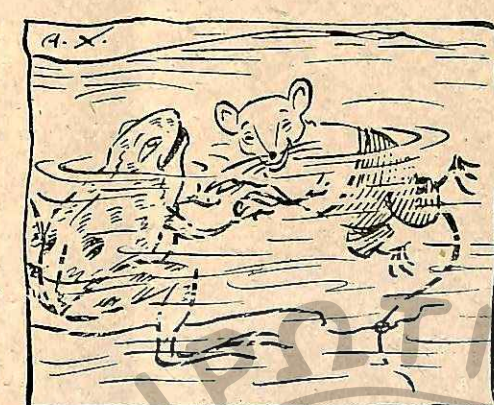

Καὶ τόσο τὸν ἐξάλιζε
μὲ τὶς πολλὲς φωνάρες του,
ποῦ ὁ βάτραχος ἀπὸ θυμὸ
γουρλώνει τὶς ματάρες του

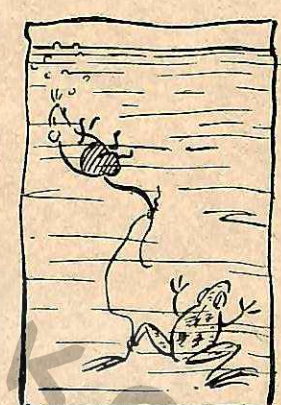
καὶ λέει:—Καλά. Μέσ' στὸ νερὸ
πέσε λοιπόν, χρυσέ μου.
—Μ' ἂν πέσω τώρα, θὰ βρεθῶ
στὸν πάτο, βάτραχέ μου.

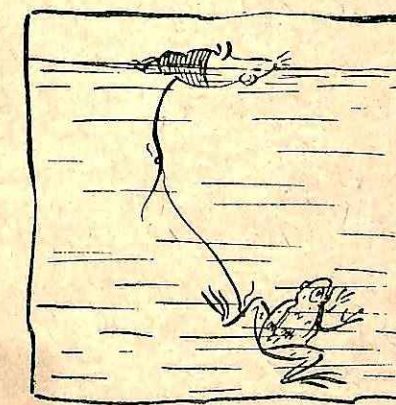
—Πρῶτα κολύμπι μάθε με,
καί... ὕστερα νὰ πέσω.
Κι ὁ βάτραχος:—*Ἦσυχασε.
Κοντὰ μου θὰ σὲ δέσω.

Καὶ μ' ἓνα σπάγγο ὁ ἄκαρδος
στὴν ὄχθη εὐθὺς πηγαίνει
καὶ τὴν οὐρά τοῦ ποντικοῦ
στὸ πόδι του τὴ δένει.

Κι' ἀρχίζει πιά τὸ μάθημα
γέλια, χαρὲς γεμάτο!
Μὰ ξάφνου ὁ βάτραχος βουτᾶ
καί... πᾶν κ' οἱ δύο στὸν πάτο.

Ψόφιος σὲ λίγο ὁ ποντικός
στὴν ἐπιφάνεια βγαίνει
Κι ἀπὸ ψηλὰ ἑνὸς κόρακος
τὸν βλέπει, κατεβαίνει,

τὸν πιάνει καὶ ξαναπετᾶ.
Μ' ἀπ' τὸ νερὸ βγαλμένος
πετᾶ κι ὁ βάτραχος μαζί,
στὸν ποντικὸ δεμένος.

—*Αα... θὰ μὲ φάη, ξεφωνᾶ.
Ποντίκι μου καυμένο...
Γιὰ νὰ φανῶ τόσο κακός,
νὰ τώρα τί παθαίνω...

ΑΠΟΚΡΗΔ

(ΣΥΡΤΟΣ)

Στίχοι καὶ Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

1. Ἔ-φτα-σε, παι-διά, — ἡ τρελλή ἄ-πο-κρη-ά — Ἔ-φτα-σε, παι-
2. Ὁ-νει-ρο γλυ-κό — μοιά-ζει ἀπό-ψε ἡ δρα-δυά, — Ὁ-νει-ρο γλυ-

διά, — ἡ τρελλή ἄ-πο-κρη-ά, — Ὁ-λοι τώ-ρα με καρ-διά
κό, — μοιά-ζει ἀπό-ψε ἡ δρα-δυά. — καρ-να-δά-λι μου τρελ-λό

ἄς τὸ γλεντήσου-με, παι-διά, — Ὁ-λοι τώ-ρα με καρδιά ἄς τὸ γλεντήσου-με, παι-
οὐ πού μᾶς παίρνεις τὸ μυα-λό, — Καρ-να-δά-λι μου τρελ-λό, οὐ πού μᾶς παίρνεις τὸ μυα-

διά. — Πί-κρες, πό-νους καὶ καϋ-μούς, — λυ-πες κί-α-να-στε-ναγ-
λό. — ἡν χρυ-σῇ αὐ-τῇ γιορ-τῇ, — σερ-παν-τί-νες, κομ-φε-

μούς, ἄς ξε-χά-σου-με, παι-διά, ἔ-φτα-σε ἡ Ἀ-πο-κρη-
τί ἄς σκορ-πί-σου-με, παι-διά, ἔ-φτα-σε ἡ Ἀ-πο-κρη-

ΡΙΧ. ΦΡΕΤΣΑΣ. ἄ, — Ὁ-λοι τώ-ρα, με καρ-διά, ἄς τὸ γλεντήσου-με, παι-διά. — D.C.
ἄ, — Ὁ-λοι τώ-ρα, με καρ-διά, ἄς τὸ γλεντήσου-με, παι-διά. —